

KRONIKA

VIII KADENCJA 2009 -2013 r.

*.Kronika I do VII kadencji za lata 1981 – 2011 zawarta jest w kronice XXX lecia Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Dostępna jest w Jeleniogórskiej Bibliotece Cyfrowej pod adresem:

<http://jbc.jelenia-gora.pl/dlibra/docmetadata?id=5157>

**W roku 2009 rozpoczęliśmy
VIII kadencję działalności
Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze.**

Jaka to była kadencja?

Przedstawia Prezes Koła ZZ WP w Jeleniej Górze

ppłk w st. spocz. Edward Basałygo

WYKAZ ZAWARTOŚCI KRONIKI VIII KADENCJI:

1. Kierunki działania Koła ZŻ WP w VIII kadencjistr. 4
2. Historia VIII kadencji Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Aktywność w życiu społecznym.str 6
3. Ewidencja członków Kołastr. 10
4. Charakterystyki prezesów Zarządów: Głównego, Rejonowego i Kołastr. 11
5. Dąb Pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Górastr. 13
6. Ppłk w st. spocz. Józef Pawłowski - Już rośnie Dąb Pamięcistr. 21
7. Podróż wojskowo – historyczna pod Monte Cassinostr. 26
8. XXX rocznica powstania ZŻWP w Jeleniej Górzestr. 44
9. Wyróżnienia z okazji XXX rocznicy powstania ZŻWP w Jeleniej Górze.....str. 47
10. Święto WP, pomnik „WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY” str. 50
11. Honorowa Księga Zasłużonych dla Kołastr. 67
12. Nadanie imienia dla Dębu Pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Górastr. 83
13. Spotkanie weteranów WRT członków ZŻWP w Jeleniej Górzestr. 85
14. Wybory w ZŻWP w Jeleniej Górzestr. 91
15. Fotografie z życia Związkustr. 92
16. Pomoc paliatywno – zdrowotna organizowana przez Związek Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górzestr. 122

Uwaga: Kronika VIII kadencji Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze jest zapisem działalności całego okresu kadencji. Dlatego też zawiera w sobie część materiału z kroniki XXX lecia działalności ZŻ WP w Jeleniej Górze z rozdziału „VIII kadencja”, gdzie opisano tylko połowę kadencji (do połowy roku 2011).

Kierunki działania Koła ZZ WP w Jeleniej Górze.

przyjęte na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym w dniu 5 lutego 2009 roku.

VIII kadencja = kadencja obywatelskiej aktywności.

Uwzględniając dwudziestopięcioletnie doświadczenie Związku, a także wnioski zgłoszone na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym, w celu sprostania wyzwaniom, przed którymi stanęli emeryci – byli żołnierze zawodowi, a szczególnie członkowie naszego Koła – zebranie sprawozdawczo-wyborcze przyjmuje następujące główne założenia programowe jako inspirację do działalności na okres VIII kadencji w latach 2009 – 2013:

I. W działalności organizacyjnej:

1. Utrzymywanie ścisłej więzi z różnymi organizacjami społecznymi z którymi ZZ WP podpisał porozumienie o współpracy;
2. Propagowanie działalności statutowej Związku i działalności koła (w tym na stronie internetowej);
3. Dostrzeganie wyróżniających się członków;
4. Domaganie się właściwego postrzegania problematyki obronnej w tym prac nad zmianami mundurowych ustaw emerytalnych i tworzeniem ochotniczych Narodowych Sił Rezerwowych;
5. Podjęcie zdecydowanych działań u parlamentarzystów z naszego województwa dotyczących przywrócenia uposażeniowych uprawnień naszych świadczeń emerytalnych;
6. Prowadzenie bieżącej działalności statutowej, w tym posiedzeń Zarządu i zebrań członków;
7. Propagowanie wśród członków akcji wpłat 1% podatku na rzecz org. pożytku publicznego – ZZ WP;
8. Propagowanie wśród byłych żołnierzy zawodowych zakresu działalności koła w celu ich pozyskania do pomocy w działalności statutowej.

II. W działalności socjalno-zdrowotnej: Przejawianie troski o godziwe warunki bytowe:

1. Występowanie przeciwko tworzeniu starych portfeli wśród emerytów mundurowych i w obronie praw nabytych;
2. Zbieranie informacji o warunkach socjalnych oraz niezbędnych formach pomocy dla członków Koła i ich rodzin. (monitoring, wywiady);
3. Utrzymywanie ścisłej współpracy Zarządu Koła z Zarządem Rejonowym w sprawie opieki paliatywnej;
4. Propagowanie zdrowego stylu życia. Udział w akcjach propagujących zdrowy styl życia;
5. Podejmowanie inicjatywy dotyczącej poszerzenia dla członków Związku i ich rodzin dostępności do specjalistów oraz specjalistycznej diagnostyki;
6. Propagowanie wśród członków działalności Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym;
7. Kontynuowanie akcji wręczania dyplomów dla 80-latków - członków naszego koła.

III. W działalności społecznej i promocji obronności:

1. Podstawowym kanonem działalności członków Koła jest żołnierska solidarność. We współpracy ze środowiskiem byłych żołnierzy zawodowych należy popularyzować maksymę "esprit de corps" (ducha koleżeństwa), rozumianej jako nadrzędnego szacunku do tradycji Wojska Polskiego i rodzajów wojsk, tradycji macierzystej jednostki, oddziału, a także wartości żołnierskiej;
2. Kształtowanie atmosfery szacunku do polskich tradycji orężnych i walk o wolność i niezależny byt państwowy;
3. Organizowanie spotkań z władzami samorządowymi, poznawanie działalności partii politycznych, stowarzyszeń, związków zawodowych. Rozważenie organizacji dorocznego plebiscytu „Przyjaciel byłych żołnierzy zawodowych”; Organizowanie spotkań z ciekawymi ludźmi;
4. Prowadzenie działalności publikacyjnej;
5. Organizowanie strzelań dla członków koła;
6. Organizowanie przedsięwzięć integracyjnych (grzybobrania, mikołajki, spotkania działkowców);
7. Rozważenie wykorzystania do działalności wśród członków koła rządowego programu „Solidarność 50+” – dotyczącego aktywizacji osób po 50 roku życia.

Komisja uchwał i wniosków:

1.pplk rez. Jan Szalaj

2.pplk rez. Wawrzyniec Pióro

VIII Kadencja. Lata 2009 – 2013.

Aktywność emerytów w życiu społecznym.

VIII Zjazd odbył się 21 –22 września 2009 roku. Dokonano zmiany nazwy Związku na **ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO**. Zatwierdzenie zmiany nazwy wymusiło zwołanie w kwietniu 2010 r. IX Nadzwyczajnego Zjazdu Związku Żołnierzy WP. **Zarząd Główny. Prezes gen. dyw. Adam Rębacz**, wiceprezesami zostali: gen. dyw. Bolesław Izydorczyk – wiceprezes ds. obronnych, płk Kazimierz Kolasa - wiceprezes ds. społecznych, płk Aleksander Kubacki - wiceprezes ds. socjalno-zdrowotnych, sekretarz generalny - płk Jan Kacprzak, skarbnik - płk Marek Bielec, członkowie Prezydium ZG: płk Czesław Marmura, płk Bogdan Miller, płk Józef Mól, płk Józef Mrocza, płk Lech Pietrzak, płk Adam Zając. Przewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej został płk Zbigniew Domański, Przewodniczącym Głównego Sądu Koleżeńskiego - płk Józef Piotrowicz.

4.11.2010 r. Poseł na Sejm RP Marcin Zawila podczas zebrania członków Koła. Siedzą od lewej: ppłk Marian Klasiński, ppłk Stefan Muczek, płk Zdzisław Grzybacz, poseł Marcin Zawila, mjr Tadeusz Smoliński.

Zarząd Rejonowy: Prezes: mjr Tadeusz Smoliński, wiceprezes ds. społecznych i promocji obronności ppłk Edward Basałygo, wiceprezes ds. socjalno - zdrowotnych – ppłk Henryk Walinowicz, skarbnik – st. chor. szt. Jan Brzozowski, sekretarz – mjr Kazimierz Szybakowski. Stan na 31.12.2009 - 129 członków, oficerów - 67, chorążych – 30. podoficerów. – 31, szeregowych. – 1. Wiek członków: – lat 41do 50 – 6 członków, lat 51do 60 – 30 członków, lat 61 do 70 – 50 członków, lat 71 do 80 – 33 członków, lat 81do 90 – 10 członków. Liczba kół – 6, 16 członków nie opłaciło składek. Zgodnie z postanowieniami VIII Zjazdu Krajowego zarządy, które liczą poniżej 200 członków na koniec kadencji zostaną zlikwidowane i włączone do struktur Zarządów Wojewódzkich. Na dzień 1 stycznia 2010 roku liczba członków w rejonie wynosi 129. Jedno z kół prowadzi aktywną współpracę z berlińską organizacją rezerwistów Bundeswehry.

Koło ZZ WP w Jeleniej Górze: Prezes ppłk Edward Basałygo, z-ca mjr Tadeusz Smoliński, z-ca ppłk Wawrzyniec Pióro, sekretarz mjr Kazimierz Kopaniarz, skarbnik mjr Henryk Erentraut.

Związek mimo zmian politycznych i ustrojowych istnieje i działa w interesie emerytów i rencistów wojskowych. Podejmuje walkę o zachowanie godności żołnierza i należnych praw wynikających z Konstytucji, ustaw i żołnierskich tradycji. W 2010 roku Koło podejmuje inicjatywę upamiętnienia wysiłku szkoleniowo – wychowawczego żołnierzy Wojska Polskiego w Garnizonie Jelenia Góra poprzez posadzenie Dębu Pamięci. Uroczystość posadzenia dębu odbyła się na terenie byłej Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w dniu Święta Wojska Polskiego – tj. 15 sierpnia. Koło podejmuje kolejne inicjatywy upamiętniające czyn zbrojny żołnierza polskiego - w 2011 roku uczestniczymy w podróży wojskowo – historycznej do Monte Cassino. W 2011 roku w święto Wojska Polskiego z inicjatywy Koła został postawiony pomnik upamiętniający poległych polskich żołnierzy w obronie Ojczyzny. W 2012 roku zorganizowano spotkanie weteranów radiotechników – członków Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze.

**Składanie wiązanki kwiatów pod pomnikiem
Wolność i Niepodległość z okazji uroczystości
patriotycznej. W delegacji uczestniczą:
ppłk Edward Basałygo, mjr Henryk Erentraut,
ppłk Jan Szałaj.**

W 2012 roku nadaliśmy imię dla wspomnianego Dębu Pamięci. Wybraliśmy imię WACŁAW – imię pierwszego Komendanta Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Kadencję rozpoczynaliśmy ze stanem 22 członków. Dziś jesteśmy kołem liczącym 42 członków. Tak mała liczba osób nie jest w stanie realizować w pełni wszystkie zapisy statutu. Trzeba mieć na uwadze to, że wszelka działalność to działalność społeczna i finansowo jest ponoszona tylko i wyłącznie z własnych składek członkowskich. Pomimo, że nasza działalność nie jest wspomagana żadnymi dotacjami i sponsorami potrafimy w ramach bardzo skromnych składek członkowskich prowadzić dość urozmaiconą działalność. Na bieżąco prowadzimy współpracę z tymi samymi organizacjami co w poprzedniej kadencji. Organizujemy na bieżąco spotkania z ciekawymi ludźmi, w tym z kandydatami do władz samorządowych a później z władzami samorządowymi. Prezentujemy na bieżąco wydarzenia społeczne na świecie, między innymi wyświetlamy filmy wojskowe i batalistyczne jak np. film „Bitwa o Irak” czy „Wojna Restrepo”. Uczestniczymy na bieżąco w uroczystościach patriotycznych – wojskowych organizowanych na terenie miasta. Co roku organizujemy zawody strzeleckie połączone ze spotkaniem integracyjnym członków. Członkowie koła uczestniczyli w konferencji naukowej organizowanej przez Zarząd Rejonowy 21.01.2010 r w Bolesławcu. W 2010 roku członek naszego koła kol. płk Janek Jagielski uzyskał od Prezydenta RP tytuł naukowy profesora. Przez cały okres kadencji zarząd koła na bieżąco informował byłych żołnierzy zawodowych – nie tylko członków Związku - o swojej działalności. Wielokrotnie podczas kadencji po zebraniach koła oraz różnych uroczystościach organizowaliśmy towarzyskie spotkania w piwiarni. W czasie trwania kadencji większość członków wykazała się wielką aktywnością w działalności społecznej. Zasłużonych członków wyróżniliśmy wielokrotnie dyplomami pamiątkowymi, medalami i innymi wyróżnieniami, między innymi wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4. W okresie kadencji zmarło dwóch naszych członków: - w 2010 roku zmarł ppłk Zdzisław Kowal – były Prezes Zarządu Rejonowego i w 2012 roku ppłk Stanisław Ryszard Kot. Cześć ich pamięci. Na bieżąco dokumentujemy prace Związku poprzez prowadzenie kroniki. Na koniec kadencji każdy z członków koła otrzymuje płytę CD z nagraniem materiałami kronikarskimi, zdjęciami z imprez, zebrań i posiedzeń, protokołami, dokumentami władz zwierzchnich i innymi wystąpieniami Koła w sprawach emerytów wojskowych. W ramach działalności informacyjno- patriotycznej członkowie koła napisali artykuły: w 2009 r. – 14, w 2010 r. - 18, w 2011r. - 63, w 2012 r. – 27 artykułów, Nadzwyczajny Zjazd dokonał zmiany nazwy na ZZWP. Do honorowej księgi zasłużonych dla koła w poszczególnych latach wpisano: w 2009 r. – 1 osobę, w 2010 r. – 3 osoby, w 2011 r – 4 osoby, w 2012 r. – 6 osób, w 2013 r -2 osoby. Przez okres kadencji przygotowano 46 pokazów power point o różnych aspektach działalności koła. Udokumentowano fotograficznie 77 imprez, w których brali udział członkowie koła. Do naszego koła wstąpił z koła nr 5 honorowy członek Stanisław Dziedzic. Kontrole komisji rewizyjnej prowadzone corocznie nie wykazywały uwag i niedociągnięć w realizacji postanowień statutu. W 2010 r. powołano w kole zespół ds problematyki emerytów. W ramach informacji o sprawach emerytalnych służb mundurowych rozesłano różne dokumenty: w 2009 r. – 78, w 2010 r. – 73, w 2011 r. – 65, w 2012 r. – 47 dokumentów. Z danych badań socjalnych wynika, że 10 – 15 % emerytów wojskowych jest klientami Ośrodków Pomocy Społecznej.

9.05.2009. Zarząd Koła po spotkaniu z eurodeputowaną Lidią Geringer de Oedenberg. Stoją od lewej: pplk Wawrzyniec Pióro, eurodeputowana Lidia Geringer de Oedenberg, pplk Edward Basałygo, mjr Kazimierz Kopaniarz, mjr Henryk Erentraut.

4.11.2010. Poseł na Sejm RP Marcin Zawila podczas zebrania członków Koła. Od lewej: plk dr Zdzisław Grzybacz, poseł Marcin Zawila, pplk Edward Basałygo.

15.08.2010 r. Uroczystość posadzenia Dębu pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Góra. Stoją od lewej: pplk Janusz Górecki – Prezes JSZR RADAR, pplk Edward Basałygo – Prezes Koła ZZ WP, pplk Marek Gołębiowski – prowadzący uroczystość.

2.12.2010. Zarząd Koła przed zebraniem członków . Stoją od lewej: skarbnik mjr Henryk Erentraut, sekretarz mjr Kazimierz Kopaniarz, wiceprezisi: ppłk Wawrzyniec Pióro, mjr Tadeusz Smoliński, prezes Koła ppłk Edward Basałygo.

**3 maj 2011 r.
Uroczyste posiedzenie Zarządu Koła.**

12.05.2012 r. Ceremonia nadania imienia dla Dębu Pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Góra. Stoją od lewej: gen. bryg. Zbigniew Janoś, mjr Kazimierz Kopaniarz, chrzestny dębu ppłk Wawrzyniec Pióro, ppłk Marek Gołębiowski, gen. bryg. Michał Sikora – Szef Wojsk OPL i Radiotechnicznych Sił Powietrznych.

**WYKAZ CZŁONKÓW
ZWIĄZKU ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO VIII KADENCJI
Stan na koniec kadencji.**

LP	Stop wojsk.	Nazwisko i imię		UWAGI
1	ppłk	Basalygo	Edward	Prezes Koła, Wiceprezes Zarządu Rejonowego
2	st. chor. szt.	Brzozowski	Jan	Skarbnik ZR
3	sierz.	Celejewski	Bogdan	
4	płk	Chmura	Andrzej	
5	st. sierż	Czarnecki	Marian	
6	chor	Domino	Stanisław	
7	mjr	Erentraut	Henryk	Skarbnik koła
8	mjr	Gębala	Zdzisław	
9	ppłk	Gołębiowski	Marek	
10	ppłk	Gorzałczyński	Andrzej	
11	płk	Grzybacz	Zdzisław	
12	płk	Jagielski	Jan	
13	st. chor. szt	Kasperek	Czesław	
14	mjr	Klamecki	Józef	
15	mjr	Kopaniarz	Kazimierz	Sekretarz Koła
16	płk	Korczak	Jan	
17	ppłk	Kornijewski	Adam	Przewodniczący zespołu ds. emerytalnych
18	por.	Kostrzewa	Władysław	
19	ppłk	Kot Stanisław	Ryszard	zmarł w 2012 r.
20	ppłk	Kowal	Zdzisław	zmarł w 2010 r.
21	płk	Kuś	Tadeusz	Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Koła.
22	ppłk	Leśniak	Emil	Czł. Komisji Rewizyjnej
23	ppłk	Majewski	Henryk	
24	Mjr	Maron	Jerzy	
25	ppłk	Muczek	Stefan	Czł. Rejonowego Sądu Koleżeńskiego. Czł. Komisji Rewizyjnej
26	ppłk	Mroźniewski	Czesław	
27	mjr	Olszewski	Janusz	
28	ppłk	Pawłowski	Józef	
29	gen. bryg.	Peikert	Bronisław	
30	mjr	Piotrowski	Lech	
31	ppłk	Pióro	Wawrzyniec	Wiceprezes koła
32	ppłk	Rusin	Ryszard	
33	mjr	Smoliński	Tadeusz	Prezes Zarządu Rejonowego, wiceprezes Koła
34	ppłk	Szałaj	Jan	
35	ppłk	Szetela	Anatol	
36	ppłk	Szukała	Zenon	
37	mjr	Szybakowski	Kazimierz	Sekretarz Zarządu Rejonowego
38	por.	Śliwiński	Janusz	
39	st. chor. szt.	Trochimiak	Konstantyn	
40	ppłk	Turbiński	Jerzy	Czł. Komisji Rewiz. ZR
41	ppłk	Urban	Czesław	
42	ppłk	Walnowicz	Henryk	Wiceprezes Zarządu Rejonowego przedstawiciel Fundacji PE i RW
43	ppłk	Wójcik	Zygmunt	
44	ppłk	Wójcik	Kazimierz	

VIII kadencja
PREZES ZARZĄDU GŁÓWNEGO
ZWIĄZKU ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO
GEN. DYW. ADAM RĘBACZ.

Gen. dyw. w st. spocz. Adam Rębacz urodził się w 1946 roku w Janowicach, woj. świętokrzyskie. Absolwent Oficerskiej Szkoły Wojsk Pancernych w Poznaniu (1967 r). W latach 1967 – 1975 – dowódca plutonu i kompanii czołgów, starszy pomocnik szefa sztabu ds. operacyjnych 27 pułku czołgów w Gubinie. W latach 1975 – 1978 studiował w Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. W latach 1978 – 1980 – wykładowca w katedrze Taktyki Ogólnej w ASG WP. Podyplomowe Studium Specjalistyczne Pedagogiki Wojskowej.

1980 – st. oficer operacyjny Sztabu ŚOW.

1980 – 1981 – Szef Sztabu 73 Pułku Czołgów w Gubinie.

1981 – 1984 – dowódca 23 Pułku Czołgów w Słubicach.

1984 – 1987 – Szef Sztabu 11 Dywizji Pancernej w Żaganiu.

1987 – 1988 – Dowódca 11 Dywizji Pancernej w Żaganiu.

1988 – 1990 – Akademia Sztabu Generalnego w ZSRR.

1990 – 1992 – Dowódca 11 Dywizji Zmechanizowanej, a następnie 11 Dywizji Kawalerii Pancernej w Żaganiu.

1991 – awans na stopień gen. bryg.

1991 – 1993 – Szef Departamentu Wychowania Wojska Polskiego

1993 – 1996 – Zastępca Szefa Departamentu Kontroli MON

1996 – 1997 – Dyrektor Departamentu Kontroli MON

1996 – awans na gen. dyw.

1997 – 1998 – Dowódca Warszawskiego Okręgu Wojskowego

1998 – 2001 – Dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego

1 marca 2002 r. na własną prośbę przeniesiony do rezerwy.

Żona Halina, 2 córki Beata i Iwona.

Od pierwszych chwil w rezerwie wstąpił do ZBZZiOR WP koło nr 3 w Żaganiu. Na VII krajowym Zjeździe Delegatów ZBZZIOR WP w dniach 25 – 26.10.2005 roku został wybrany na stanowisko Prezesa Zarządu Głównego. Na kolejnym Zjeździe w dniach 21 – 22. 09. 2009 roku został wybrany ponownie na stanowisko Prezesa ZG.

PREZESI ZARZĄDU REJONOWEGO
I KOŁA NR 4 W JELENIEJ GÓRZE.

PREZES ZARZĄDU REJONOWEGO

Mjr Tadeusz Smoliński urodził się 28.08.1946 roku w Przasnyszu. Tam też ukończył Liceum Ogólnokształcące w 1964 roku. W latach 1964 – 1967 studiował w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. W latach 1972 – 1976 studiował na Wojskowej Akademii Politycznej na wydziale Historii. Po jej ukończeniu służył w 61 pułku lotnictwa myśliwskiego na Krzesinach w Poznaniu. Od roku 1977 do zakończenia służby wojskowej pełnił różne obowiązki w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Bezpośrednio po zwolnieniu z zawodowej służby

wojskowej wstąpił do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. W związku włączył się do aktywnej pracy społecznej. Pełnił wiele różnych funkcji od funkcji prezesa koła

przez 2 kadencje, prezesa Zarządu Rejonowego przez 2 kadencje, członka zarządu Koła. Ponadto pełnił funkcję społecznego przedstawiciela eurodeputowanej do parlamentu Europejskiego Lidii Geringer de Oedenberg. Jest aktywnym członkiem Towarzystwa Przyjaciół Rybnicy. O historii tej miejscowości napisał książkę.

PREZES KOŁA.

Pplk Edward Basalygo urodził się 3 września 1950 roku w Grudzy koło Jeleniej Góry. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego rozpoczął pracę na Poczcie. W 1970 roku rozpoczął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Uzyskał specjalność rozpoznawanie radiolokacyjne. W latach 1974- 1976 pełnił służbę w JW. 1109 w Grudziądzu (Janosiki). Od 1977 roku jest związany z WOSR. Pełnił w niej służbę na następujących stanowiskach: dowódca plutonu, dowódca kompanii, Kierownik Sekcji Logistycznego Zabezpieczenia Szkolenia, Kierownik Warsztatów Szkolnych, Kierownik Pracowni Pomocy Dydaktycznych, wykładowca zajęć dydaktycznych. W 1986 roku kończy Wyższą Szkołę Pedagogiczną im.

Powstańców Śląskich w Opolu, wydział matematyczno – fizyczno – chemiczny. W czasie służby udzielał się w pracy społecznej, pełniąc między innymi przez dwie kadencje funkcję Przewodniczącego Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, przez jedną kadencję Wiceprzewodniczącego Zarządu Wojewódzkiego Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego. Za działalność w SKP wyróżniony przez Zarząd Główny SKP w 1992 roku specjalnym medalem im. Ludwika Perzyny. Przez jedną kadencję był Radnym Miejskiej Rady Narodowej w Jeleniej Górze. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Od 2003 roku jest emerytem. W latach 2004- 2009 r. pełnił obowiązki Ławnika Sądu Rejonowego Wydział II Karny w Jeleniej Górze. Od 2003 r. jest członkiem Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Od 2006 r. członek Zarządu Koła nr 4, od 2009 r. – Prezes Koła nr 4, od 2009 r. roku Wiceprezes ds. patriotyczno-społecznych Zarządu Rejonowego ZBZZIOR WP w Jeleniej Górze. Jest pasjonatem historii regionu kotliny jeleniogórskiej, o której napisał książkę pt. Tędy przeszła historia.

Dąb Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra

Dzisiaj, w dniu Święta Wojska Polskiego pragniemy uczcić polskich żołnierzy, którzy stacjonowali na terenie garnizonu Jelenia Góra. Jak w XIX wieku pisał poeta Adam Chodyński w wierszu „W zwaliskach Chojnika” ... *Tu dawno niegdyś ziem polskich rycerze, mówili swoje bojowe pacierze, dźwięk rodzinnej, dźwięk słowiańskiej mowy, ożywił ten kraj...* Pierwsi polscy żołnierze – zwani dawniej wojowie – na terenie, na którym leży dzisiejsza Jelenia Góra stacjonowali już w maju 1002 roku. Byli to wojowie Bolesława Chrobrego, którzy obozowali na terenie ówczesnej osady targowej Różanka – to jest dzisiejszej ulicy Różanej w okolicach Aniluksu. Kolejny raz wojowie Bolesława Chrobrego przebywali tu w latach 1004 i 1010. Na stałe jednak wojowie Polskiego króla Bolesława Krzywoustego stacjonowali tutaj od 1108 roku, czyli od momentu założenia Jeleniej Góry. Stacjonowali tu do roku 1392. Panowanie na tych terenach rozpoczęli Czesi, którzy byli tu do 1526 roku. Na mocy „układu o przeżycie” władzę przejmują Austriacy i panują na tych terenach do 1742 roku. W wyniku wojny tereny Kotliny obejmują we władanie Prusy, a później Niemcy, których panowanie zakończyło się w 1945 roku. W latach pomiędzy 1392 a 1945 polscy żołnierze przebywali na terenie miasta sporadycznie. Tak było np. w 1625 roku, kiedy to na kuracji po tureckiej niewoli przebywał w Cieplicach polski hetman Stanisław Koniecpolski. Zwarte oddziały polskie przebywały w okolicach naszego miasta w czasach napoleońskich, szczególnie w latach 1806 i 1807. 15 maja 1807 roku lansjerzy Polsko-Włoskiej Legii Nadwiślańskiej w okolicach – nad rzeczką Struga - rozbijają wojska pruskie hr. Götzena. Po zwycięskiej bitwie ułani odśpiewali pieśń legionów H. Dąbrowskiego – dzisiejszy hymn Polski. Tą bitwę opisał Stefan Żeromski w III tomie Popiołów. Polskie Wojsko powróciło do Jeleniej Góry w 1945 roku. W lipcu do miasta wprowadza się dowództwo 10 Dywizji Piechoty. Obowiązki Komendanta Wojennego w dniu 18 lipca obejmuje mjr Jerzy Zaszczynski. Już w grudniu 1945 roku nieliczni jeszcze polscy mieszkańcy miasta fundują sztandar 39 pułkowi Artylerii Lekkiej, który stacjonuje w Jeleniej Górze. 4 lipca 1948 roku uroczysto otworzono Oficerską Szkołę Piechoty, a 30 września 1955 roku z Beniaminowa koło Warszawy do Jeleniej Góry przeniesiono Oficerską Szkołę Radiotechniczną. Koszary na ul. Sudeckiej i Podchorążych były miejscami Jeleniej Góry, gdzie można było spotkać żołnierzy Wojska Polskiego aż do 2004 roku. Jeszcze i dziś można spotkać nielicznych żołnierzy Wojska Polskiego przy ul. Podchorążych – żołnierzy Wojskowej Komendy Uzuppełnień, którzy niestety z końcem tego roku opuszczą nasze miasto. Przez okres stacjonowania w Jeleniej Górze żołnierze Wojska Polskiego starali się być pomocni dla mieszkańców miasta. Już w marcu 1946 roku żołnierze rozbili terrorystyczno – rabunkową bandę Wehrwolfu grasującą w okolicach Jeleniej Góry. Takich potyczek z bandami prowadzili wiele. W 1968 roku, 20 marca jeleniogórcy żołnierze jako pierwsi pospieszyli z pomocą ofiarom lawiny w Białym Jarze. Każda powódź w kotlinie to również aktywny udział żołnierzy w zwalczaniu jej skutków. Miasto Jelenia Góra zauważyła żołnierzy Wojska Polskiego nadając nazwy wielu miejskim ulicom, zaczynając od Al. Wojska Polskiego, a kończąc na ul. prof. płk Wacława Kazimierskiego. W 1967 roku, w 24 rocznicę powstania Wojska Polskiego odsłonięto w Cieplicach Pomnik Oręża i Martyrologii Polskiej. Tam obecnie odbywa się wiele uroczystości patriotycznych.

15.08.2010. Poseł na Sejm RP Marcin Zawila, Wicemarszałek Województwa Dolnośląskiego Jerzy Łuźniak oraz Prezes Koła ZŻWP w Jeleniej Górze ppłk rez. Edward Basałygo przy Dębie Pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Góra.

Uroczystość posadzenia DĘBU PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO GARNIZONU JELENIA GÓRA - według nas - wpisuje się w ciąg upamiętniana polskich tradycji patriotycznych w okolicach Jeleniej Góry. Około 1200 roku Piastowie w dzisiejszej wsi Bełczyna koło Wlenia zasadzili cis, który rośnie do dnia dzisiejszego. Jest to najstarszy pomnik pamiętający dawne czasy Piastów. W 1697 roku w Jeleniej Górze, obok dzisiejszego Grzybka posadzono tzw. „Dąb cesarski”. W tym to roku August II Wettin, elektor saski, obejmuje tron Polski. Powstaje Polsko - Saska unia personalna. Posadzony wówczas „Dąb cesarski” upamiętnia więc okres związany z Polską i nadzieją na powrót na te ziemie państwa Polskiego. Myślę, że dąb, który dziś posadzimy będzie godnym towarzyszem tamtego dębu. Niech będzie on kolejną pamiątką po czasie, kiedy tu - w Jeleniej Górze - był garnizon i stacjonowali Żołnierze Wojska Polskiego. Kultuwując pamięć o jeleniogórskich jednostkach wojskowych chcemy uświadomić mieszkańcom Jeleniej Góry trwałość przekazu pokoleniowego i jego historyczne znaczenie. Według nas, takie kształtowanie postaw patriotycznych będzie uczyło zdolności postrzegania i kojarzenia, obudzi ciekawość poznawczą oraz chęć docierania do źródeł historycznych i poznawania świata w oparciu o właściwe dobrane przykłady.

Jelenia Góra, dn. 15.08.2010 r.

**Przez okres po 1945 roku na terenie Garnizonu Jelenia Góra
stacjonowały następujące jednostki organizacyjne Wojska Polskiego:**

A. SZKOLNICTWO WOJSKOWE

Oficerska Szkoła Piechoty Nr 2
Oficerska Szkoła Topografów
Oficerska Szkoła Prawnicza
Oficerska Szkoła Radiotechniczna
Wyższa Oficerska Szkoła Radiotechniczna
Centrum Szkolenia Radioelektronicznego
Szkoła Chorążych Wojsk Radiotechnicznych
Szkoła Chorążych Radiolokacji i Systemów Dowodzenia
Podoficerska Szkoła Zawodowa Wojsk Radiotechnicznych
Podoficerska Szkoła Wojsk Obrony Przeciwlotniczej
Szkoła Oficerów Rezerwy Wojsk Radiotechnicznych
Szkoła Podchorążych Rezerwy Wojsk Radiotechnicznych
Szkoła Podchorążych Rezerwy Wojsk Obrony Przeciwlotniczej
Szkoła Młodszych Specjalistów Wojsk Radiotechnicznych
Szkoła Młodszych Dowódców Wojsk Radiotechnicznych
Szkoła Podoficerska im. Rodziny Nalazków (filia)

Kurs Doksztalcania Oficerów Wojsk Radiotechnicznych
Wyższy Kurs Doksztalcania Oficerów Wojsk Radiotechnicznych
Zamiejscowa Katedra Eksploatacji Systemów Radiotechnicznych Wydziału Elektroniki Wojskowej
Akademii Technicznej.

B. JEDNOSTKI "LINIOWE"

Dowództwo 10 Sudeckiej Dywizji Piechoty
25 Pułk Piechoty
29 Pułk Piechoty
39 Pułk Artylerii Lekkiej
84 Pułk Artylerii Przeciwlotniczej
18 Karkonoski Pułk Przeciwlotniczy
13 Samodzielny Dywizjon Artylerii Przeciwpancernej
21 Samodzielny Batalion Saperów
25 Samodzielny Batalion Łączności
28 Dywizjon Artylerii Ciężkiej
Samodzielny pluton Samochodowy

C. JEDNOSTKI MSW

11 Dolnośląska Brygada KBW
11 Dolnośląski Pułk KBW
11 Samodzielny Batalion Inżynieryjny KBW

D. INNE JEDNOSTKI I ADMINISTRACJA WOJSKOWA

Komenda Garnizonu
Wojskowa Komenda Rekrutacyjna
Wojskowa Komenda Uzupełnień
Wojewódzki Sztab Wojskowy
Garnizonowy Węzeł Łączności
Garnizonowa Prokuratura Wojskowa
Oddział Informacji Wojskowej
Delegatura Wojskowej Służby Wewnętrznej
16 Przedstawicielstwo Wojskowe przy Jeleniogórskich Zakładach Optycznych
Przedstawicielstwo Wojskowe przy Zakładach Włókien Sztucznych "Celwiskoza"
Garnizonowy Punkt Zaopatrzenia w Sprzęt Czołgowo -Samochodowy
Pralnia Garnizonowa
Duszpasterstwo Garnizonu
Rejonowy Zarząd Kwaterunkowo -Budowlany
Wojskowa Administracja Koszar
Drukarnia Wojskowa (10 SDP)
Magazyny wojskowe i elewator przy ul. Krakowskiej
Orkiestra Garnizonowa

Uroczystość posadzenia DĘBU PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO GARNIZONU JELENIA GÓRA z inicjatywy Związku Żołnierzy Wojska Polskiego została przygotowana wspólnie przez wszystkie jeleniogórskie organizacje byłych żołnierzy zawodowych, to jest: Związek Żołnierzy Wojska Polskiego reprezentowany przez prezesa Związku ppłk rez. Edwarda Basałygo, Jeleniogórskie Stowarzyszenie Żołnierzy Radiotechników RADAR – reprezentowane przez prezesa Stowarzyszenia ppłk w st. spocz. Janusza Góreckiego i Związek Żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego – reprezentowany przez prezesa Związku ppłk w st. spocz. Andrzeja Nawrota.

Do inicjatywy z wielkim aplauzem dołączył się Zarząd Okręgowy Związku Kombatantów RP i Byłych

Więźniów Politycznych na czele z płk Edwardem Jakubowskim.

- A. Fundatorem drzewka jest ppłk w st. spocz. Marian Klasiński oraz leśniczy Bronisław Dąbek.
- B. Fundatorem terenu, na którym posadzono drzewko jest Kolegium Karkonoskie reprezentowane przez Rektora dr. hab. Henryka Gradkowskiego oraz Kanclerz Grażynę Malczuk.
- C. Fundatorami kamienia pamiątkowego są byli żołnierze zawodowi Garnizonu Jelenia Góra oraz sympatycy wspierający naszą inicjatywę. Są to:

- 1 Jerzy **ANTONOWICZ** Świnoujście
- 2 Józef **BACHORSKI** Szczecin
- 3 Grzegorz **BANAKIEWICZ** Jelenia Góra
- 4 Zdzisław **BARAN** Jelenia Góra
- 5 Edward **BASAŁYGO** Jelenia Góra
- 6 Elżbieta **BASAŁYGO** Jelenia Góra
- 7 Jadwiga **BIELSKA** Jelenia Góra
- 8 Jan **BIELSKI** Jelenia Góra
- 9 Zenon **BIESAGA** Warszawa
- 10 Zdzisław **BIGOSIŃSKI** Jelenia Góra
- 11 Aniela **BLUKACZ** Jelenia Góra
- 12 Zenon **BLUKACZ** Jelenia Góra
- 13 Bolesław **BŁAŻKÓW** Jelenia Góra
- 14 Józef **BOCZAR** Jelenia Góra
- 15 Teresa **BORATYŃSKA** Jelenia Góra
- 16 Janusz **BORATYŃSKI** Jelenia Góra
- 17 Antoni **BRACŁAWSKI** Jelenia Góra
- 18 Amelia **BRZozowska** Jelenia Góra
- 19 Jan **BRZozowski** Jelenia Góra
- 20 Andrzej **CHMURA** Jelenia Góra
- 21 Małgorzata **CZAJKOWSKA** Wojcieszycy
- 22 Adam **CZAJKOWSKI** Wojcieszycy
- 23 Janusz **CZAPLICKI** Jelenia Góra
- 24 Roman **CZARNECKI** Jelenia Góra
- 25 Władysław **CZOPEK** Jelenia Góra
- 26 Leszek **DEREŃ** Zgierz
- 27 Ewa **DERĘGOWSKA** Jelenia Góra
- 28 Zbigniew **DERĘGOWSKI** Jelenia Góra
- 29 Jerzy **DITKOWSKI** Jelenia Góra
- 30 Grażyna **ERENTRAUT** Jelenia Góra
- 31 Henryk **ERENTRAUT** Jelenia Góra
- 32 Marek **GAWLAS** Cieszyn
- 33 Zdzisław **GĘBALA** Jelenia Góra
- 34 Jan **GINOWICZ** Jelenia Góra
- 35 Alina **GŁADYSZ** Jelenia Góra
- 36 Andrzej **GŁADYSZ** Jelenia Góra
- 37 Bogumiła **GOŁĘBIEWSKA** Jelenia Góra
- 38 Marek **GOŁĘBIEWSKI** Jelenia Góra
- 39 Ewa **GÓRECKA** Jelenia Góra
- 40 Janusz **GÓRECKI** Jelenia Góra
- 41 Marcin **GÓRECKI** Jelenia Góra
- 42 Barbara **GÓRSKA** Jelenia Góra
- 43 Jerzy **GÓRSKI** Jelenia Góra
- 44 Zdzisław **GRZYBACZ** Jelenia Góra

- 45 Janina **GRZYWNA** Jelenia Góra
- 46 Jan **JAGIELSKI** Jelenia Góra
- 47 Edward **JAKUBOWSKI** Jelenia Góra
- 48 Zbigniew **JEŻ** Nowy Jork, USA
- 49 Hanna **JÓŹWIAK** Jelenia Góra
- 50 Waldemar **JÓŹWIAK** Jelenia Góra
- 51 Janusz **JURGAWKA** Wrocław
- 52 Czesław **KACPRZAK** Barcinek
- 53 Andrzej **KALCZUK** Warszawa
- 54 Paweł **KALIŃSKI** Jelenia Góra
- 55 Bogusław **KANTOR** Nowy Jork, USA
- 56 Ewa **KOPANIARZ** Jelenia Góra
- 57 Kazimierz **KOPANIARZ** Jelenia Góra
- 58 Adam **KORNIJECK** Jelenia Góra
- 59 Stanisław **KOT** Jelenia Góra
- 60 Krystyna **KOWALCZYK** Jelenia Góra
- 61 Lilka **KOWALCZYK** Jelenia Góra
- 62 Zdzisław **KOWALCZYK** Jelenia Góra
- 63 Zbigniew **KOWALCZYK s. Mariana** Jelenia Góra
- 64 Krzysztof **KOWALSKI** Jelenia Góra
- 65 Tadeusz **KUŚ** Jelenia Góra
- 66 Krystyna **KUŚMIEREK** Jelenia Góra
- 67 Zbigniew **KUŚMIEREK** Jelenia Góra
- 68 Jan **LEŚ** Szklarska Poręba
- 69 Emil **LEŚNIAK** Jelenia Góra
- 70 Tadeusz **LEWANDOWSKI** Jelenia Góra
- 71 Jerzy **LISIEWICZ** Jelenia Góra
- 72 Bolesław **MAĆKOWIAK** Jelenia Góra
- 73 Wiesława **MAĆKOWIAK** Jelenia Góra
- 74 Jerzy **MARON** Jelenia Góra
- 75 Ted **MARYNIAK** Ohio USA
- 76 Stanisław **MATEJUK** Jelenia Góra
- 77 Franciszek **MICHALIK** Jelenia Góra
- 78 Ludwika **MICHALIK** Jelenia Góra
- 79 Dariusz **MIERZWIŃSKI** Jelenia Góra
- 80 Franciszek **MROCZKO** Jelenia Góra
- 81 Czesław **MROŹNIEWSKI** Jelenia Góra
- 82 Stefan **MUCZEK** Jelenia Góra
- 83 Andrzej **MUSIAŁ** Jelenia Góra
- 84 Andrzej **NAWROT** Jelenia Góra
- 85 Olga **NAWROT** Jelenia Góra
- 86 Andrzej **NAZAR** Wrocław
- 87 Jadwiga **OKULICZ-KOZARYN** Jelenia Góra
- 88 Józef **OKULICZ-KOZARYN** Jelenia Góra
- 89 Janusz **OLSZEWSKI** Jelenia Góra
- 90 Jerzy **PAWLAK** Jelenia Góra
- 91 Józef **PAWŁOWSKI** Jelenia Góra
- 92 Maciej **PAWŁOWSKI** Jelenia Góra
- 93 Bronisław **PEIKERT** Jelenia Góra
- 94 Janina **PEIKERT** Jelenia Góra
- 95 Małgorzata **PIASECKA** Kowary
- 96 Marian **PIASECKI** Kowary

- 97 Józef **PICIURAK** Jelenia Góra
- 98 Józef **PIEKARCZYK** Jelenia Góra
- 99 Ewa **PIEŃKOS** Jelenia Góra
- 100 Jerzy **PIEŃKOS** Jelenia Góra
- 101 Maria **PIÓRO** Jelenia Góra
- 102 Wawrzyniec **PIÓRO** Jelenia Góra
- 103 Marian **POCZĘTY** Jelenia Góra
- 104 Tadeusz **PODSIADŁY** Leszno
- 105 Andrzej **ROGALSKI** Jelenia Góra
- 106 Ewa **ROKOSZ** Jelenia Góra
- 107 Jan **ROKOSZ** Jelenia Góra
- 108 Krystyna **RUSIN** Jelenia Góra
- 109 Ryszard **RUSIN** Jelenia Góra
- 110 Józef **SCHABOWICZ** Jelenia Góra
- 111 Anna **SŁAWECKA** Jelenia Góra
- 112 Elżbieta **SŁAWECKA – ERENTRAUT** Jelenia Góra
- 113 Aleksander **SŁAWECKI** Jelenia Góra
- 114 Mikołaj **SŁAWECKI** Jelenia Góra
- 115 Ewa **SMOLIŃSKA** Wrocław
- 116 Teresa **SMOLIŃSKA** Jelenia Góra
- 117 Adam **SMOLIŃSKI** Jelenia Góra
- 118 Tadeusz **SMOLIŃSKI** Rybnica
- 119 Wojciech **SMOLIŃSKI** Wrocław
- 120 Elżbieta **SOBCZAK** Jelenia Góra
- 121 Roman **SOBCZAK** Jelenia Góra
- 122 Kazimierz **STACHOWICZ** Jelenia Góra
- 123 Władysław **STASIEŃKO** Jelenia Góra
- 124 Kazimierz **STAPÓR** Jelenia Góra
- 125 Stanisław **STRYCHARSKI** Jelenia Góra
- 126 Jan **SZAŁAJ** Jelenia Góra
- 127 Maria **SZAŁAJ** Jelenia Góra
- 128 Jolanta **SZAMSZUR** Jelenia Góra
- 129 Grzegorz **SZAMSZUR** Jelenia Góra
- 130 Teresa **SZAMSZUR** Jelenia Góra
- 131 Edward **SZAMSZUR** Jelenia Góra
- 132 Mariusz **SZCZEPAŃSKI** Wrocław
- 133 Anatol **SZETELA** Jelenia Góra
- 134 Zenon **SZUKAŁA** Jelenia Góra
- 135 Kazimierz **SZYBAKOWSKI** Jelenia Góra
- 136 Jadwiga **TOLKACZ** Jelenia Góra
- 137 Marek **TOLKACZ** Jelenia Góra
- 138 Bogdan **TOMASZEWSKI** Wrocław
- 139 Konstantyn **TROCHIMIAK** Jelenia Góra
- 140 Jerzy **TURBIŃSKI** Jelenia Góra
- 141 Sylwester **URBAŃSKI** Dziwiszów
- 142 Marian **WADOWSKI** Jelenia Góra
- 143 Józef **WALA** Jelenia Góra
- 144 Henryk **WALINOWICZ** Jelenia Góra
- 145 Zdzisław **WELKE** Jelenia Góra
- 146 Izabella **WISNIEWSKA** Londyn
- 147 Wiktoria **WISNIEWSKA** Londyn
- 148 Artur **WISNIEWSKI** Londyn

- 149 Bartosz **WISNIEWSKI** Londyn
 150 Robert **WIŚNIEWSKI** Londyn
 151 Czesława **WITUCH** Jelenia Góra
 152 Jan **WITUCH** Jelenia Góra
 153 Izabela **WOJCIECHOWSKA** Wejherowo
 154 Małgorzata **WOJCIECHOWSKA** Jelenia Góra
 155 Zbigniew **WOJCIECHOWSKI** Wejherowo
 156 Barbara **WOJTASIK** Jelenia Góra
 157 Kazimierz **WOJTASIK** Jelenia Góra
 158 Andrzej **WOŹNIAK** Mosina
 159 Zygmunt **WÓJCIK** Jelenia Góra
 160 Leon **ZARZECKI** Jelenia Góra
 161 Elżbieta **ZDEB** Jelenia Góra
 162 Józef **ZDEB** Jelenia Góra
 163 Arkadiusz **RZEPKA** Jelenia Góra

Ceremonia zakopywania kapsuły czasu pod kamieniem pamiątkowym.

**Podpisanie aktu fundacyjnego przez prezesów Związków byłych żołnierzy WP.
 Od lewej: ppłk Edward Basałygo, ppłk Janusz Górecki, ppłk Andrzej Nawrot.**

15.08.2010. Kanclerz Kolegium Karkonoskiego Grażyna Malczuk, Poseł na Sejm RP Marcin Zawila, Honorowy Prezes Stowarzyszenia RADAR gen. bryg. Bronisław Peikert oraz prezes Koła ppłk Edward Basałygo po uroczystości posadzenia Dębu Pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Góra.

USYTUOWANIE DĘBU PAMIĘCI
ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO
GARNIZONU JELENIA GÓRA
NA PLANIE KOLEGIUM KARKONOSKIEGO

DĄB PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO
GARNIZONU JELENIA GÓRA
JEST POSADZONY
PRZED BIBLIOTEKĄ NAUKOWĄ
KOLEGIUM KARKONOSKIEGO,
NA SKARPIE, PO PRAWEJ STRONIE
GŁÓWNEGO WEJŚCIA DO BIBLIOTEKI.
KAMIEŃ PAMIĄTKOWY UMIESZCZONO
PO PRAWEJ STRONIE DĘBU.

Już rośnie Dąb Pamięci

Autor: Józef Pawłowski.

Pisałem, że *dnia 15 sierpnia roku pańskiego 2010 o godz. 17.00 w Jeleniej Górze na terenie byłych koszar wojskowych przy ul. Podchorążych, dziś siedziby Kolegium Karkonoskiego, przy Bibliotece tej uczelni, będzie miała miejsce znamienna uroczystość - zostanie posadzony **Dąb Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra.***

Nie miałem więc sumienia, by w tej uroczystości nie uczestniczyć. Byłem ciekaw dawnych towarzyszy broni z Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej i Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej. Jak wyglądają, co się z nimi dzieje, co porabiają? Myślałem, że pogadamy, powspominamy dawne dobre czasy, kiedy to młodość jeszcze była i zdrowie dopisywało. Kiedy jeszcze chciało się chcieć. Jednak na to czasu zabrakło. Może nie chciało się go znaleźć? Czasu, czy chęci? Tak naprawdę, to nie wiem. Może i jednego i drugiego. No, bo o czym tu gadać? Ale że fotek nacykałem dość, więc dla pamięci żywych uczestników tej uroczystości i dla potomnych je tu prezentuję.

Teoretycznie rzecz biorąc, ten dębczak jeszcze nie rośnie, tego pamiątkowego kamienia jeszcze tu nie ma, ale jest w całej swej krasie, w pełnej, też już historycznej, gali mundurowej pomysłodawca i jeden z głównych realizatorów pomysłu - Prezes Koła Związku Żołnierzy WP ppłk w st. sp. Edward Basałygo.

Do rozpoczęcia oficjalnych uroczystości mamy jeszcze trochę czasu więc czekamy, też na przybycie oficjeli. Słońce nieźle operuje. Rozleniwia. Niektórzy zmęczeni wcześniejszymi uroczystościami związanymi z Dniem Wojska Polskiego, odpoczywają.

Inni z dużym zaangażowaniem wdają się w nieskończony dyskurs o przeszłości tego miejsca. A jeszcze inni chwają się dorodnymi członkami rodziny, na których co niektórzy ukradkiem zerkają.

Nie brak w tym gronie generała i generałowej - oficjalnie szefowej Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Nie brak reprezentantów środowiska naukowego - grupy profesorów i dziekanów jeleniogórskich uczelni, tu godnie reprezentowanej przez płk rez. prof. Franciszka Mroczkę.

Kończę prezentację uczestników, bowiem ogłoszono gotowość do rozpoczęcia uroczystości.

W zwartym ordynku stanęli prezesi związków emerytów wojskowych ją firmujących: Związku Żołnierzy LWP, Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR, Koła Związku Żołnierzy WP oraz Zarządu Okręgowego Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych.

W gotowości jest też osoba powołana do jej poprowadzenia - ppłk rez. Marek Gołębiowski z niezłą dykcją, ale też gotowe są komplety dokumentów fundacyjnych - identyczne z tymi, które znajdują się w kapsule czasu, a które, celem przechowania i udostępniania zainteresowanym, zostały przekazane: Muzeum Karkonoskiemu i Przyrodniczemu, bibliotece Kolegium Karkonoskiego, Jeleniogórskiemu Centrum Informacji i Edukacji Książnicy Karkonoskiej oraz Jeleniogórskiemu Oddziałowi Archiwum Państwowego we Wrocławiu. A jak się dobrze przypatrzycie, to dostrzeżecie też kopertę zaadresowaną do Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych. Znajdują się w niej pieniądze - nadwyżka nad niezbędnymi potrzebami. Hojność finansowa fundatorów przewyższyła te związane z posadzeniem drzewka pamięci. Przekazano je na ręce Pana płk Edwarda Jakubowskiego, z przeznaczeniem dla ofiar powodzi - kombatantów z Powiatu Zgorzeleckiego.

Na tę naszą żołnierską uroczystość przybyła też garstka jeleniogórskich VIPów² - w kolejności:

Dyrektorka Muzeum Karkonoskiego, prywatnie żona Posła RP z tymże posłem, też Dyrektorem, tyle, że Książnicy Karkonoskiej, lewicowy kandydat na Prezydenta Jeleniej Góry, Dyrektor Muzeum Przyrodniczego i wicemarszałek Województwa Dolnośląskiego. I oni, i wszyscy inni obecni, a było tego ponad setka, stali się świadkami wiekopomnej chwili - podpisywania Aktu Fundacyjnego Dębu Pamięci.

A oto i ten Akt w całej okazałości. Wraz z pozostałą dokumentacją fundacyjną: wykazem byłych 50 polskich jednostek wojskowych, które miały szczęście stacjonować od 1945 r. w naszym Mieście,

rejestrzem 163 fundatorów drzewka oraz mapką miejsca jego posadzenia - zostały umieszczone w kapsule czasu.

Ale sama bumaga to nie wszystko. Potrzebny jest jeszcze dowód, że Dąb posadzono, a kapsułę czasu zakopano. Poniżej taki prezentuję.

Za kapsułę zabrał się właściciel zakładu kamieniarskiego Pan Marek Rychlewski, a za symboliczne posadzenie drzewka trzej prezesi związków skupiających jeleniogórskich żołnierzy rezerwistów. Czynili to pod fachowym okiem leśniczego z Michałowic - fundatora drzewka Pana Bronisława Dąbka.

Pozostali uczestnicy bacznie się temu przyglądali, co by jakiejś mistyfikacji nie było. W gronie tym byli też przedstawiciele WKU ze swoim Komendantem oraz delegacją Straży Granicznej. A tak nawiasem, to w tym roku Jelenią Górę opuszcza ostatnia jednostka organizacyjna Wojska Polskiego - właśnie ta WKU. Stajemy się więc w pełni miastem cywilnym. Oby po wsze czasy!

Pozostało jeszcze dokonać symbolicznego odsłonięcia pamiątkowego kamienia. Z niezłą gracją uczynili to: Pani Kanclerz Kolegium Karkonoskiego reprezentująca dzisiejszego gospodarza terenu, na którym rosnąć będzie nasz Dąb, wicemarszałek naszego województwa i niezniszczalny płk rez. Edward Jakubowski.

A grały im przy tym surmy bojowe

i ze skupieniem przyglądały zebrane tłumy

oraz główni sponsorzy drzewka dębowego - leśniczy, o którym wspominałem wcześniej i ppłk w st. sp. Marian Klasiński, a także inni jeszcze gapie.

I na tym to się w zasadzie kończy. A może dopiero zaczyna nadzieja, że Dąb ten będzie godnie i to poprzez wieki całe, reprezentował naszą historię - historię Wojaka Polskiego w Jeleniej Górze?

Lecz nim odeślę wszystkich uczestników w domowe pielesze, muszę dopowiedzieć, że fundatorami pamiątkowego kamienia są żołnierze, byli żołnierze, członkowie ich rodzin i sympatycy wojskowej tradycji z Miasta, z Kraju, ze Świata. Ich imiona i nazwiska w alfabetycznej kolejności znajdują się, o czym też już wspominałem, w kapsule czasu zamurowanej w specjalnej niszy umieszczonej za pamiątkowym kamieniem.

Kiedys może ją otworzą, może odczytają, może cześć ich pamięci zakrzykną? Ale ja bym na to nie liczył.

Józef Pawłowski

Podróż wojskowo – historyczno – turystyczna **„Szlakiem walk gen. Andersa” 14 – 22 maja 2011 rok.**

Na zlecenie Związku Żołnierzy Wojska Polskiego podróż zorganizowało wrocławskie biuro podróży ADARA. Transport komfortowym autokarem zapewniła firma przewozowa Daniela Szydziaka ze Strzelina. Podczas podróży pokonano około 6000 km po turystycznie bardzo ciekawych terenach. Wśród 31 uczestników byli mieszkańcy Wrocławia, Warszawy, Bystrzycy Kłodzkiej, Poznania, Jeleniej Góry, Lwówka Śląskiego, Starej Kamienicy, Kępna i Elbląga. Podróż odbyła się pod fachowym okiem pilota wycieczek międzynarodowych z biura podróży ADARA płk Michała Srokowskiego. Opiekę medyczną zapewniała nam pani Krystyna Różycka z Wrocławia. Był to wyjazd organizowany specjalnie dla emerytów, więc pani Krysia miała trochę zajęcia z pomocą dla uczestników podróży posiadających dolegliwości zdrowotne. Podczas podróży realizowano wiele elementów turystycznych oraz wojskowo – historycznych. Każdy dzień grupa jeleniogórska kończyła spotkaniem towarzyskim podsumowującym dzień.

Trasa turystyczna wiodła następującym szlakiem:

W pierwszym dniu autokar wyjechał z Wrocławia poprzez Jelenią Górę, Jakuszyce, Czechy, przejście graniczne z Austrią w Znojmo. Zatrzymaliśmy się w Kahlenbergu. Kahlenberg (po polsku Łysa Góra) - wzgórze pod Wiedniem. Z tego miejsca w 1683 roku Król Polski Jan III Sobieski dowodził zwycięską bitwą z Turkami. Na szczycie góry znajduje się kościół pw. św. Józefa prowadzony od 1906 roku przez polskich księży, a w nim izba upamiętniająca zwycięstwo polskie w Odsieczy Wiedeńskiej.

Tablica na kościele św. Józefa.

**Kościółek pw. św. Józefa na wzgórzu
Kahlenberg, na pierwszym planie
płk Michał Srokowski – pilot naszej wycieczki.**

Ołtarz kościółka św. Józefa.

Z Kahlenbergu roztacza się panorama Wiednia. Na Kahlenbergu znajduje się również 165-metrowej wysokości maszt radiowo-telewizyjny. Znajduje się tu również tablica upamiętniająca wizytę papieża Jana Pawła II w 1983 roku, złożoną w ramach obchodów 300-tnej rocznicy zwycięskiej bitwy. Następnie przejechaliśmy na Ring, skąd podziwialiśmy Wiedeń. W sposób profesjonalny o życiu w Austrii oraz o zabytkach Wiednia opowiadał płk Michał Srokowski i Maria Huza – przewodniczka turystyczna po Wiedniu. W późnych godzinach wieczornych zatrzymaliśmy się na nocleg w Lasku Wiedeńskim w hotelu Helenenstübel. Następnego dnia po rannym śniadaniu wyjechaliśmy w kierunku na Graz, Klagenfurt, Villach poprzez malownicze Alpy. Zatrzymaliśmy się w Padwie. Jest to miasto w północnych Włoszech znane z sanktuarium św. Antoniego. Zwiedziliśmy bazylikę, miasto, pałace, zobaczyliśmy gmach sławnego Uniwersytetu, w którym studiowali również Polacy tacy jak między innymi Mikołaj Kopernik, Jan Kochanowski czy Jan Zamoyski. Wielkie zainteresowanie wzbudziły jeżdżące w Padwie jednoszynowe tramwaje. Na nocleg zakwaterowaliśmy się nad Adriatykiem w Igea Marina w hotelu Villa Paola. W godzinach wieczornych nad Adriatykiem rozpoczął się lekki sztorm, kilkumetrowe fale morskie rozbijały się o falochrony. Na zewnątrz zaczął padać deszcz. Rano jednak pogoda była bez deszczu.

Uczestnicy wycieczki na ulicach Padwy.

Budynek władz prowincji Padwy.

Padwa. Na zdjęciu prawym Elżbieta Basałygo na tle Sanktuarium Św. Antoniego.

Panorama Padwy. Na zdjęciu Maria Pióro.

Arkady budynku władz miejskich Padwy. Na zdjęciu pplk E. Basałygo.

Jednoszynowy tramwaj na ulicach Padwy.

Wyjechaliśmy w kierunku Fiuggi za Rzymem. Tam pogoda, aż do końca podróży była już upalna.

Krajobraz Włoch.

Malowniczy był przejazd przez Apeniny, piękne autostrady, tunele, wiadukty, mosty. Staraliśmy się liczyć ile tuneli pokonaliśmy, jednak, po przekroczeniu trzydziestu kilku zaprzestaliśmy liczenia, bo było ich tak wiele, że liczba była już nie istotna. Najdłuższy tunel jaki pokonywaliśmy liczył 10 173 m i przebiegał pod górą o wysokości ponad 3000 m. npm. Charakterystycznym elementem krajobrazu była w wielu miejscach budowa nowych autostrad obok już istniejących. Przejeżdżając przez Umbrię podziwialiśmy gaje oliwne i winnice.

Panorama Asyżu.

Bazylika św. Franciszka w Asyżu.

Na ulicach Asyżu. Stoją od lewej: pplk Wawrzyniec Pióro, Maria Pióro, plk Tadeusz Kuś, Ewa Tarczyńska, Elżbieta Basalygo, mjr Tadeusz Smoliński.

Pplk Edward Basalygo i mjr Tadeusz Smoliński podczas rozmowy z zakonnica z afrykańskiego Togo na placu przed sanktuarium Św. Franciszka w Asyżu.

Codziennie wieczorne spotkania towarzyskie.

**Na zdjęciu mjr Tadeusz Smoliński,
Ewa Tarczyńska
oraz gen. bryg. Bronisław Peikert.**

Zatrzymaliśmy się w Asyżu. To piękne miasto jest zbudowane kaskadowo na wysokim wzgórzu. Znane jest głównie z tego, że w średniowieczu żył tu św. Franciszek. Znajduje się tam bazylika Santa Maria del Angeli (Bazylika Matki Bożej Anielskiej) – kolebka zakonu franciszkańskiego z odbudowaną przez św. Franciszka kaplicą Porcjunkuli i zabytkowym klasztorze. Zwiedziliśmy także bazylikę św. Franciszka

(wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO) – z relikwiami św. Franciszka i cyklami fresków Cimabue, Giotto i Pisano. Obok zobaczyliśmy bazylikę św. Klary – z relikwiami św. Klary. Podziwialiśmy górujący nad miastem zamek Rocca Maggiore, Plac Ratuszowy oraz wiele uliczek miasta. Nocleg mieliśmy we Fiuggi koło Rzymu w hotelu Sud America. Kolejny dzień rozpoczęliśmy od zwiedzenia ruin Pompei. Ruiny Pompejów położone są w regionie Kampania, około 20 km na południowy wschód od Neapolu. 24 sierpnia 79 roku n.e. miasto zniszczył wybuch wulkanu Wezuwiusz. Wybuch był tak potężny, że wulkan został rozerwany na dwie części, a jego wysokość obniżyła się o 600 metrów. Wybuch nastąpił około południa. W pierwszej fazie z Wezuwiusza wydobyły się wysokie słupy ognia (osiągające 30 km wysokości), później czarna chmura, która przesłoniła słońce. Na Pompeje posypał się deszcz rozżarzonych lapilli i popiołu wulkanicznego, który wzniecał pożary, zabijał ludzi i powodował swoim ciężarem walenie się budowli. Mieszkańców uśmiercały także trujące gazy wydobywające się z wulkanu. Trzy dni trwała nieprzerwana erupcja, w wyniku której miasto pokryła warstwa popiołów o grubości 5- 6 m. Popiół wulkaniczny, który zasypał Pompeje, doskonale zakonserwował budowle i przedmioty, co pozwoliło dość dokładnie poznać wygląd rzymskiego miasta średniej wielkości i życie jego mieszkańców. Innymi miastami, które zostały wtedy zniszczone były Stabie i Herkulanum. Zostały zalane lawą. Wrażenie na uczestnikach wycieczki zrobił ogrom miasta już odkopanego, jego elementy architektoniczne czy wyposażenie domów ówczesnych mieszkańców. Do Pompejów weszliśmy Bramą Morską, obejrzelśmy Forum, świątynię Jowisza, budynek władz miejskich, Comitium – niewielki budynek, w którym przeprowadzano wybory, Macellum – krytą halę targową, w której zlokalizowano sklepy otwarte na dziedziniec wewnętrzny oraz przylegające ulice, termy, amfiteatr, domy mieszkalne oraz wiele innych elementów zabytkowych miasta. Budzące zainteresowanie było omawianie uprawianego w mieście kultu boga Priapa oraz inicjacje kobiet.

Wejście do Pompejów przez Bramę Morską.

Widok Wezuwiusza z placu w Pompejach.

Pompeje. Uliczka oraz żarna w starożytnej piekarni.

Pompeje. Na tle ruin gen. bryg. Bronisław Peikert.

**Widok z Pompejów resztek Wezuwiusza.
Przed wybuchem stożek wulkanu był o 600 m wyższy.**

**Pompeje. Na pierwszym planie płk Tadeusz Kuś
i gen. Bronisław Peikert.**

Wykopane z popiołów zabytki Pompejów.

Kolejnym elementem podróży był panoramiczny objazd Neapolu. Historyczne centrum Neapolu jest największe w Europie. Neapol jest czwartym co do wielkości gospodarki miastem we Włoszech, za Mediolanem, Rzymem i Turynem. Podziwialiśmy miasto zbudowane nad brzegiem Morza Tyrreńskiego, wyspę Capri, port, średniowieczne zamki, zabytki architektury, kościoły, katedry, pałace renesansowe i barokowe. Pompeje i Neapol zwiedzaliśmy pod fachowym okiem miejscowej przewodniczki pani Marii, która wiele opowiadała nam o współczesnym życiu mieszkańców Neapolu z jego problemami z wywożeniem śmieci i coraz liczniejszą liczbą imigrantów z Afryki. Kilka słów padło na temat Camorry – mafii neapolitańskiej.

Widok na Neapol. Port i zamek.

Neapol. Widok na port. Na prawym zdjęciu w głębi Wezuwiusz górujący nad miastem.

Kolejnym elementem podróży tego dnia było odwiedzenie Monte Cassino. Ogromne wrażenie na uczestnikach zrobiła góra, którą musieli zdobywać żołnierze 2 Korpusu gen. Andersa. Zapierający dech krętą, wąską drogą wjazd na wzgórze i powrót na dół był przez uczestników wycieczki nagrodzony oklaskami dla kierowców. Więcej o ceremoniach jakie odbywały się podczas naszej bytności na Cmentarzu Żołnierzy Polskich będzie w części wojskowo – historycznej.

Widoki ze wzgórza Monte Cassino.

Na nocleg wróciliśmy do Fiuggi. Kolejny dzień był przeznaczony na zwiedzanie Watykanu i Rzymu.

Błogosławieństwa dla uczestników wycieczki udziela papież Benedykt XVI podczas audiencji generalnej na Placu Św. Piotra w Watykanie.

Uczestnicy wycieczki bezpośrednio po audiencji na placu św. Piotra w Watykanie.

W Watykanie uczestniczyliśmy w audiencji generalnej papieża Benedykta XVI, zwiedziliśmy Bazylikę św. Piotra, odwiedziliśmy miejsce spoczynku błogosławionego papieża Jana Pawła II. Rzym to niezliczona ilość zabytków. Oprowadzał nas po wielu z nich płk Michał Srokowski. Wprowadzał nas w historię tych obiektów, życie ówczesnych i współczesnych mieszkańców miast. Colosseum, fontanna di Trevi, Forum Romanum, via Appia, Kapitol, Palatyn, Ołtarz Ojczyzny, Pantenon, wiele kościołów, zamków, pałaców, stadiony sportowe, uliczki Rzymu, przejazd Metrem to te ważniejsze obiekty, które zdążyliśmy odwiedzić.

Elżbieta Basałygo na tle fontanny di Trevi.

Spacer ulicami Rzymu.

Autor wraz z małżonką na tle Ołtarza Ojczyzny – Grobu Nieznanego Żołnierza oraz przed pomnikiem Juliusza Cezara w Rzymie.

Kaplica spoczynku błogosławionego papieża Jana Pawła II w Bazylice św. Piotra w Watykanie.

Na nocleg ponownie wróciliśmy do Fiuggi. Dzień następny to przejazd do Nettuno. Miejscowość nazwana na cześć boga Neptuna. Tam odwiedziliśmy cmentarz żołnierzy amerykańskich poległych podczas II WŚ. Oddaliśmy hołd poległym żołnierzom amerykańskim, złożyliśmy tam wiązanek kwiatów, zapaliliśmy znicze, wpisaliśmy się do księgi pamiątkowej w administracji Cmentarza. Tam również odbyła się ceremonia o której więcej będzie w części wojskowo – historycznej. Po południu mamy trochę wolnego czasu, więc kapiemy się w Morzu Tyrreńskim i odpoczywamy na plaży. Dzień kolejny to Loreto w prowincji Ancona, odwiedzenie tam cmentarza żołnierzy 2 Korpusu gen. Andersa oraz San Marino. W Loreto znajduje się sanktuarium Santa Casa, miejsce kultu maryjnego z tzw. Świętym Domkiem, który według legendy jest nazaretańskim domem Marii. Miał on zostać przeniesiony z Nazaretu przez grecką rodzinę Angeli. Na Cmentarzu Żołnierzy Polskich oddaliśmy hołd, o którym szerzej w części historyczno – wojskowej. Kolejny etap dnia to San Marino, zwiedzanie miasta i robienie zakupów (przede wszystkim materiałów płynnych). Wielką popularnością cieszyła się degustacja tych płynnych materiałów. Nocowaliśmy w hotelu, gdzie mieliśmy pierwszy nocleg we Włoszech.

Loreto. Domek Marii w sanktuarium.

Widok na sanktuarium z cmentarza Żołnierzy Polskich.

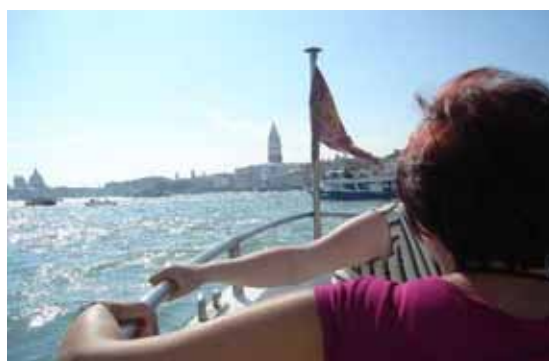
Widok na Wenecję ze statku.

Autor na placu św. Marka w Wenecji.

Rejs statkiem po lagunie w Wenecji.

Spacer ulicami Wenecji. Na zdjęciu lewym pplk Wawrzyniec Pióro, Maria Pióro, plk Tadeusz Kuś i Elżbieta Basałygo. Na zdjęciu prawym autor z małżonką.

Dzień 8 to przejazd do Bolonii, tam oddanie hołdu żołnierzom polskim, którzy zginęli podczas II WŚ. Kolejną połowę dnia spędziliśmy w Wenecji. Wiele obiektów turystycznych, wiele atrakcji. Plac św. Marka, Pałac Dożów, Bazylika św. Marka, Most Rialto, Most Westchnień, Kanał Grande, spacer po wąskich uliczkach miasta, rejs statkiem po lagunie. Późnym wieczorem nocny powrót do Polski. Dodatkową atrakcją był przejazd wzdłuż Sudetów od Kotliny Kłodzkiej aż do Karkonoszy poprzez takie miejscowości jak Kłodzko, Dzierżonów, Świebodzice i Bolków. We wszystkich zwiedzanych obiektach turystycznych spotykaliśmy się z ogromną rzeszą turystów, wśród których dominowali azjaci i afrykanie. Wszędzie przydatna była znajomość języków obcych.

Uczestnicy wycieczki w towarzystwie dowódcy ochrony Parlamentu Republiki San Marino. Na zdjęciu lewym gen bryg. Bronisław Peikert oraz płk Michał Srokowski. Na zdjęciu prawym ppłk Edward Basałygo i płk Tadeusz Kuś.

Podczas podróży realizowaliśmy wiele elementów wojskowo – historycznych.

Były to miejsca takie jak:

- **Wzgórze Kahlenberg** – miejsce bitwy stoczonej 12 września 1683 roku przez króla polskiego Jana III Sobieskiego z Turkami dowodzonymi przez Wielkiego Wezyra Kara Mustafę;
- **Monte Cassino** – cmentarz żołnierzy 2 Korpusu Polskiego z II Wojny Światowej;
- **Nettuno** – cmentarz wojsk amerykańskich z II Wojny Światowej;
- **Loreto** – cmentarz żołnierzy 2 Korpusu Polskiego z II Wojny Światowej;
- **Bolonia** - cmentarz żołnierzy 2 Korpusu Polskiego z II Wojny Światowej.

Uczestnicy podróży z Jeleniej Góry zrzeszeni w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego oraz w Jeleniogórskim Stowarzyszeniu Żołnierzy Radiotechników RADAR pobrali z cmentarzy w Monte Cassino, Loreto i Bolonii ziemię do urny, którą zabrali do Jeleniej Góry. Urnę tą zamierzają złożyć w niszy planowanego pomnika miejsc walki i śmierci żołnierzy polskich. Na czele delegacji pobierającej ziemię do urny był gen. bryg. Bronisław Peikert – były Komendant Centrum Szkolenia Radioelektronicznego. Termin odsłonięcia pomnika planowany jest w dniu Święta Wojska Polskiego 15 sierpnia br. Oprócz ziemi z pól bitewnych 2 korpusu gen Andersa w tym pomniku planujemy w bieżącym roku złożyć ziemię z pól bitewnych bitwy o Warszawę z 1920 roku oraz z cmentarza w Zgorzelu żołnierzy II Armii Wojska Polskiego, którzy zginęli podczas walk z Niemcami nad Nysą Łużycką i w Saksonii w kwietniu 1945 roku.

Pobieranie ziemi do urny z okolic cmentarza żołnierzy polskich na Monte Cassino. Ziemię do urny pobierali: ppłk Wawrzyniec Pióro, gen. bryg. Bronisław Peikert, mjr Tadeusz Smoliński i ppłk Edward Basałygo.

Pobieranie ziemi do urny z cmentarza żołnierzy polskich w Loreto. Ziemię do urny pobierali: gen. bryg. Bronisław Peikert, płk Michał Srokowski, płk Tadeusz Kuś i ppłk Edward Basałygo.

Pobieranie ziemi do urny z cmentarza żołnierzy polskich w Bolonii. Ziemię do urny pobierali: Zofia Zejdlar, gen. bryg. Bronisław Peikert, płk Stanisław Zejdlar i mjr Tadeusz Smoliński.

Pilot wycieczki płk Michał Srokowski w sposób fachowy (jako były wojskowy) opowiadał nam o wszelkich arkanach i niuansach prowadzonych bitew przez króla Jana III Sobieskiego pod Wiedniem oraz o walkach 2 Korpusu gen. Władysława Andersa prowadzonych we Włoszech. Uczestnicy podróży wspominali swoje historie rodzinne, związane tematycznie ze szlakiem bojowym 2 Korpusu. Opuszczając każdy cmentarz żołnierzy polskich odgrywaliśmy pieśń „Czerwone maki na Monte Cassino”. Natomiast opuszczając Włochy przez dłuższy czas w autokarze rozbrzmiewały pieśni patriotyczne i żołnierskie w wykonaniu uczestników podróży. Podczas podróży wspominaliśmy rocznice wydarzeń historycznych jakie w poszczególnych dniach przypadały. Były to: 14 maj 1952 rok utworzenie Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju w Benjaminowie, 14 maj 1955 rok podpisanie paktu Układu Warszawskiego w Warszawie, 16 maj 1648 rok pod Żółtymi Wodami klęska Wojsk Polskich z Turkami, 19 maj 1939 rok – podpisanie paktu pomiędzy RP a Francją o natychmiastowej pomocy w wypadku agresji Niemiec, 20 maj 2010 rok pierwsza rocznica funkcjonowania nowej nazwy Związku Żołnierzy Wojska Polskiego (wcześniejsza nazwa to ZBZZiOR WP). Ze wzgórza Kahlenberg obejrzelśmy pole bitwy pod Wiedniem z 12 września 1683 roku. Z tego miejsca król Polski Jan III Sobieski dowodził atakiem wojsk sprzymierzonych (70 tys żołnierzy) na Turków. Turcy dysponowali armią w sile 100 tys żołnierzy, dowodził nimi wielki wezyr Kara Mustafa. Wojska Sobieskiego zdecydowanie uderzyły w późnych godzinach popołudniowych. Prawie 6-kilometrowa linia husarii polskiej, formująca się na tle ciemnego lasu i zarośli, pod słońcem świecącym nisko w oczy Turkom, zdawała się dla nich być niewidoczna. Sobieski dał buławą znak do rozpoczęcia generalnego szturmu. Zrazu wolno, potem nabierając tempa, wreszcie z łoskotem skrzydeł, hukiem bitewnym i drzeniem ziemi, husaria przeleciała cały teren od linii Lasu Wiedeńskiego po rzeczkę Wiedenkę, zmiatając wszystko przed sobą po drodze. Pierwsza konnica tatarska, potem załogi obozów, piechota janczarska oblegająca Wiedeń, także wielki wezyr rzucili się w popłochu do ucieczki, brodząc wpław przez wody Wiedenki. Sobieski jednakże zatrzymał swe wojska przed tą rzeczką, była już bowiem zbyt późna pora, by gonić dalej wroga. Zwycięstwo zresztą było już pełne: Wiedeń ocalony, mieszkańcy miasta witali radośnie swych wyzwolicieli, a wielki główny obóz turecki otoczony był przez żołnierzy. Bitwa trwała około 12 godzin,

z tego przez 11,5 godziny odbywał się ostrzał artyleryjski przygotowujący atak, a sama szarża Sobieskiego - 0,5 godziny. Straty Turków w bitwie wyniosły ok. 10 tysięcy zabitych i 5 tysięcy rannych żołnierzy, a sprzymierzeni stracili ok. 1500 zabitych i ponad 2500 rannych. Znaczna część armii tureckiej zdołała z poczuciem sromotnej klęski ująć z pogromu, tracąc jednak część uzbrojenia, wszystkie działa oraz zapasy wojenne. Od pogromu wiedeńskiego tureckie imperium osmańskie już się tylko cofało, a wielki wezyr Kara Mustafa za przegraną bitwę wiedeńską i nieudaną wyprawę wojenną, został z rozkazu sułtana uduszony zielonym sznurem. Niestety to zaszczytne zwycięstwo nie zostało przez Polaków wykorzystane politycznie. Do dzisiaj za zwycięzcę spod Wiednia sami Austriacy uważają Cesarza Leopolda I, który dumnie przyjął Sobieskiego pod murami Wiednia nawet nie zsiadając z konia. Jedną z chorągwi tureckich zdobytych na polu bitwy uznano za sztandar proroka. Chorągiew tę Sobieski zdecydował się wysłać do papieża do Rzymu. Chorągiew wręczył papieżowi Jan Denhoff, polski rezydent w Rzymie. Dopiero Jan Paweł II zwrócił Turcji ten sztandar w 300 rocznicę bitwy. W kościółku pw. św. Józefa stojącym na tym wzgórzu obejrzelśmy polonika jakie tam są zachowane ku pamięci Wiktorii Wiedeńskiej. Wysłuchaliśmy odegranego na dzwonach z wieży kościelnej dwóch utworów: hymnu Polski oraz pieśni religijnej Barka.

Na cmentarzu żołnierzy 2 Korpusu dowodzonego przez gen. Władysława Andersa oddaliśmy hołd poległym tam żołnierzom polskim. Była to bitwa na tzw. Linii Gustawa pomiędzy wojskami alianckimi a Wehrmachtem, która miała miejsce w 1944 w rejonie klasztoru Monte Cassino. Bitwa ta uznawana jest za jedną z najbardziej zaciętych walk (obok walk pod Stalingradem, na Łuku Kurskim i lądowania w Normandii) w czasie II WŚ. Polacy przełamali w czwartej z kolei operacji zacięty opór niemiecki i otworzyli wojskom alianckim drogę na Rzym. Zademonstrowali zarazem światu, że naród, który jako pierwszy stawiał czoło potędze hitleryzmu, z wielkim poświęceniem kontynuuje drogę ku niepodległości. Cmentarz polski zbudowano na płaskim siodle, zwanym w czasie bitwy "Doliną Śmierci", pomiędzy Monte Cassino i wzgórzem "593", a więc w miejscu najbardziej wymownym. To właśnie przez "Widmo", "Głowę Węża" i "593" szły główne natarcia polskich batalionów. Na wzgórzach „593” i „575” wzniesiono pomniki ku czci poległych z 3 Dywizji Strzelców Karpackich i 5 Kresowej Dywizji Piechoty. Na cmentarzu pochowano 1072 poległych żołnierzy polskich. Na tym cmentarzu pochowano także gen. Władysława Andersa, arcybiskupa Józefa Gawlinę i gen. Bronisława Ducha. Delegacja uczestników podróży w składzie gen. bryg. Bronisław Peikert, Elżbieta Basałygo oraz ppłk Edward Basałygo (wszyscy Jeleniej Góry) złożyła wiązanek kwiatów. Delegacja w składzie gen bryg Bronisław Peikert, mjr Tadeusz Smoliński i płk Tadeusz Kuś zapaliła znicze. Uczestnicy zapalili indywidualne znicze na różnych grobach żołnierskich. Jeleniogórzanie pobrali z okolic cmentarza ziemię do urny. Wśród delegacji pobierającej ziemię byli: gen. bryg Bronisław Peikert, ppłk Edward Basałygo, mjr Tadeusz Smoliński i ppłk Wawrzyniec Pióro. Pani Krystyna Różycka z Wrocławia będąc w dniu 1 maja br. w Krakowie w Łagiewnikach (dniu beatyfikacji Jana Pawła II) zakupiła 4 różańce. Na każdym cmentarzu jaki odwiedzaliśmy we Włoszech, na grobie jednego z poległych żołnierzy zawieszała jeden różaniec. W taki sposób oddała hołd poległym tam żołnierzom. Na cmentarzach polskich żołnierzy spotykaliśmy tylko polskie wycieczki. Cmentarze żołnierzy innych narodowości poległych w tej bitwie znajdują się w okolicach miasta Cassino – cmentarz angielski (5 tys. żołnierzy) oraz niemiecki (ok. 20 tys. żołnierzy).

Gen bryg. Bronisław Peikert, Elżbieta Basałygo oraz ppłk Edward Basałygo składają kwiaty na cmentarzu żołnierzy polskich w Monte Cassino.

Na cmentarzu brytyjskim pochowani są też żołnierze jednostek kanadyjskich, nowozelandzkich i Gurkhowie.

Zapalenie zniczy na grobach cmentarza. Zdjęcie lewe – znicze w kolorach barw narodowych zapalają Maria Pióro i pplk Wawrzyniec Pióro. Zdjęcie prawe – znicze zapala delegacja w składzie: plk Tadeusz Kuś, mjr Tadeusz Smoliński oraz gen. bryg. Bronisław Peikert.

Grupowe zdjęcie uczestników wycieczki. Zdjęcie lewe - wewnątrz klasztoru na schodach. Zdjęcie prawe – na cmentarzu.

Widok cmentarza z klasztoru.

Plk Tadeusz Kuś i pplk Wawrzyniec Pióro przy grobie gen. Władysława Andersa.

Groby żołnierzy polskich na cmentarzu Monte Cassino. Na zdjęciu prawym grób z różańcem powieszonym przez Krystynę Różycką.

Kolejne uroczystości odbyły się w Nettuno na cmentarzu żołnierzy amerykańskich. Spoczywa tam około 8 tysięcy poległych żołnierzy armii amerykańskiej. Delegacji składającej wiązaną kwiatów przewodniczył kpt. Jan Markiewicz z Wrocławia. Znicz zapaliła delegacja pod przewodnictwem mjr Zenona Mazura z Poznania. Uczestnicy zapalali indywidualne znicze na grobach żołnierzy, szczególnie na tych posiadających na krzyżach polskie nazwiska. Uczestnicy ceremonii wpisali się do książki pamiątkowej wyłożonej w administracji cmentarza. Podczas pobytu na cmentarzu płk Stanisław Zejdlar z Warszawy przedstawił swoje zdanie jakie miał do wykonania na tym cmentarzu. Miał odnaleźć grób jednego z amerykańskich żołnierzy. W 1944 roku podczas Powstania Warszawskiego na pomoc walczącej Warszawie startowały samoloty amerykańskie z bazy znajdującej się w okolicach Nettuno we Włoszech. W dniu 18 sierpnia 1944 roku jeden z takich samolotów został zestrzelony i spadł w Łomiankach koło Warszawy. Zginęła cała 10 – osobowa załoga. Za zgodą władz niemieckich poległych lotników pochowano w Łomiankach. Po wojnie przeniesiono ich groby na Powązki. W czasach, gdy Amerykanie zabierali groby swoich poległych żołnierzy część z tych 10 poległych żołnierzy zabrały rodziny do Stanów Zjednoczonych, część przeniesiono na cmentarze do Belgii, natomiast po jednego żołnierza nikt się nie zgłaszał więc jego grób przeniesiono do Włoch, na cmentarz gdzie znajdowała się jego baza lotnicza – do Nettuno. Nazywał się Frank P. de Cillis, sierżant 568 eskadry bombowej 390 GP. Pochodził z New Jersey. Moment zestrzelenia tego samolotu widział ówczesny 12 – letni chłopak – dzisiejszy oficer emeryt – członek Koła Związku Żołnierzy w Warszawie, koła w którym funkcje sekretarza pełni płk S. Zejdlar. Ku chwale tej załogi władze Łomianek nadały jednej ze szkół imię „Lotników Amerykańskich”. Wśród starszych mieszkańców Łomianek jest żywa pamięć o tamtym wydarzeniu. W kole płk Zejdlara gromadzone są zdjęcia krzyży stojących na grobach poległych żołnierzy. Do chwili obecnej takich zdjęć było 7. Dzięki wzorowemu wykonaniu zadania przez płk Stanisława Zejdlara Koło uzyskało kolejne zdjęcie – grobu z krzyżem ósmego poległego w tamtej katastrofie żołnierza. Do kompletu brakuje dwóch zdjęć grobów, które przeniesione zostały do USA.

Cmentarz żołnierzy amerykańskich w Nettuno.

Delegacje oddają honory poległym żołnierzom. Kwiaty składa delegacja pod przewodnictwem kpt. Jana Markiewicza. Znicze zapala mjr Zenon Mazur.

Wpisu do księgi pamiątkowej cmentarza w Nettuno dokonują: ppłk Edward Basałygo, gen. bryg. Bronisław Peikert oraz płk Tadeusz Kuś.

Grób Franka P. de Cillis – lotnika amerykańskiego, który zginął pod Warszawą.

Następne uroczystości historyczno – wojskowe odbyły się na cmentarzu żołnierzy Polskich w Loreto. Na tym cmentarzu spoczywa 1080 żołnierzy 2 Korpusu, którzy zginęli podczas działań wojennych i zmarli bezpośrednio po wojnie w wyniku odniesionych ran. Delegacji składającej kwiaty przewodniczył płk Andrzej Kamiński z Wrocławia, natomiast zapalenia znicza dokonała delegacja pod przewodnictwem płk Tadeusza Kusia z Jeleniej Góry. Uczestnicy zapalali indywidualne znicze na grobach żołnierzy. Wśród nich znicze zapaliła grupa jeleniogórska na czele z ppłk Wawrzyńcem Pióro. Jeleniogórska delegacja pobrała ziemię z cmentarza, z okolic grobu nieznanego żołnierza. Skład delegacji: gen bryg. Bronisław Peikert, płk Michał Srokowski z Wrocławia – nasz pilot wycieczki, płk Tadeusz Kuś i ppłk Edward Basałygo z Jeleniej Góry. Uczestnicy odnaleźli grób por. Alojzego Janosza, żołnierza 14 Baonu strzelców, który zginął 17.07.1944 r. podczas walk na Linii Gotów. Jego syn, pułkownik Janosz pełnił później funkcję Zastępcy Komendanta Wyższej Oficerskiej Szkoły Wojsk Inżynieryjnych we Wrocławiu.

Brama wejściowa na cmentarz w Loreto.

Plk Andrzej Kamiński składa wiązanek kwiatów.

Widok na sanktuarium maryjne z cmentarza żołnierzy polskich w Loreto. Po prawej grób por. Alojzego Janosza.

Gen. bryg. Bronisław Peikert, Ewa Tarczyńska oraz mjr Tadeusz Smoliński zapalają znicze na grobach żołnierzy.

Ostatnie uroczystości historyczno – wojskowe odbyły się na cmentarzu żołnierzy Polskich San Lazaro w Bolonii. Jest to największy cmentarz polskich żołnierzy na terenie Włoch. Spoczywa tu 1416 żołnierzy polskich 2 Korpusu, którzy zginęli podczas walk w okolicach Bolonii oraz zmarli w okresie późniejszym w wyniku odniesionych ran. Złożyliśmy wiązanek kwiatów i zapaliliśmy znicze. W delegacji składającej kwiaty była Zofia Pławska – Zejdlar z Warszawy, gen bryg. Bronisław Peikert i mjr Tadeusz Smoliński z Jeleniej Góry. Ojciec Pani Zofii – ogniomistrz Józef Pławski leży na tym cmentarzu. Był artylerzystą w 5 pułku artylerii przeciwlotniczej 5 Kresowej Dywizji Piechoty wchodzącej w skład 2 Korpusu. Do 2 Korpusu trafił poprzez Syberię, dokąd został zesłany jako działacz organizacji „Strzelec” na kresach wschodnich, w okolicach Grodna, Baranowicz i Mołodeczna. Zesłany zostawił swoją żonę w trzecim miesiącu ciąży. Tak więc Pani Zofia nigdy nie widziała swojego ojca. Pani Zofia wraz z mężem płk Stanisławem Zejdlarem złożyła wiązanek kwiatów i zapaliła znicz na grobie ojca. Na tym grobie

znicze zapalili również inni uczestnicy uroczystości. Delegacja jeleniogórska uzyskała zgodę Pani Zofii na pobranie ziemi do urny z grobu jej ojca. W delegacji pobierającej ziemię byli Pani Zofia Zejdlar, jej mąż płk Stanisław Zejdlar, gen. bryg. Bronisław Peikert oraz mjr Tadeusz Smoliński. Uczestnicy uroczystości wpisali się do książki pamiątkowej wyłożonej przez administrację cmentarza. Po zakończeniu uroczystości płk Stanisław Zejdlar bardziej szczegółowo opowiedział o historii rodzinnej jego teścia.

Bolonia. Delegacje oddają hold poległym żołnierzom. Znicz zapala Elżbieta Jarosz, kwiaty składa Zofia Zejdlar.

Wpisy do książki pamiątkowej cmentarza w Bolonii. Wpisów dokonują: ppłk Edward Basałygo, ppłk Wawrzyniec Pióro, gen. bryg. Bronisław Peikert i mjr Tadeusz Smoliński.

Delegacja jeleniogórska zapala znicze na cmentarzu w Bolonii. Od lewej stoją; Jerzy Jarosz, Elżbieta Jarosz, Maria Pióro, płk Tadeusz Kuś, Elżbieta Basałygo, ppłk Edward Basałygo, Władysław Stasienko, ppłk Wawrzyniec Pióro, Ewa Tarczyńska, mjr Tadeusz Smoliński i gen. bryg. Bronisław Peikert.

Przy tej okazji ppłk Edward Basałygo wspomniał historię rodzinną swojego stryja, konkretnie rodziny jego teścia – Michała Nawoj, urzędnika starostwa powiatowego z Oszmiany na Kresach. Rodzinę zesłano na stepy Kazachstanu. Miejscowość Tara, Omskaja obłaść. Tam bardzo szybko rozłączono Michała od żony i czwórki dzieci i skierowano go do pracy w kopalni na Kamczatce. Po utworzeniu Wojska Polskiego w ZSRR cała rodzina wstąpiła w jego szeregi. Pozostał tylko ojciec na głębokiej Syberii, którego również zwolniono z pracy w kopalni. W sytuacji ewakuacji Armii Polskiej z ZSRR pozostał problem dotarcia Michała Nawoja z Kamczatki do miejsca zgrupowania Wojsk Polskich. Synowie

Michała Nawoja otrzymywali meldunki o zbliżaniu się ojca do miejsca ewakuacji. Do wypłynięcia do Iranu szykuje się już ostatni statek a ojca jeszcze nie ma. Jeden z synów na pożyczonym koniu od kozaka udał się na poszukiwanie ojca w kierunku miejscowości z której otrzymali meldunek, że tam dotarł. Po przejechaniu około 3 km zauważył ojca leżącego nieprzytomnego w rowie. Zabrał go na statek, tam szybko zrobiono mu operację – ucięto nogę (atak gangreny). Michał Nawój przeżył. Jego, żonę Marię i dwie córki skierowano do Indii do portu w Madrasie. Synowie natomiast walczyli w składzie 2 Korpusu do samego końca wojny. Historia zakończyła się szczęśliwie, wszyscy przeżyli. Po wojnie Nawojowie zamieszkali w Anglii w Bristolu, gdzie potomkowie mieszkają do dnia dzisiejszego. Do Polski nie powrócili. Żona mojego stryja - Weronika - uniknęła wywózki ukrywając się u mojej babci. Z rodzicami i rodzeństwem mogła spotkać się po wojnie dopiero w 1962 roku. Wcześniej nie otrzymywała zgody władz polskich na wyjazd do Anglii.

Na tym zakończyła się część historyczno – wojskowa naszej podróży.

Wszyscy uczestnicy tej podróży z pełnym zadowoleniem powracali do Polski. Dziękowali sobie wzajemnie za miłe i uprzejme towarzystwo. Płk Michał Srokowski dziękował grupie za zdyscyplinowanie i realizowanie w pełni jego poleceń. Dzięki temu podczas podróży nie dochodziło do różnych niespodziewanych sytuacji i zagubienia się uczestnika wycieczki w wielkim tłumie turystów.

4 czerwca 2011 r.

TRZYDZIESTA ROCZNICA POWSTANIA ZŻWP w Jeleniej Górze.

Członek Zarządu Głównego ZŻ WP gen. bryg Zbigniew Szura oraz Prezes ZR ZŻ WP mjr Tadeusz Smoliński podczas uroczystego otwarcia obchodów XXX rocznicy powstania Związku.

Uroczystości 30 rocznicy powstania Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w rejonie jeleniogórskim odbyły się w dwóch turach. Pierwsza część odbyła się w Bolesławcu w dniu 4 czerwca 2011 r. Druga część odbyła się tydzień później - w dniu 11 czerwca – w Jeleniej Górze. Uroczystą galę w Bolesławcu zorganizowano na terenie Bolesławieckiego Ośrodka Kultury w Międzynarodowym Centrum Ceramiki. Organizatorem bolesławieckiej gali było Koło nr 2. Udział wzięło około 100 członków Związku i gości. Spotkanie nasze zaszczylicili: członek Zarządu Głównego ZŻ WP gen. bryg. Zbigniew Szura, gen. bryg. Bronisław Peikert – Honorowy Prezes Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR, Piotr Roman prezydent miasta Bolesławiec, płk Jarosław Kraszewski – dowódca 23 Śląskiej Brygady Artylerii, Henryk Motyka – Prezes Zarządu Rejonowego Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, płk Andrzej Zdunek – Prezes Związku COMMANDO, ppłk Andrzej Łuka - wojskowy komendant uzupełnień w Bolesławcu, Dariusz Pawliszczy - wójt gminy Gromadka, delegacja żołnierzy rezerwy Bundeswehry

z 04 RK Berlin Wilmersdorf, kombatanci, przedstawiciele Związku Emerytów i Rencistów Górnicwa KGHM na czele z panem Stanisławem Kołodziejem, harcerze na czele z harcmistrzem Zdzisławem Abramowiczem, pani Ewa Kozłowska – studentka z uczelni wrocławskiej, która pisze pracę magisterską na temat ZŻWP i wielu jeszcze innych zaproszonych gości szczególnie zasłużonych dla Związku. W uroczystościach były udział także rodziny naszych członków oraz byli żołnierze nie zrzeszeni w Związku.

Obchody święta XXX lecia powstania ZŻWP podczas III Pikniku Militarynego w Jeleniej Górze. Na zdjęciu lewym: przemawia Prezes ZR ZŻWP mjr Tadeusz Smoliński. Na zdjęciu prawym grupa odznaczonych krzyżem Za Zasługi dla ZŻWP.

Gen bryg. Marek Sobiechowski wpisuje się do księgi pamiątkowej Związku.

Spotkanie towarzyskie trwało do późnych godzin wieczornych.

Spotkanie rozpoczęło się o godzinie 10.00 wysłuchaniem hymnu Związku. Mowę inauguracyjną wygłosił członek władz rejonowych płk Hieronim Kosior. Historię powstania Związku – w krótkim zarysie – przedstawił prezes ZR mjr Tadeusz Smoliński. Odczytał gratulacje do uczestników od Prezesa ZG gen. dyw. Adama Rębacza. Prezes ZR życzył wielu lat zdrowia i aktywności społecznej dla wszystkich członków naszego Związku. Podczas uroczystości oddano hołd chwilą ciszy tym naszym członkom, którzy nie dożyli naszego jubileuszu. Członek prezydium ZG gen. bryg. Zbigniew Szura podziękował za dorobek 30 lat, za trwanie na ziemi jeleniogórskiej i bolesławieckiej oraz wręczył medale i dyplomy pamiątkowe dla wyróżnionych. Wręczono jeden złoty medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju i 21 brązowych krzyży „Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego”. Medalami pamiątkowym XXX - lecia Związku zostało wyróżnionych 87 kolegów. Odznaką honorową „Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego” wyróżniono trzech kolegów oraz wręczono 48 dyplomów gratulacyjnych Zarządu Głównego

ZŻ WP. Otrzymali je twórcy Związku w rejonie jeleniogórskim oraz najbardziej aktywni działacze Związku. Część z tych wyróżnień wręczono na gali w Bolesławcu a część tydzień później na pikniku militarnym w Jeleniej Górze. Następnie uczestnicy przenieśli się na teren koszar, gdzie obejrzeni wystawę sprzętu bojowego brygady. Po zakończeniu tych uroczystości zaproszono uczestników gali na uroczysty obiad. Podczas spotkania towarzyskiego prezentowano kronikę 30 letniej działalności Zarządu Wojewódzkiego i Rejonowego opublikowaną w Jeleniogórskiej Bibliotece Cyfrowej. Spotkanie towarzyskie trwało do późnych godzin wieczornych. Druga część obchodów naszego święta odbyła się tydzień później na terenie Skansenu Uzbrojenia Wojska Polskiego – oddział Muzeum Regionalnego w Jeleniej Górze w ramach III Pikniku Militarnego. W pikniku uczestniczyli przedstawiciele 10 Brygady Kawalerii Pancernej im. gen. broni Stanisława Maczka ze Świętoszowa, 23 Śląskiej Brygady Artylerii z Bolesławca, 1 Śląskiej Brygady Rakietowej Obrony Powietrznej z Bytomia, 3 Wrocławskiej Brygady Radiotechnicznej, Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej w Jeleniej Górze, Komendy Miejskiej Policji w Jeleniej Górze, Związku COMMANDO, Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Jeleniej Górze, grupy rekonstrukcji historycznej uzbrojenia i umundurowania żołnierzy polskich z września 1939 roku. Zgromadzonym przygrywała Orkiestra Dęta Sił Powietrznych, która zgromadzonym uczestnikom pikniku dała specjalny koncert. Spotkanie rozpoczęło się o godzinie 12.00. Gałę na pikniku zaszczylił dowódca 1 Śląskiej Brygady Artylerii z Bytomia gen. bryg. Andrzej Łosiński, dowódca 3 Brygady Radiotechnicznej gen. bryg. Marek Sobiechowski, honorowy prezes Stowarzyszenia RADAR gen. bryg. Bronisław Peikert, wiceprezydent miasta Jelenia Góra Zofia Czernow, dyrektor Muzeum Karkonoskiego Gabriela Zawila, ppłk Grzegorz Baczyński były d - ca 28 brt Gryfice i 10brt w Choszcznie, Zdzisław Pietrowski – wójt gminy Mysłakowice, radni miasta i powiatu jeleniogórskiego oraz wiele innych zacnych gości. Piknik odwiedziła spora ilość turystów poruszających się na trasie Jelenia Góra - Karpacz. Byli również przedstawiciele miejscowych mediów. W pikniku uczestniczyło około 500 osób. W ramach tego pikniku wystąpił Prezes ZR mjr Tadeusz Smoliński, który przedstawił zgromadzonym historię Związku Żołnierzy WP, wspominał o 30 rocznicy powstania Związku. Wręczono wyróżnienia, medale i dyplomy pamiątkowe dla tych, którzy nie byli obecni podczas uroczystości w Bolesławcu. Grupy rekonstrukcji historycznych dokonywały wielu pokazów uzbrojenia i walki żołnierzy w historycznym umundurowaniu. Na specjalnym stanowisku wyłożono kronikę naszego Związku, w której goście mieli możliwość dokonania wpisów pamiątkowych. Po zakończeniu części oficjalnej piknik trwał do późnych godzin wieczornych przy bardzo dobrej pogodzie. Uczestnikom pikniku przygrywała orkiestra wojskowa a wielu miłośników militariów oglądało wystawiony sprzęt wojskowy.

Jelenia Góra, 11.06.2011 r.

Członkowie Koła na pikniku Militarnym. Od lewej: mjr Kazimierz Szybakowski, ppłk Jerzy Turbiński, ppłk Stefan Muczek, ppłk Emil Leśniak, ppłk Jan Szalaj.

Zarząd Główny Związku Żołnierzy Wojska Polskiego

w uznaniu zasług w rozwój Związku w poszczególnych okresach jego 30 - letniej działalności
wyróżnił niżej wymienione osoby:

Uchwałą nr 1/2011/K. Kapituły Odznaki „ZA ZASŁUGI dla ZŻWP” wyróżniono:

I. Brązowym Krzyżem „Za zasługi dla Związku Żołnierzy WP”:

stopień	Nazwisko	Imię
mjr	SMOLIŃSKI	TADEUSZ
PPLK	BASAŁYGO	EDWARD
PPLK	DEREGOWSKI	ZBIGNIEW
PPLK	GOŁĘBIEWSKI	MAREK
PŁK	JAGIELSKI	JAN
MJR	KOPANIARZ	KAZIMIERZ
PPLK	LEŚNIAK	EMIL
PŁK	MICHALIK	FRANCISZEK
PPLK	WÓJCIK	ZYGMUNT
PPLK	RYGIELSKI	ALOJZY
MJR	SZYBAKOWSKI	KAZIMIERZ
Chor.. szt.	BRZOSOWSKI	JAN
PPLK	URBAN	CZESŁAW
PPLK	KORNIJECKI	ADAM

Odznaczenia podpisał Przewodniczący Kapituły Krzyża „Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP” gen. dyw. Adam Rębacz

II. Medalem „XXX – lecia Związku Żołnierzy WP”:

mjr	SMOLIŃSKI	TADEUSZ
PPLK	BASAŁYGO	EDWARD
PPLK	DEREGOWSKI	ZBIGNIEW
PPLK	GOŁĘBIEWSKI	MAREK
PŁK	JAGIELSKI	JAN
MJR	KOPANIARZ	KAZIMIERZ
Chor.szt.	BRZOSOWSKI	JAN
PPLK	WALINOWICZ	HENRYK
MJR	KLAMECKI	JÓZEF
PŁK	MICHALIK	FRANCISZEK
PPLK	LESNIAK	EMIL
PPLK	WÓJCIK	ZYGMUNT
PŁK	JAGIELSKI	JAN
ST.SIERŻ	CZARNECKI	MARIAN
PPLK	URBAN	CZESŁAW
PŁK	KORCZAK	JAN
MJR	PIOTROWSKI	LECH
PPLK	KORNIJECKI	ADAM

Odznaczenia medalami i odznakami honorowymi podpisał Prezes ZG ZŻ WP gen. dyw. Adam Rębacz

III. Dyplomem uznania:

GEN BRYG	PEIKERT	BRONISŁAW
PPLK	WÓJCIK	ZYGMUNT
PPLK	TURBIŃSKI	JERZY
PPLK	MUCZEK	STEFAN
ST.CHOR SZT	TROCHIMIAK	KONSTANTYN
PPLK	SZAŁAJ	JAN
PPLK	PIÓRO	WAWRZYNIEC
PPLK	LESNIAK	EMIL
PŁK	KUŚ	TADEUSZ
PPLK	KOT	STANISŁAW
ST.CHOR SZT	KASPEREK	CZESŁAW
MJR	ERENTRAUT	HENRYK
PŁK	CHMURA	ANDRZEJ
PPLK	RYGIELSKI	ALOJZY
PPLK	BARAN	ZDZISŁAW
ST.CHOR SZT	AUGUSTYNIAK	ANDRZEJ
PPLK	POCZĘTY	MARIAN
PPLK	KUSIK	TADEUSZ
	DADACZYŃSKA	LEOKADIA
	GRZYWNA	JANINA

Dyplomy uznania podpisali: Prezes ZG ZŻ WP gen dyw. Adam Rębacz i Sekretarz Generalny ZŻ WP płk Jan Kacprzak..

IV. Wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze:

MJR	SMOLIŃSKI	TADEUSZ
PPLK	PIÓRO	WAWRZYNIEC

Wręczenie wyróżnień odbyło się w dwóch turach. Pierwsza tura w dniu 4 czerwca 2011 r. podczas gali w Bolesławcu, druga tura w dniu 11 czerwca 2011 r. podczas pikniku militarnego w Łomnicy na wystawie sprzętu radiolokacyjnego. Wszystkim wyróżnionym składam najserdeczniejsze gratulacje.

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Elżbieta ZAKRZEWSKA

Jelenia Góra, 15 sierpień 2010 r.

ppłk. Edward BASAŁYGA
Prezes Związku Żołnierzy
Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze

Drodzy Żołnierze – Kombatanci
Szanowny Panie Prezesie,

Święto Wojska Polskiego jest szczególnym świętem dla każdego żołnierza, a także dla każdego Polaka. Jest hołdem dla tradycji i dorobku polskiego oręcza. Chlubimy się nim i z niego czerpiemy naukę i wskazania na przyszłość.

Pragnę przekazać moje serdeczne życzenia i gratulacje wszystkim Żołnierzom – Kombatantom. Składam wyrazy najwyższego uznania dla Was. Jesteście żywą historią, ludźmi czynu, gorących serc, oddanych naszej Ojczyźnie. Macie również wpływ na kształtowanie i postawy patriotyczne młodych ludzi w naszym regionie. Uwrażliwianie ich na historię Polski i sprawy mające znaczenie w życiu każdego pokolenia.

Życzę Wam Drodzy Kombatanci długich lat życia w dobrym zdrowiu oraz szacunku i życzliwości otoczenia oraz satysfakcji z dokonań towarzyszącym Wam każdego dnia.

Z poważaniem

Święto Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.

Obchody wojskowego święta w roku 2011 w Jeleniej Górze miały szczególny charakter. W trosce o przekazanie przyszłym pokoleniom pamięci o poległych żołnierzach Wojska Polskiego w walce o Wolność i Niepodległość Kraju, postanowiono wznieść na terenie miasta Jelenia Góra, obok Kościoła Garnizonowego WP pomnik „**WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY**”. Z inicjatywą budowy pomnika wystąpili byli żołnierze zawodowi Wojska Polskiego: gen. bryg. w st. spocz. dr Bronisław Peikert – Honorowy Prezes Stowarzyszenia RADAR, ks. płk dr Andrzej Bokiej – kapelan Kościoła Garnizonowego w Jeleniej Górze oraz Związek Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze kierowany przez ppłk rez. Edwarda Basałygo. Pomnikiem tym oddajemy hołd naszym bohaterom - żołnierzom poległym i Sprawie za którą oddali swoje życie. Sprawie najświętszej dla każdego Polaka: Wolności i Niepodległości. Patronat honorowy nad budową pomnika przyjął Dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego.

Wykonanie pomnika wspierał Komitet Organizacyjny w składzie:

1. Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - gen. bryg. w st. spocz. dr Bronisław Peikert – Honorowy Prezes Stowarzyszenia RADAR;
2. Wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego - ks. prałat płk dr Andrzej Bokiej – kapelan Kościoła Garnizonowego Wojska Polskiego w Jeleniej Górze;
3. Marcin Zawila – Prezydent Miasta Jelenia Góra;
4. Jacek Włodyga – Starosta Jeleniogórski;
5. płk w st. spocz. Edward Jakubowski – Prezes Zarządu Okręgowego Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Jeleniej Górze;
6. ppłk rez. Marek Gołębiowski – Prezes Stowarzyszenia RADAR;
7. ppłk rez. Edward Basałygo – Prezes Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.

Autorem projektu pomnika jest gen. bryg. w st. spocz. dr Bronisław Peikert i ks. płk dr Andrzej Bokiej. Dzięki ich szczególnym staraniom i osobistemu zaangażowaniu pomnik został wybudowany. Wykonawcą jest Mistrz Kamieniarski Adam Wór. Pomnik składa się z dwóch granitowych brył stojących na postumencie schodkowym. Na górnej bryle granitu przytwierdzona jest tablica z napisem „**WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY**”. Nad napisem jest godło Polski. Na dolnym granicie przytwierdzona jest tablica z napisem „**ŻOŁNIERZOM POLSKIM POLEGŁYM NA POLACH CHWAŁY**”. Nad napisem jest Krzyż Walecznych. Pod napisem przytwierdzone tabliczki z napisem pól bitewnych, z których w postumencie pomnika znajduje się ziemia w urnach. Każda urna posiada certyfikat autentyczności. W roku bieżącym będzie to ziemia z cmentarzy wojennych żołnierzy polskich: Monte Cassino – z 1944 r, Loreto i Bolonii z 1944 r, pól bitewnych Bitwy Warszawskiej 1920 r (z Ossowa), obrony Lwowa w 1920 r (z Łyczakowa i Orląt Lwowskich) i forsowania Nysy Łużyckiej w 1945 r – (cmentarza Żołnierzy II Armii WP w Zgorzelcu). Kolejne urny będą składane do pomnika w latach następnych w Święto Wojska Polskiego. Prace budowlane wykonała firma z Siedlęcina zarządzana przez Andrzeja Grochałę – prezesa Zarządu. Nadzór budowlany wykonał ppłk Andrzej Kuczkowski. Dzięki poparciu miejscowych władz oraz kapelana garnizonu wszelkie formalności urzędowe zostały załatwione pozytywnie. Kamień węgielny pod budowę pomnika położono w dniu 26 lipca.

Złożenie aktu erekcyjnego.

Od lewej: ppłk Marek Gołębiowski, gen bryg. Bronisław Peikert, ppłk Edward Basałygo, ppłk Andrzej Kuczkowski.

Postawienie pomnika.

Pomnik został odsłonięty 15 sierpnia 2011 roku, w rocznicę Bitwy Warszawskiej w 1920 roku. Na uroczystość stawili się byli żołnierze Wojska Polskiego z rodzinami na czele z byłym dowódcą 3 Korpusu OP gen. bryg. Zbigniewem Janosiem i byłym komendantem WOSR gen. bryg. Bronisławem Peikertem, kombatanci z sztandarami na czele z prezesem ZO Związku Kombatantów RP i BWP płk Edwardem Jakubowskim, przedstawiciel Wojskowego Biura Emerytalnego we Wrocławiu płk Henryk Roszak, posłanka na Sejm RP Elżbieta Zakrzewska, władze miasta na czele z wiceprezydentami Zofią Czernow i Hubertem Papajem oraz przewodniczącym Rady Miasta Januszem Grodzińskim, samorządowcy województwa dolnośląskiego na czele z wicemarszałkiem Jerzym Łuźniakiem, przewodniczącym sejmiku województwa dolnośląskiego Jerzym Pokojem i wiceprzewodniczącą sejmiku Grażyną Malczuk, samorządowcy powiatu jeleniogórskiego na czele ze starostą Jackiem Włodyga i wicestarostą Zbigniewem Jakiem, przedstawiciele policji na czele z komendantem Miejskiej Policji Zbigniewem Ciosmakiem, Straży Granicznej na czele z ppłk Władysławem Paturejem. Na uroczystość licznie stawili się mieszkańcy miasta i przyjezdni turyści. Uroczystość uświetnił udział orkiestry Filharmonii Dolnośląskiej w historycznych strojach z okresu powstania listopadowego oraz dowodzonej przez kpt. Rafała Ostrowskiego Kompanii Honorowej Wojska Polskiego z 2 batalionu zabezpieczenia Śląskiego Okręgu Wojskowego. Uroczystość rozpoczęła się przemarszem ulicą 1 Maja pod Kościół Garnizonowy orkiestry Filharmonii Dolnośląskiej, Kompanii Honorowej Wojska Polskiego, pocztów sztandarowych i zgromadzonych mieszkańców. Tam po podniesieniu flagi państwowej i odegraniu hymnu państwowego wysłuchano krótkiego wystąpienia prezydent Zofii Czernow i Honorowego Prezesa Stowarzyszenia RADAR gen bryg. Bronisława Peikerta. Podczas wystąpienia otwierającego uroczystość prowadzący ceremonię ppłk Marek Gołębiowski stwierdził: "Pragniemy aby wznoszony monument stał się wyrazem naszej tożsamości i dumy oraz wielkiej wdzięczności dla tych co oddali swoje życie za naszą dzisiejszą wolność i niepodległość. Stąd też nasza troska, aby wykuty w granicie pomnik był przyjęty przez naszą społeczność jako pomost łączący tamte trudne czasy z czasami, w których my żyjemy. Niech ten pomnik mobilizuje współczesnych do gospodarnych i roztropnych rządów, prowadzonych z myślą o dobru wspólnym – o Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i wszystkich jej obywateli". Następnie przy dźwiękach pieśni Czerwone maki na Monte Cassino dokonano uroczystego odsłonięcia pomnika. Odsłonięcia pomnika dokonała delegacja w składzie: Zofia Czernow, gen bryg Bronisław Peikert, ks. płk Andrzej Bokiej, Jacek Włodyga. Po odsłonięciu pomnik został poświęcony przez ks. kapelana Andrzeja Bokieja. Po odsłonięciu pomnika prezesi Związku Żołnierzy Wojska Polskiego, Stowarzyszenia RADAR i Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych złożyli wiązanki kwiatów. Wiazankę kwiatów przed pomnikiem złożyła również Pani Prezydent Zofia Czernow. Delegacje samorządowców i mieszkańcy miasta składali wiązanki kwiatów pod znajdującym się obok pomnikiem Wolność i Niepodległość. Orkiestra odegrała kilka melodii wojskowych. Po złożeniu kwiatów zgromadzeni udali się na Mszę Świętą

w intencji Ojczyzny i Wojska Polskiego. Mszę odprawił kapelan ks. płk dr Andrzej Bokiej. Po Mszy Św. wysłuchano krótkiego koncertu melodii legionowych i wojskowych. Udział orkiestry oraz Kompanii Honorowej Wojska Polskiego w tej szczególnej Mszy Św. został nagrodzony oklaskami wiernych. Podczas uroczystości pogoda była łaskawa – nie padało. Dopisali również mieszkańcy miasta, którzy bezpośrednio po uroczystości wypełnili w 100 % Kościół Garnizonowy liczący około 4000 miejsc siedzących. Za udział w tej patriotycznej uroczystości składamy im serdeczne podziękowanie. Składamy również podziękowanie miejscowym mediom, prasie i telewizji za zainteresowanie się obchodami naszego wojskowego święta.

Tuby z ziemią z cmentarzy wojennych Żołnierzy Polskich złożone do postumentu pomnika.

Pplk Edward Basalygo ze Związku Żołnierzy WP, płk Edward Jakubowski ze Związku Kombatantów RP i BWP oraz pplk Janusz Górecki ze Stowarzyszenia RADAR przed złożeniem wiązanek kwiatów przy pomniku WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY.

Poczty sztandarowe Kombatantów uczestniczące w uroczystości.

Przemarsz ulicą 1 Maja.

Delegacje kombatantów oraz byłych żołnierzy składają wiązanki kwiatów przed pomnikiem Wolność i Niepodległość.

Wiązanki kwiatów składają delegacje kombatantów AK oraz Straży Granicznej.

Ks. kapelan płk dr Andrzej Bokiej odprawił Mszę Św. w intencji Ojczyzny i Wojska Polskiego.

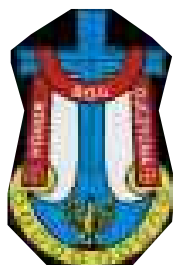

Uroczystości Święta Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.

ZAŁĄCZNIKI:

AKT EREKCYJNY
Budowy Pomnika
„WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY”
w Jeleniej Górze.

Ku wiecznej pamięci.

Pamięć ludzka szybko przemija, dlatego ważniejsze zdarzenia utrwalamy na piśmie. W ten sposób przekazujemy je przyszłym pokoleniom. Tą myślą powodowani uczestnicy położenia Aktu Erekcyjnego w fundament pomnika **„WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY”*** - spisali niniejszy dokument.

W trosce o przekazanie przyszłym pokoleniom pamięci o poległych żołnierzach Wojska Polskiego w walce o Wolność i Niepodległość Kraju, postanowiono wznieść na terenie miasta Jelenia Góra, obok Kościoła Garnizonowego WP pomnik **„WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY”**. Z inicjatywą budowy pomnika wystąpili byli żołnierze zawodowi Wojska Polskiego: gen. bryg. w st. spocz. dr Bronisław Peikert – Honorowy Prezes Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR, ks. płk dr Andrzej Bokiej – kapelan Kościoła Garnizonowego w Jeleniej Górze oraz Związek Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze kierowany przez ppłk rez. Edwarda Basałygo. Pomnikiem tym oddajemy hołd naszym bohaterom - żołnierzom poległym i Sprawie za którą oddali swoje życie. Sprawie najświętszej dla każdego Polaka : Wolności i Niepodległości. Pomnik ten na wieczną cześć i chwałę oręża polskiego stanowi dokument historyczny ofiar poniesionych przez żołnierzy polskich.

Patronat nad budową pomnika przyjął Dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego. Wykonanie pomnika wspierał Komitet Organizacyjny w składzie:

1. Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - gen. bryg. w st. spocz. dr Bronisław Peikert – Honorowy Prezes Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR;
2. Wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego - ks. prałat płk dr Andrzej Bokiej – kapelan Kościoła Garnizonowego Wojska Polskiego w Jeleniej Górze;
3. Marcin Zawila – Prezydent Miasta Jelenia Góra;
4. Jacek Włodyga – Starosta Jeleniogórski;
5. płk w st. spocz. Edward Jakubowski – Prezes Zarządu Okręgowego Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Jeleniej Górze;
6. ppłk rez. Marek Gołębiowski – Prezes Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR;
7. ppłk rez. Edward Basałygo – Prezes Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.

Autorem projektu pomnika jest gen. bryg. w st. spocz. dr Bronisław Peikert i ks. płk dr Andrzej Bokiej. Dzięki ich szczególnym staraniom i osobistemu zaangażowaniu pomnik został wybudowany. Wykonawcą jest Mistrz Kamieniarski Adam Wór. Pomnik składa się z dwóch granitowych brył stojących na postumencie schodkowym. Na górnej bryle granitu przytwierdzona jest tablica z napisem „**WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY**”. Nad napisem jest godło Polski. Na dolnym granicie przytwierdzona jest tablica z napisem” **ŻOŁNIERZOM POLSKIM POLEGŁYM NA POLACH CHWAŁY**”. Nad napisem jest Krzyż Walecznych. Pod napisem przytwierdzone tabliczki z napisem pól bitewnych, z których w postumencie pomnika znajduje się ziemia w urnach. Prace budowlane wykonało Kółko Rolnicze Siedlęcín zarządzane przez Andrzeja Grochałę – prezesa Zarządu. Nadzór budowlany wykonał ppłk Andrzej Kuczkowski.

Pomnik ma zostać odsłonięty 15 sierpnia 2011 roku, w rocznicę Bitwy Warszawskiej w 1920 roku. Pragniemy aby wznoszony monument stał się wyrazem naszej tożsamości i dumy oraz wielkiej wdzięczności dla tych co oddali swoje życie za naszą dzisiejszą wolność i niepodległość. Stąd też troska inicjatorów i realizatorów budowy pomnika, aby wykuty w granicie pomnik, zawierający w postumencie urny z ziemią z cmentarzy wojennych i pól bitewnych żołnierzy polskich, był przyjęty przez naszą społeczność jako pomost łączący tamte trudne czasy z czasami, w których my żyjemy. Niech ten pomnik mobilizuje współczesnych do gospodarnych i roztropnych rządów, prowadzonych z myślą o dobru wspólnym – o Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i wszystkich jej obywateli.

Ufamy, że nasi prawnukowie, w ręce których po upływie długich lat to pismo trafi, będą także oddawać hołd tym, którzy oddali życie za Polskę. Będą również miłować naszą małą ojczyznę jaka jest Jelenia Góra i tą największą, jaka jest nasza Ojczyzna – Polska.

Umieszczenie Aktu Erekcyjnego w fundament pomnika dokonane zostało dnia 26 lipca 2011 roku.

Kopia tego aktu zostanie dostarczona do Archiwum Państwowego w Jeleniej Górze oraz Książnicy Karkonoskiej.

* "Wolność krzyżami się mierzy" - jest to cytat z pieśni „Czerwone maki na Monte Cassino”.

DOKUMENT AUTENTYCZNOŚCI ZIEMI POBRANEJ DO URNY Z PÓL BITWY WARSZAWSKIEJ W 1920 R.

Wszystkim i każdemu z osobna, którzy będą czytać to pismo, oświadczamy, że jako dar przekazujemy ziemię pobraną do urny z pól bitewnych żołnierzy polskich w bitwie o Warszawę w 1920 r.

Bitwa warszawska (nazywana też cudem nad Wisłą) stoczona została w dniach 13-25 sierpnia 1920 roku w czasie wojny polsko-bolszewickiej. Uznana za 18. na liście przełomowych bitew w historii świata, zdecydowała o zachowaniu niepodległości przez Polskę. Straty strony polskiej wyniosły: ok. 4500 zabitych, 22 tys. rannych i 10 tys. zaginionych. W historii sztuki wojennej bitwa warszawska jest przykładem rozstrzygającego manewru, którego efekt końcowy osiągnięty został myślą przewodnią dowódcy, rzetelną pracą sztabu oraz wysokimi umiejętnościami oficerów i żołnierzy na polu walki.

Ziemię pobrała delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego i Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR w dniu 19 czerwca 2011 roku.

Skład delegacji:

1. gen. bryg. Bronisław Peikert
2. mjr Tadeusz Smoliński

Tą ziemię, pobraną z autentycznego miejsca w Ossowie, umieściliśmy ze czcią w pomniku WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY.

Jelenia Góra, 15 sierpień 2011 r.

**DOKUMENT
AUTENTYCZNOŚCI ZIEMI
POBRANEJ DO URNY Z CMENTARZA
WOJENNEGO OBROŃCÓW LWOWA W 1920 R.**

Wszystkim i każdemu z osobna, którzy będą czytać to pismo, oświadczamy, że jako dar przekazujemy ziemię pobraną do urny z pól bitewnych żołnierzy polskich w bitwie o Lwów w 1920 r.

Kiedy w śmiertelnej bitwie nad Wisłą 1920 roku rozstrzygały się losy polsko-rosyjskiej wojny, Lwów na swych przedpolach wiązał groźną armię Budionnego. Obrona Lwowa zyskała miano polskich Termopili. Poległych bohaterskich obrońców Lwowa pochowano na cmentarzu na Łyczakowie i na cmentarzu zwanym potocznie "Cmentarzem Orłąt Lwowskich". Pochowanych jest tam prawie 3000 żołnierzy polskich. Przy wejściu na Cmentarz Łyczakowski umieszczone zostały dwa lwy przed Łukiem Chwały. Każdy lew oparty na tarczy z napisem: z lewej strony - "Zawsze Wierny", a z prawej - "Tobie Polsko". Kornel Makuszyński o poległych żołnierzach - obrońcach Lwowa tak napisał: "Na te groby powinni z daleka przychodzić ludzie małej wiary, aby się napełnić wiarą niezłomną, ludzie małego ducha, aby się nadyszeć bohaterstwa, bo tu ze śmierci ofiarnej najbujniejsze wyrasta życie".

Ziemię pobrała w dniu 9 lipca 2011 roku delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego i Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo – Wschodnich.

Skład delegacji:

3. **ppłk Jerzy Turbiński**
4. **Danuta Kochanowska**
5. **Henryk Mitraszewski**

Tą ziemię, pobraną z autentycznego miejsca, umieściliśmy ze czcią w pomniku WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY.

Jelenia Góra, 15 sierpień 2011 r.

**DOKUMENT AUTENTYCZNOŚCI
ZIEMI POBRANEJ DO URNY
Z CMENTARZA WOJENNEGO
MONTE CASSINO.**

Wszystkim i każdemu z osobna, którzy będą czytać to pismo, oświadczamy, że jako dar przekazujemy ziemię pobraną do urny z cmentarza wojennego Monte Cassino.

Bitwa pod Monte Cassino (zwana także Bitwą o Rzym) – to seria bitew pomiędzy wojskami alianckimi a niemieckimi, które miały miejsce w 1944 roku w rejonie klasztoru Monte Cassino. Bitwa ta uznawana jest za jedną z najbardziej zaciętych walk w czasie II wojny światowej (obok walk pod Stalingradem, na Łuku Kurskim i lądowania w Normandii). Klasztor Monte Cassino zdobyli w dniu 18 maja 1944 roku żołnierze polscy z 2 Korpusu dowodzonego przez gen. Władysława Andersa. Droga na Rzym została otwarta. Polskie walki pod Monte Cassino były niezwykle krwawe. Na cmentarzu wojennym w Monte Cassino spoczywa 1072 poległych polskich żołnierzy. Cmentarz ozdabiają sentencje "Przechodniu powiedz Polsce, żeśmy polegli wierni w jej służbie" oraz "Za naszą i waszą wolność my żołnierze polscy oddaliśmy Bogu ducha, ciało ziemi włoskiej, a serca Polsce".

Ziemię pobrała delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego i Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR w dniu 17 maja 2011 roku.

Skład delegacji:

- 1. gen. bryg. Bronisław Peikert**
- 2. płk Tadeusz Kuś**
- 3. ppłk Edward Basałygo**
- 4. ppłk Wawrzyniec Pióro**
- 5. mjr Tadeusz Smoliński**

Tą ziemię, pobraną z autentycznego miejsca, umieściliśmy ze czcią w pomniku WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY.

Jelenia Góra, 15 sierpień 2011 r.

DOKUMENT AUTENTYCZNOŚCI ZIEMI POBRANEJ DO URNY Z CMENTARZA WOJENNEGO LORETO I BOLONII.

Wszystkim i każdemu z osobna, którzy będą czytać to pismo, oświadczamy, że jako dar przekazujemy ziemię pobraną do urny z cmentarzy wojennych Loreto i Bolonii.

W bitwie w 1944 roku na tzw. Linii Gotów w Apeninach brał udział II Korpus Wojska Polskiego dowodzony przez gen. Władysława Andersa. Polscy żołnierze stoczyli tam 7 bitew. Pod Bolonią była ostatnia wiosenna ofensywa, czasie której po przekroczeniu legendarnych 7 rzek polscy żołnierze otworzyli drogę na północ Włoch. Na cmentarzu w Loreto pochowano 1080 poległych żołnierzy polskich. Na cmentarzu w Bolonii pochowano 1416 poległych żołnierzy polskich II Korpusu.

Ziemię pobrała delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego i Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR w dniu 20 maja 2011 roku.

Skład delegacji w Loreto:

1. gen. bryg. Bronisław Peikert
2. płk Michał Srokowski
3. płk Tadeusz Kuś
4. ppłk Edward Basałygo

Skład delegacji w Bolonii:

1. gen. bryg. Bronisław Peikert
2. Zofia Zejdlar
3. płk Stanisław Zejdlar
4. mjr Tadeusz Smoliński

Tą ziemię, pobraną z autentycznego miejsca, umieściliśmy ze czcią w pomniku WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY.

Jelenia Góra, 15 sierpień 2011 r.

**DOKUMENT AUTENTYCZNOŚCI
ZIEMI POBRANEJ DO URNY
Z CMENTARZA WOJENNEGO
W ZGORZELCU.**

Wszystkim i każdemu z osobna, którzy będą czytać to pismo, oświadczamy, że jako dar przekazujemy ziemię pobraną do urny z największego polskiego cmentarza wojennego, cmentarza w Zgorzelcu.

Bitwa nad Nysą Łużycką i w Łużycach 2 Armii Wojska Polskiego w ramach tzw. operacji łużyckiej w końcowej fazie II Wojny Światowej była ostatnią wielką i nadzwyczaj zaciętą bitwą w Europie przed zdobyciem Berlina. Rozpoczęła się 16 kwietnia 1945 roku i trwała zasadniczo do końca wojny. Żołnierze polscy walczyli z wielkim poświęceniem i męstwem. Zapłacili wysoką cenę. W Zgorzelcu na cmentarzu wojennym spoczywa 3420 żołnierzy poległych podczas walk na Łużycach w kwietniu i maju 1945 roku. Ziemię pobrała delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego, Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR oraz Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w dniu 10 sierpnia 2011 roku.

Skład delegacji:

- 1. płk Edward Jakubowski**
- 2. ppłk Marek Gołębiowski**
- 3. ppłk Edward Basałygo**

Tą ziemię, pobraną z autentycznego miejsca, umieściliśmy ze czcią w pomniku WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY.

Jelenia Góra, 15 sierpień 2011 r.

Siła i Honor

Cały Kraj uroczyście obchodzi Święto Wojska Polskiego oraz liturgiczne święto Wniebowzięcia Matki Bożej. W Jeleniej Górze jak co roku obchody tego święta były bardzo uroczyste. Składały się z dwóch części. Część pierwsza rozpoczęła się przed Bramą Wojanowską, skąd w kierunku Kościoła Garnizonowego wyruszyła kolumna kompanii honorowej z 23 Śląskiego Pułku Artylerii z Bolesławca poprzedzana orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej w historycznych mundurach z okresu powstania listopadowego. Za kompanią honorową maszerowały delegacje władz wojewódzkich, miasta i powiatu jeleniogórskiego, przedstawiciele jeleniogórskich służb mundurowych, organizacji społecznych, politycznych i mieszkańcy miasta. Przed Kościołem Garnizonowym noszącym miano Sanktuarium Podwyższenia Krzyża Św. odbyła się uroczystość patriotyczna. Wystąpienia okolicznościowe wygłosili przedstawiciele władz samorządowych Województwa Dolnośląskiego oraz miasta. Uroczystość sprawnie komentował ppłk Marek Gołębiowski. Wysłuchano kilka wojskowych melodii w wykonaniu orkiestry. Przed pomnikiem WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY odsłonięto kolejnych 5 tabliczek oraz złożono ziemię z pól bitewnych żołnierzy polskich. Była to ziemia z pól bitewnych bitwy pod Chocimiem w XVII w, bitwy o Kirlibabę z 1915 roku, bitwy pod Lenino, z Westerplatte oraz z pól bitewnych Wału Pomorskiego. Wyciągi z certyfikatów autentyczności ziemi załączono na końcu artykułu. Na cokole pomnika zamocowano dwa grunwaldzkie miecze. Odsłonięcia nowych tabliczek dokonała posłanka na Sejm RP Zofia Czernow w towarzystwie władz samorządowych województwa dolnośląskiego oraz powiatu i miasta Jeleniej Góry. Delegacje byłych żołnierzy złożyły wiązanki kwiatów przed pomnikiem. Następnie delegacje władz samorządowych wojewódzkich, miejskich, organizacji społecznych i politycznych oraz mieszkańców miasta złożyły kwiaty przed pomnikiem Wolność i Niepodległość. Pomimo słonecznej pogody nie było już takich tłumów jak w ubiegłym roku. Wielu mieszkańców zajęło miejsca w ławach kościelnych w oczekiwaniu na mszę Świętą w intencji Wojska Polskiego oraz Ojczyzny. Podczas Mszy Św. kościół był wypełniony szczelnie – a mieści się w nim ok. 4000 tyś ludzi. Ta część obchodów Święta Wojska Polskiego miała dość osobliwy i szczególny charakter. Msza Św. była prowadzona przez jedynego jeleniogórskiego żołnierza w czynnej służbie – ks. prałata płk dr Andrzeja Bokieja. Szczególnie ciekawe było kazanie, które trwało prawie 40 minut. Składało się z dwóch części. Pierwsza dotyczyła części religijnych obchodów święta Wniebowzięcia Matki Bożej. W dość jasny i prosty sposób wytłumaczył na czym polega ten dogmat wiary. Większą część kazania poświęcił jednak obchodom Święta Wojska Polskiego a w tym temacie szczególnie patriotyzmowi realizowanemu przez miejscowe władze samorządowe. Armia to siła i honor. Chcemy wojska mocnego, silnego i dobrze uzbrojonego. Chcemy być dumni z naszej armii. Takie słowa zostały wypowiedziane przez ks. prałata. Z wyrzutem mówił o nieporadności władz państwa w utrzymywaniu siły armii. Państwo Polskie nie jest w stanie nawet zapewnić bezpieczeństwa swoim dowódcom. Ginie Komendant Główny Policji, ginie były premier Jaroszewicz, ginie cała elita generalicji w katastrofie samolotu CASY, popełniają samobójstwa tacy ludzie jak generał Petelicki – twórca elitarniej jednostki GROM, nie mówiąc już o katastrofie smoleńskiej. Ginie więcej generałów niż na wojnie. Tu widać nieporadność Państwa. W nawiązaniu do Cudu nad Wisłą wyjaśnił, że ten cud jest to mniej zwycięstwo militarne lecz cud w świadomości ludzi z trzech zaborów, którzy postanowili odrodzić Polskę. Z wyrzutem mówił o władzach samorządowych miasta, którzy według księdza prałata niszczą kilkudziesięcioletni dorobek parafii garnizonowej i wojska w zakresie obchodów uroczystości patriotycznych w mieście. Wspomniał przy tym o odwołaniu przez władze miejskie obchodów w kościele garnizonowym święta 3 Maja i zorganizowanie ich w innym miejscu. Na zakończenie zaproszonych gości poczęstowano żołnierską grochówką.

Wiceprezydent miasta Jelenia Góra Hubert Papaj przecina szarfę na pomniku Wolność Krzyżami się Mierzy.

Przemówienie Przewodniczącego Sejmiku Dolnośląskiego Jerzego Pokoja.

Delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego składa wiązkę kwiatów pod pomnikiem Wolność i Niepodległość. W delegacji uczestniczą: płk prof. Jan Jagielski, ppłk Jan Szałaj i mjr Henryk Erentraut.

W tym samym czasie miała się odbyć jeszcze jedna uroczystość – obchodów 100 rocznicy urodzin Pani Jadwigi Kuźmich – Prezesa jednego z kół kombatanatów w Jeleniej Górze. Pierwotny scenariusz zmieniono i ten punkt obchodów zorganizowano w innym miejscu. Dla Pani Jadwigi listy gratulacyjne od premiera, wojewody dolnośląskiego i od prezydenta Jeleniej Góry wręczyła wiceprezydent Jeleniej Góry Mirosława Dzika. Jubilatce wręczono kwiaty od mieszkańców, kosz słodczy od miasta oraz statuetkę od Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Wiceprezydent Jeleniej Góry Mirosława Dzika składa życzenia urodzinowe dla jubilatki Jadwigi Kuźmich.

Wyciągi z certyfikatów.

I.

Do bitew pod Chocimem pomiędzy wojskami Rzeczypospolitej a armią turecką doszło w XVII wieku. Pierwsza bitwa odbyła się we wrześniu 1621 r. Wojska polsko – litewsko - kozackie pod dowództwem Jana Karola Chodkiewicza broniły twierdzy Chocim przed trzykrotnie większą armią turecką dowodzoną przez młodego sułtana Osmana II. Po półtoramiesięcznym oblężeniu twierdzy i niezliczonej ilości szturmów twierdza nie poddała się. To w tej bitwie doświadczenie wojenne w szeregach słynnych lisowszczyków zdobywał wraz z braćmi Stefan Czarniecki – późniejszy hetman polny koronny. Straty polskie to 14,5 tys. poległych a po stronie tureckiej 42 tys. Układ pokojowy umocnił pozycję polską w Europie jednakże kozacy zaczęli dostrzegać swoją siłę i rozpoczęli stawiać Rzeczypospolitej coraz większe żądania. Żądania te doprowadziły później do powstania Chmielnickiego. Do kolejnej bitwy z Turkami doszło 52 lata później – 11 listopada 1673 r. 35-tysięcznymi wojskami Rzeczypospolitej dowodził Jan III Sobieski a 30 tysięczną armią Turków Husejn Pasza. Wewnętrzne swary i kłótnie magnackie w Rzeczypospolitej nie pozwoliły na wystawienie większej armii. Tym razem to Turcy bronili się w twierdzy Chocim a atakował Sobieski. Polacy śmiałym manewrem szybko zdobyli twierdzę i pokonali Turków tracąc tylko ok. 1000 żołnierzy. Z armii tureckiej zdołała się uratować niewielka część. To w tej bitwie Sobieski zastosował po raz pierwszy rozpoznanie walką. Pomimo wielkich zwycięstw w Rzeczypospolitej dochodziło do wewnętrznych kłótni i swarów, co widząc i kozacy i Litwini zaczęli tracić zaufanie do władzy centralnej i rozpoczęli odchodzić do wrogich obozów. Doprowadziło to w końcu do I rozbioru. Żołnierze ginąc wykazywali się męstwem, jednakże politycy kompletnie zawiedli.

II.

Oddziały Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego utworzone w 1914 r. z Polaków, za zgodą rządu austriackiego, walczyły w I wojnie światowej z oddziałami wojsk rosyjskich Kozaków w rejonie Karpat Wschodnich na Bukowinie. Jedną z grup bojowych Legionów Polskich dowodzona przez gen. Trzaskę -Durskiego wślawiła się zdobyciem 22 stycznia 1915 r. głównego punktu oporu Rosjan w tym terenie – miejscowości **KIRLIBABA**. W tej bitwie w dniach 19 – 23 stycznia 1915r. poległo wielu legionistów. Dwunastu z nich pochowano na miejscu w zbiorowej żołnierskiej mogile i postawiono prosty drewniany krzyż. Po 17 latach od bitwy postawiono kamienny obelisk z krzyżem i tablicą z nazwiskami legionistów spoczywających w mogile. 29 maja 1932r. oficjalnie odsłonięto skromny pomnik w obecności przedstawicieli ambasady RP, Związku Legionistów, miejscowych władz rumuńskich i bukowińskiej Polonii. Z oddziałów Legionów Polskich walczących w Karpatach na Bukowinie utworzono w maju 1915r. II Brygadę Legionów Polskich, przez żołnierzy nieformalnie nazywaną „karpacką” lub „żelazną”, ze względu na miejsce walk (Karpaty), wyjątkowo ciężkie warunki terenowe i pogodowe (zima) oraz hart ducha i niezłomność legionistów w walce. W 2007r. pomnik w Kirlibabie odnowiono z funduszu Senatu RP staraniem Wspólnoty Polskiej i Towarzystwa Karpackiego. Mogiła legionistów w Kirlibabie – jako cenne polonicum, jest często odwiedzane przez zorganizowane wycieczki turystów z Polski.

III.

W dniach 12-13 października 1943 **nieopodal wsi Lenino, na Białorusi doszło do bitwy** 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki a Wehrmachtem. Bitwa ta była pierwszym bojem zorganizowanych w ZSRR wojsk polskich. Żołnierzami dywizji byli Polacy, którzy zostali przez władze stalinowskie zesłani na Syberię. Byli to Polacy, którzy nie zdążyli do polskiej armii gen. Andersa. Walczyli w składzie radzieckiej 33 Armii. Głównym celem natarcia było przełamanie obrony niemieckiej na 2 kilometrowym odcinku frontu. W powstałą lukę miały wejść główne siły radzieckie w celu dotarcia do linii Dniepru. Dywizją dowodził gen. Zygmunt Berling, a kapelanem był ks. Wilhelm Franciszek Kubsz, który później był kapelanem w Jeleniej Górze i proboszczem tutejszego Kościoła Garnizonowego. Walczyła tam również kompania fizylierek 1 batalionu kobiecego, późniejszych powojennych mieszkanek Platerówki. Pierwsze godziny walk można nazwać „rozpoznanie walką”. Za cenę olbrzymich strat ujawniono dużą ilość nowych niemieckich środków ogniowych, w tym większość w pasie natarcia dywizji. Po 5 godzinach ponowiono atak. Po kolejnych 2 godzinach z trudem zdobyto miejscowość Połużuchy. Po kolejnych 2 godzinach rozpoczął się niemiecki kontratak od czoła i ze skrzydeł, wsparty lotnictwem szturmowym

i bombowym. Doszło do ciężkich walk - szczególnie nad rzeczką Miereja - polscy żołnierze przeszli do obrony. W godzinach popołudniowych do walki rusza 2 rzut. Niemcy nie ustępują. W nocy Niemcy dokonują 5 kontrataków. 13 października polscy żołnierze ponawiają kolejne kontrataki i odpierają ataki Niemców. W ciągu dnia utracono Połzuchy, jednakże już o godzinie 20 ponownie zajęto tą miejscowość. Gen. Berling widząc wielkie straty ponoszone przez dywizję wymógł na dowódcy frontu wycofanie dywizji z walk. Na jej miejsce w nocy weszła 164 radziecka DP. 1 Dywizja Piechoty przełamała obronę nieprzyjaciela, ale nie w pełni wykonała swoje zadanie. Związała i wykrwawiła znaczne siły przeciwnika. W walkach Niemcy stracili 1500 żołnierzy, a 326 dostało się do niewoli. Zniszczono 72 karabiny maszynowe, 42 działa i moździerze, 2 czołgi oraz strącono 5 samolotów. W czasie walk dywizja wraz z jednostkami wsparcia poniosła tak ciężkie straty - ok. 25% całego stanu osobowego, że po dwóch dniach walki musiała zostać wycofana z pierwszej linii. 15 października dokonano oceny bitwy. 1 pułk piechoty stracił 1600 ludzi zabitych, rannych i zaginionych bez wieści. Z pierwszego batalionu pozostali nieliczni. 2 pułk stracił 900, 3 pułk 500. Nie zabiła ich Syberia, zginęli walcząc z bronią w ręku z wrogiem Polski. Chwała bohaterom.

IV

Wał Pomorski to system specjalnych schronów niemieckich zbudowanych w trudnym bagnistym terenie broniącymi dostęp do Berlina od strony wschodniej. Batalia o ten odcinek frontu to seria bitew stoczonych pomiędzy 1 Armią Wojska Polskiego (pięć Dywizji Piechoty i jedna Dywizja Artylerii) a wojskami niemieckimi. Psychologicznym aspektem walk było to, że walki przeniosły się nad dawną polsko – niemiecką granicę, skąd w 1939 roku Niemcy uderzyli na nasz Kraj. Żołnierze WP wiedzieli również, że wkraczają na tereny zamieszkiwane dawniej przez słowiańskie plemię Wioletów. Uderzenie wojsk polskich rozpoczęło się 28 stycznia 1945 roku pod Złotowem. Przeciwnikiem była 15 Dywizja Grenadierów SS LETTLAND. Walki toczyły się w wyjątkowo niesprzyjających warunkach atmosferycznych (mróz dochodził do -18 stopni C, wiały przy tym silne północne wiatry, powodujące zamiecie i burze śnieżne). Kolejnymi miejscowościami zdobytymi były: Jastrowie, Nadarzyce, Podgaje, Czaplunek, Wałcz, Szczecinek, Mierosławiec, Dobrzyca. Walki pomiędzy jeziorami zwano walkami w przesmykach śmierci. O okrucieństwie Niemców i zaciętości walk świadczy epizod z Podgajów. Do niewoli Niemcy wzięli 32 polskich żołnierzy, skrupowali ich drutem kolczastym i spalili żywcem w stodole. Walki trwały cały miesiąc, zniszczono 45 żelbetonowych schronów, rozgromiono wojska niemieckie i otwarto drogę nad Odrę, skąd była prosta droga na Berlin. Walki o przełamanie Wału Pomorskiego, mimo że zwycięskie, kosztowały życie 4424 żołnierzy polskich, 2374 zginęło bez wieści, a 1051 zostało rannych. Były to jedne z najkrwawszych walk stoczonych przez Wojsko Polskie podczas całej II wojny światowej. Mimo olbrzymich strat batalia o Wał Pomorski była pierwszą samodzielnie przeprowadzoną i zakończoną sukcesem operacją wojskową 1. Armii Wojska Polskiego podczas tej wojny. Cześć zwycięzcom i chwała poległym.

V

Dnia 1 września 1939 roku Niemcy rozpoczęli II WŚ uderzeniem na posterunek wojsk polskich na **Westerplatte**. Posterunku broniło około 220 żołnierzy wyposażonych w 3 małe działka, 4 moździerze, karabiny maszynowe i broń ręczną. Na obrońców Westerplatte Niemcy do walki skierowali około 1500 żołnierzy, artylerię okrętową z pancernika „Schleswig-Holstein”, baterię moździerzy 210 mm, 2 baterie haubic 150 mm, działa kalibru 105 mm z torpedowców oraz około 60 samolotów. O godzinie 4.45 Pancernik "Schleswig-Holstein" rozpoczął bombardowanie. Zajęczała ziemia, chmury czarnego dymu z dnia uczyniły noc. Na głowy obrońców posypały się drzewa, gałęzie i spadająca ziemia. Padli pierwsi zabici. Widząc atak Niemców wartownicy natychmiast zajęli stanowiska ogniowe i odparli pierwsze natarcie. Niemcom nie udało się planowane błyskawiczne zajęcie terenu. Przez kolejnych 7 dni widząc bezskuteczność kolejnych ataków rozpoczęli systematyczne ostrzeliwanie artyleryjskie i naloty lotnicze. Placówkę ostrzeliwały torpedowce, pancernik Schleswig-Holstein, okręt wojenny von der Groeben, bombardowano z samolotów. Polska załoga nadal utrzymywała swą linię obronną. 5 dnia Niemcy zaczęli ostrzeliwać wierzchołki drzew licząc, że tam ukryli się polscy obrońcy. 6 dnia próbują bezskutecznie podpalić las. Ostateczne piekło Polakom zgotowali Niemcy w siódmym dniu obrony. Skierowano na

Westerplatte wszystkie posiadane środki. Skutecznie podpalili las podlewając drzewa benzyną. Las stanął w płomieniach, lecz teren Westerplatte nadal był Polską. Siódmy dzień w nierównej walce, utraciwszy 15 zabitych załoga trwała w swych zrujnowanych umocnieniach. Nie oddała ani piędzi ziemi, której broniła jedynie karabinami maszynowymi i ręcznymi granatami. Przetrzymała 17 fal ognia huraganowego, odparła 14 ataków i 19 nocnych wypadów. W tej sytuacji dalszy opór stał się beznadziejny i bezcelowy. O godz. 10.15 komendant mjr Henryk Sucharski zarządził przerwanie walki. Ich bohaterska walka stała się symbolem niepokonanego ducha bojowego polskiego żołnierza - obrońcy kraju. Chwała bohaterskim obrońcom Westerplatte.

Wiązanki kwiatów składają delegacje jeleniogórskich służb mundurowych.

15 sierpnia 2012 r.

Honorowa Księga Zasłużonych dla Koła

Uchwała Koła Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze z dnia 5 marca 2009 roku w sprawie założenia Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła. Zebranie Koła postanawia:

1. Założyć i prowadzić "**Honorową Księgę Zasłużonych dla Koła**".
 2. Wpis do księgi jest honorowym wyróżnieniem, świadczącym potomości o osobach aktywnych, ich dokonaniach na rzecz związku, ale przede wszystkim na rzecz środowiska, w którym i dla którego Koło ZBZZ i OR WP zostało powołane;
 3. Do księgi mogą być wpisani zasłużeni członkowie Koła oraz inne osoby wspierające działalność statutową Koła - w tym i żołnierze zawodowi w służbie czynnej;
 4. Decyzję o wpisaniu konkretnej osoby do księgi podejmuje uchwałą Zarząd Koła;
 5. Pierwszego wpisu należy dokonać z okazji Dnia Zwycięstwa obchodzonego w 2009 roku;
 6. Następne wpisy dokonywane będą po zakończeniu kolejnego roku działalności Koła oraz doraźnie za wyjątkowe zasługi dla Koła;
 7. Wyróżnieniem tym nie można uhonorować członków nadrzędnych władz związkowych;
 8. Do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła" można być wpisany tylko jeden raz;
 9. Osoba wyróżniona wpisem otrzymuje zaświadczenie o dokonaniu wpisu do księgi - wydane przez Zarząd Koła;
 10. W przypadku jeśli osoba wyróżniona wpisem do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła" sprzeniewierzy się zasadom statutowym związku, bądź uchwałom władz związkowych, lub popełni - ścigany prawem - czyn przestępczy, uchwałą Zebrania Koła może być wykreślona z grona zasłużonych, o czym powiadamia się ją pisemnie;
 11. Honorowa Księga Zasłużonych dla Koła jest prowadzona do czasu aż Koło postanowi inaczej.
- Wszystkim uhonorowanym wpisem do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła", Zarząd Koła składa serdeczne podziękowanie za społeczną aktywność oraz gratulacje a także życzenia dobrego zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu.

Członkowie i Zarząd ZBZZIOR WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić pplk w st. spocz. mgr Zygmunta Wójcika wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA Koła ZBZZ I OR WP w dziedzinie opieki paliatywno-zdrowotnej.

Pplk. w st. spocz. mgr Zygmunt Wójcik s. Edwarda urodził się 12.06.1928 roku w m. Wygoda pow. Garwolin. Do 14 roku życia mieszkał razem z rodzicami. W 1943 roku rozpoczął przymusową pracę w hucie szkła Czechy – Trąbki. Tam pracował do 1946 roku. Jednakże w międzyczasie od maja do sierpnia 1944 roku przebywał w niemieckim obozie pracy w Starym Otwocku. Do służby zasadniczej w Wojsku Polskim został powołany 20.08.1946 roku. Dostał przydział do Marynarki Wojennej. W 1948 roku ukończył Podoficerską Szkołę Zawodową w Ustce ze specjalnością elektryk. Otrzymał przydział do Dywizjonu Okrętów Podwodnych w Gdyni na stanowisko Szefa Oświetlenia Dywizjonu 1. W latach 1949

– 1951 był słuchaczem Oficerskiej Szkoły Łączności w Sieradzu, po której otrzymał przydział do 17 Okręgowego Batalionu Łączności w Legionowie. W 1953 roku został przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Wojsk Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju w Beniaminowie, z którą w 1955 roku został przeniesiony do Jeleniej Góry. W Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, a później Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze pełnił służbę na różnych stanowiskach od dowódcy plutonu do wykładowcy. W 1973 roku ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim na wydziale socjologiczno-ekonomicznym. Studia podyplomowe ukończył na Uniwersytecie Wrocławskim. Za zaangażowanie w działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Wojskową służbę zawodową zakończył 30.10.1983 roku. W tym samym roku podjął pracę w strukturach Obrony Cywilnej, gdzie pracował do 1989 roku. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego wstąpił w 1983 roku. Od pierwszego dnia włączył się aktywnie w działalność związkową. W Związku pełnił różne funkcje. Przez dwie kadencje był Prezesem Koła ZBZZiOR WP przy WOSR, przez trzy kadencje był Wiceprezesem Zarządu Rejonowego ZBZZIOR WP do spraw socjalno – zdrowotnych. W Związku pracował przez dwie kadencje w komisji socjalno-zdrowotnej. Aktualnie pełni obowiązki przedstawiciela Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym. Za zaangażowanie w działalność związkową był wielokrotnie wyróżniany. Związek wyróżnił go srebrną i złotą odznaką ZBZZ, medalem „ Za zasługi dla ZBZZIOR WP” oraz tytułem „ Honorowy Prezes Koła ZBZZiOR WP”. Jego działalność nie ograniczała się tylko do działalności związkowej. Kol. Zygmunt Wójcik działał aktywnie w PCK, gdzie pełnił funkcję Wiceprezesa Zarządu Wojewódzkiego. Zaangażował się w ruch honorowego krwiodawstwa. Za tę działalność został wyróżniony medalem resortowym służby zdrowia. Przez trzy kadencje pełnił funkcję społecznego kuratora sądowego. Za zaangażowanie w tę działalność otrzymał wiele podziękowań od resortu sprawiedliwości. Kol. Zygmunt Wójcik był dobrze znany w środowisku cywilnym byłego województwa jeleniogórskiego. Za działalność społeczną i zdrowotną był wyróżniany wielokrotnie przez władze samorządowe. Wyróżniono go między innymi odznaką ”Za zasługi dla rozwoju województwa jeleniogórskiego” oraz „Zasłużony dla miasta Jeleniej Góry”. Kol. Zygmunt Wójcik jest najdłużej aktywnie działającym członkiem naszego Koła. Na szczególne podkreślenie zasługują jego działania na polu niesienia pomocy kolegom, byłym żołnierzom zawodowym oraz wdowom po byłych żołnierzach. Zawsze jest tam, gdzie jest ktoś chory i potrzebuje pomocy. Chęć aktywnego społecznikowskiego działania nie pozwala mu zapomnieć o tych, którzy bardziej od niego potrzebują pomocy i wsparcia. Leżały i leżą mu na sercu problemy najstarszych członków naszej organizacji. Szczególnie tych, którzy ze względu na wiek i choroby nie są w stanie aktywnie uczestniczyć w pracy koła, a wręcz wymagają pomocy i wsparcia. Często inicjuje udzielenie pomocy materialnej przez WBE kolegom będącym w trudnej sytuacji. Dla niego nie jest ważne, czy kolega oczekujący pomocy jest członkiem Związku czy nie. Liczy się po prostu człowiek. Gdy ktoś znajdzie się w szpitalu, on jest zawsze pierwszy z odwiedzinami. Jest wybitnym działaczem w pełni oddanym działalności społecznej. Zawsze uczestniczy z zebraniach koła, pomaga młodszym kolegom w sprawach socjalnych i zdrowotnych. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. mgr Zygmunta Wójcika wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła ZBZZiOR WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zygmunt, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną.

Jelenia Góra 8 maj 2009 r.

Członkowie i Zarząd ZBZZIOR WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić ppłk w st. spocz. Inż. Stefana Muczka wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA ZBZZIOR WP w dziedzinie działalności społecznej.

Pplk w st. spocz. inż. Stefan Muczek urodził się 14 września 1934 roku w miejscowości Saint Quentin we Francji. Swoją przygodę z mundurem rozpoczął we wrześniu 1952 roku w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej. Z tą uczelnią był związany przez całą służbę zawodową w wojsku. Po ukończeniu szkoły oficerskiej jego

zawodowa służba wojskowa trwała od sierpnia 1955 roku do grudnia 1985 roku. W tym okresie zajmował różne stanowiska służbowe. Były to stanowiska służbowe w większości w Oddziale Szkolenia Uczelni. Za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Przez cały okres zawodowej służby wojskowej towarzyszyła Mu żona Janina. Wspólnie wychowali dwójkę synów: Andrzeja i Roberta. Od kwietnia 2008 roku jest wdowcem. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego wstąpił niezwłocznie po przejściu do rezerwy tj. w 1985 roku. Od razu włączył się w wir pracy organizacyjnej. W ZBZZiOR WP pełnił funkcje członka Zarządu Koła, członka Zarządu Rejonowego, członka Zarządu Wojewódzkiego, członka Komisji Rewizyjnej, członka Sądu Koleżeńskiego. Dwukrotnie reprezentował nasz Związek na Zjazdach Krajowych. Kilkakrotnie prowadził zebrania sprawozdawczo – wyborcze na szczeblu Koła oraz prowadził Zjazdy Związku na szczeblu Rejonu. W działalności związkowej cechuje go pryncypialność i dokładność w realizacji zadań społecznych. Zawsze uczestniczy w posiedzeniach i zebraniach. Obecnie jest członkiem Rejonowego Sądu Koleżeńskiego. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. inż. Stefana Muczka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZBZZiOR WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Stefan, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną.

Jelenia Góra, maj 2010 r.

**Członkowie i Zarząd ZBZZiOR WP w Jeleniej Górze postanawiają
wyróżnić ppłk w st. spocz. mgr inż. Tadeusza Kuś wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA ZBZZiOR
WP w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk w st. spocz. mgr inż. Tadeusz Kuś urodził się 26 sierpnia 1933 roku w miejscowości Lecka pow. Rzeszów. Swoją przygodę z mundurem rozpoczął 20 kwietnia 1950 roku jako junak w Brygadzie Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”. Służbę junaka odbywał do 9 lipca 1951 roku w 51,52 i 37 Brygadzie stacjonującej w miejscowości Mogiła i Czyżyny koło Nowej Huty. Uzyskuje tam uprawnienia wykwalifikowanego robotnika w państwowych i społecznych przedsiębiorstwach budowlanych. W latach 1952 – 1955 studiuje w Oficerskiej Szkole Łączności Radiowej w Zegrzu. Po jej ukończeniu otrzymuje przydział do JW 5794 w Nowym Dworze Mazowieckim na stanowisko dowódcy radiolatarni prowadzącej „KOŁBA”. W latach 1958 – 1962 pełnił obowiązki dowódcy plutonu oraz był wykładowcą radiolatarni prowadzących w Ośrodku Szkolenia Specjalistów Uzbrojenia i Lotów w Grudziądzu. W 1960 roku kończy Technikum Chemiczne dla Pracujących w specjalności „urządzenia elektryczne w przemyśle”. W latach 1962 – 1966 odbył Wyższe Studia Zawodowe w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Ukończył Wydział Elektro-radiotechniczny i uzyskał tytuł inżyniera radioelektroniki w specjalności „eksploatacja naziemnych urządzeń radiolokacji”. Po ukończeniu tych studiów został przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Prowadził tam zajęcia w profilu WRT. Następnie przez był 19 lat starszym wykładowcą w profilu Ubezpieczenia Lotów. W 1977 roku ukończył studia magisterskie na Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie i uzyskał tytuł magistra elektroniki. Przez cały okres służby wojskowej uzupełniał na bieżąco wykształcenie w kierunku systemów radiolokacyjnych. W 1980 roku odbył szkolenie kursowe Radiotechnicznego Systemu Bliskiej Nawigacji RSBN - 4N i systemu PRMG - 5 w miejscowości Frunze. Następnego roku szkolił się w systemach radiolokacyjnej stacji kontroli rejonu lotniska AVIA – W w Warszawie. Przez ostatnie 4 lata służby wojskowej pełnił obowiązki Kierownika Zakładu Sprzętu Radiolokacji. Za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. 6 grudnia 1991 roku odszedł na emeryturę po przesłużeniu ponad 40 lat w mundurze. O jego zaangażowaniu w pracę społeczną na rzecz środowiska żołnierskiego świadczy fakt, że odchodząc na emeryturę nie zdażył wykorzystać 200 dni wolnych za przepracowane dodatkowo dni w wolne soboty. Przez cały okres służby wojskowej towarzyszyła mu żona Krystyna. Wspólnie wychowali trojkę dzieci i jedno dziecko przysposobione. Najstarsza córka - Magdalena jest magistrem prawa karnego, średnia córka Natalia studiuje w Sydney, najmłodsza córka Justyna studiuje prawo karne. Od 1966 roku wychowują Marię Kocór, która obecnie jest magistrem pielęgniarstwa

i pracuje w Szpitalu Wojewódzkim w Jeleniej Górze. Od 1998 roku jest wdowcem. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego wstąpił 7 lutego 1997 roku. Od pierwszego dnia włączył się aktywnie w działalność związkową. W Związku pełnił różne funkcje. W okresie tym był przez dwie kadencje Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej, przez jedną kadencję Zastępcą Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. W działalności związkowej cechuje go pryncypialność i dokładność w realizacji zadań społecznych. Zawsze uczestniczy w posiedzeniach i zebraniach. Aktualnie pełni obowiązki Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Wspiera także działalność Pełnomocnika Fundacji Pomocy Emerytom, Rencistom i Inwalidom Wojskowym na obszarze rejonu jeleniogórskiego. Leżały i leżą mu na sercu problemy najstarszych członków naszej organizacji. Szczególnie tych, którzy ze względu na wiek i choroby nie są w stanie aktywnie uczestniczyć w pracy koła, a wręcz wymagają pomocy i wsparcia. Często inicjuje udzielenie pomocy materialnej przez WBE kolegom będącym w trudnej sytuacji. Za zaangażowanie w działalność związkową był wielokrotnie wyróżniany. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. mgr inż. Tadeusza Kuś wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła ZBZZiOR WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Tadeusz, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną.

Jelenia Góra maj 2010 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić płk w st. spocz. inż. Anatola Szetela wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA ZŻ WP w dziedzinie działalności społecznej.

Płk w st. spocz. inż. Anatol Szetela urodził się 17 marca 1929 roku w miejscowości Dobrzechów, województwo rzeszowskie. Pochodził z rodziny chłopskiej. W 1947 roku ukończył Liceum Handlowe w Rzeszowie i rozpoczął pracę w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Strzyżowie na stanowisku głównego księgowego. Pracował tam do listopada 1950 roku, do czasu powołania go do odbycia służby wojskowej. Służbę wojskową rozpoczął w 11 Samodzielnej Kompanii Piechoty w Koźlu. W bardzo krótkim czasie został skierowany do Oficerskiej Szkoły Lotniczej do Dębina. W grudniu 1952 roku kończy szkołę z wyróżnieniem, otrzymuje pierwszy stopień oficerski i dostaje przydział do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Radomiu na stanowisko wykładowcy. W 1956 roku kończy szkolenie w Akademii Lotniczej ZSRR. W 1964 roku kończy szkolenie pedagogiczne na Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie i zostaje przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisko wykładowcy. W latach 1973 – 1976 kończy wyższe studia zawodowe w Wyższej Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie i uzyskuje tytuł inżyniera dowódcy w specjalności dowódczo-sztabowej. Powrócił do WOSR do Jeleniej Góry, tam służył do 1984 roku, kiedy to zakończył służbę w Wojsku Polskim. Odszedł do rezerwy ze stanowiska starszego wykładowcy. Od pierwszych chwil w rezerwie aktywnie włączył się do społecznej działalności w Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Okres, kiedy do Związku wstępował płk Anatol Szetela był okresem trudnym. Związek znalazł się na rozdrożu. Lata II kadencji władz naszego Związku (1986 – 1989) charakteryzowały się ważnymi wydarzeniami społeczno – politycznymi, które ograniczyły działalność Związku. Jednakże płk Anatol Szetela wspólnie z pozostałymi członkami Związku te trudne chwile przetrwał i zawsze aktywnie uczestniczył we wszelkich formach działalności związkowej. Popularyzował w środowisku cywilnym patriotyczne tradycje Wojska Polskiego, uczestniczył w akcji wspierania budowy Pomnika Matki Polki. Zawsze uczestniczy w naszych zebraniach związkowych. Jest jednym z 4 członków Koła posiadających najdłuższy staż w Związku. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany, między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, medalami Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny czy medalami Za Zasługi dla Obronności Kraju. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. Ostatni taki dyplom otrzymał od Prezesa Zarządu Głównego naszego Związku gen dyw. Adama Rębacza w czerwcu bieżącego roku. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Od 1958 roku jest żonaty. Żona Alicja. Posiada dwoje dzieci: córkę Jolantę ur. w 1959 roku i syna Stefana ur. w 1961 roku. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej

Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. inż. Anatola Szetela wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZŻ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Anatol, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, maj. 2010 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić mjr w st. spocz. Tadeusza Smolińskiego wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA ZŻ WP w dziedzinie działalności społecznej.

Mjr w st. spocz. Tadeusz Smoliński urodził się 28 sierpnia 1946 roku w miejscowości Przasnysz, na północnym Mazowszu. Tam ukończył Szkołę Podstawową i liceum Ogólnokształcące. W szkole średniej udzielał się w Szkolnym Klubie Sportowym. Z tego też względu zaoferowano Mu po ukończeniu liceum studia na AWF. Tadeusz Smoliński wychował się przy jednostce wojskowej i lotnisku, więc nie mógł wybrać innej szkoły jak szkołę oficerską. Zdawał egzaminy do

Wojskowej Akademii Technicznej, lecz ze względu na brak miejsc bez egzaminu został przeniesiony do Szkoły Oficerskiej we Jeleniej Górze. Po ukończeniu Szkoły Oficerskiej w 1967 rok pełnił w niej funkcję dowódcy plutonu w Szkolnym Batalionie Elewów. Po 5 latach dowodzenie rozpoczyna studia na Wojskowej Akademii Politycznej na Wydziale Historycznym. W 1976 roku został skierowany do 62 pułku Lotnictwa Myśliwskiego OPK na Krzesinach na stanowisko zastępcy dowódcy eskadry lotniczej. Po krótkim pobycie na Krzesinach zostaje przeniesiony do Jeleniej Góry na stanowisko zastępcy Komendanta Szkoły Oficerów Rezerwy. Od 1978 roku jest starszym instruktorem Wydziału Politycznego. W tym czasie zaprojektował i wykonał Salę Tradycji WOSR, która zdobyła I miejsce w Wojsku Polskim. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany. W 1988 roku przechodzi do rezerwy. W tym też roku wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W latach 1988 – 1990 pracował w Aeroklubie Jeleniogórskim, przez kolejne 2 lata był nauczycielem historii w Szkole Podstawowej nr 11 w Jeleniej Górze a następnie wychowawcą w OHP w Mysłakowicach. Od 1989 roku mieszka w Rybnicy, gdzie udziela się społecznie. Był prezesem Sudeckiego Towarzystwa Turystyki Wiejskiej, członkiem – założycielem Towarzystwa Przyjaciół Wojcieszyc, Towarzystwa Rozwoju Gminy Mysłakowice oraz Towarzystwa Przyjaciół Rybnicy. W Rybnicy utworzył izbę pamięci Historycznej oraz napisał książkę o historii wsi. Od 2006 roku jest społecznym asystentem eurodeputowanej Lidii Geringer de Oedenberg. W Związku Żołnierzy Wojska Polskiego pełnił wiele funkcji, z których najważniejsze to przez dwie ostatnie kadencje funkcja Prezesa Zarządu Rejonowego w Jeleniej Górze oraz Prezesa Koła nr 4. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. Ostatni taki dyplom otrzymał od Prezesa Zarządu Głównego naszego Związku gen dyw. Adama Rębacza w czerwcu bieżącego roku. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Członkowie a także Zarząd Koła ZBŻZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr w st. spocz. Tadeusza Smolińskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZŻ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Tadeusz, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 11.06.2011 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić ppłk w st. spocz. Wawrzyńca Pióro wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA ZŻ WP w dziedzinie działalności społecznej.

Ppłk w st. spocz. Wawrzyniec Pióro urodził się 5 września 1946 roku w miejscowości Sarnaki, na Mazowszu. Tam ukończył Szkołę Podstawową i średnią. Od 1964 roku rozpoczyna studia w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Po jej ukończeniu pełni służbę przez dwa lata w 1 pułku lotnictwa myśliwskiego „WARSZAWA”. Od 1969 roku do końca służby wojskowej w 1998 roku służy w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej

i Centrum Szkolenia Radioelektronicznego w Jeleniej Górze. Pełnił tam różne funkcje: dowódcy plutonu, dowódcy kompanii, dowódcy batalionu, Komendanta Szkoły Chorążych i Dowódcy Kursów. Na wszystkich pełnionych stanowiskach służbowych był szanowany i lubiany przez podwładnych. Przez cały czas był aktywny w działalności społecznej – szczególnie w Związku Harcerstwa Polskiego. W ZHP uzyskał stopień harcmistrza, był członkiem Rady Naczelnej Związku Harcerstwa Polskiego, zastępcą Komendanta Chorągwi Jeleniogórskiej ZHP, Zastępcą Komendanta Hufca Jelenia Góra. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany, między innymi złotym i srebrnym Krzyżem Zasługi oraz wieloma odznaczeniami resortowymi Ministerstwa Obrony Narodowej. Bezpośrednio po zakończeniu służby zawodowej wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. Przez wiele kadencji pełni różne funkcje w Zarządach Rejonowym i Koła nr 4. Przez ostatnie trzy kadencje jest wiceprezesem Koła nr 4. Jego doświadczenie i zaangażowanie w działalność społeczną wielce ułatwia funkcjonowanie Koła nr 4. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania i odznakami honorowymi. Ostatni taki dyplom otrzymał od Prezesa Zarządu Głównego naszego Związku gen dyw. Adama Rębacza w czerwcu bieżącego roku. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk w st. spocz. Wawrzyńca Pióro wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZZ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Wawrzek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 11.06.2011 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić ppłk w st. spocz. Henryka Walinowicza wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności socjalno – zdrowotnej.

Ppłk Henryk Walinowicz urodził się 13 stycznia 1932 roku w miejscowości Murlinka, gmina Rudomino woj. Wilno. Dzisiaj tereny rodzinne ppłk Walinowicza leżą na terenie Litwy. Imię ojca Bolesław, imię matki Zofia z domu Jacewicz. Posiada 5 braci i jedną siostrę. Szkołę podstawową rozpoczął w 1939 roku w Rudominie. Edukację przebiegała różnie ze względu na okupację wojenną oraz zakaz nauczania w języku polskim. Po zakończeniu wojny, w ramach repatriacji w 1946 roku wraz z rodziną wyjeżdża do Polski i osiedla się w miejscowości Biała, gmina Brzezie powiat Człuchów. Kontynuuje dalej naukę w Białym Borze. W 1947 roku rozpoczyna naukę w Gimnazjum Fermentacyjnym w Białym Borze. Specjalność produkcja wina, piwa i drożdży. Było to gimnazjum zakonne. Po krótkim pobycie w tym gimnazjum przenosi się do Szkoły Przysposobienia Przemysłowego w Będzinie na Śląsku. Specjalność hutnik. Dalszą naukę kontynuuje w państwowym Liceum w Ozimku i w 1952 roku uzyskuje dużą maturę i tytuł technika odlewnika. Dostaje nakaz pracy do Huty im B. Bieruta w Częstochowie. 19 listopada 1952 roku został powołany do zasadniczej służby wojskowej do jednostki wojskowej w Krakowie. Po okresie unitarnym zostaje awansowany do stopnia kaprała i otrzymuje funkcje pisarza – kreślarza sztabu dywizji dowodzonej przez gen. bryg. Frey – Bieleckiego. W 1953 roku otrzymuje skierowanie do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Rembertowie. Po jej ukończeniu awansuje do stopnia chorążego i zostaje skierowany do wojsk lotniczych do Słupska na Szefa Służby Chemicznej. Po roku zostaje przeniesiony do 11 plm w Debrznie. Tam pełnił obowiązki Szefa Zabezpieczenia Chemicznego i st. pomocnika Szefa Sztabu. Od 1970 roku służy w 26 Brygadzie Artylerii Rakietowej w Szczecinie. W międzyczasie kończy zaocznie Wyższą Oficerską Szkołę Wojsk Chemicznych. W 1978 roku zostaje przeniesiony do Bemowa Piskiego do Centrum Szkolenia Specjalistów Wojsk OPK na stanowisko starszego wykładowcy. 10.07 1981 roku otrzymuje kolejne przeniesienie do WOSR w Jeleniej Górze do Cyklu Taktyki na stanowisko starszego wykładowcy. Za działalność służbową był wielokrotnie wyróżniany, między innymi Krzyżem Kawalerskim OOP. W 1988 roku przechodzi na emeryturę. Od pierwszych dni na emeryturze wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. W związku pełni wiele funkcji z wyboru, w większości w Komisjach Rewizyjnych. Podczas VIII Zjazdu Rejonowego zostaje wybrany na stanowisko wiceprezesa Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy WP. Jest odpowiedzialny za

działalność socjalno zdrowotną w rejonie. Pełni także funkcję pełnomocnika Fundacji Pomocy Emerytom Rencistom i Inwalidom Wojskowym. To dzięki zaangażowaniu ppłk Henryka Walinowicza wielu emerytów wojskowych otrzymuje pomoc prawną, organizacyjną i materialną. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Dyplom od Prezesa Zarządu Głównego gen dyw. Adama Rębacza otrzymał w czerwcu ubiegłego roku. W roku 2011 został wyróżniony Krzyżem Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. W 1956 roku żeni się z Marią Dalik. Mają dwie córki oraz czworo wnucząt i jedną prawnuczkę. Członkowie a także Zarząd ZZWP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk w st. spocz. Henryka Walinowicza wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Heniu, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 1.12.2011 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić chor. szt. w st. spocz. Jana Brzozowskiego wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności organizacyjnej.

Chor. szt. Jan Brzozowski urodził się 17 grudnia 1929 roku w miejscowości Trębaczew pow. Rawa Mazowiecka w rodzinie chłopskiej. Imię ojca Michał, imię matki Józefa z domu Kępińska. Szkołę Podstawową rozpoczął w 1936 roku i ukończył ją w roku 1943. W 1944 roku rozpoczął w Mogielnicy koło Warszawy naukę w zawodzie szewsko – cholewkarskim. W 1946 roku przenosi się do Warszawy i tam kontynuuje naukę w zawodzie. W 1949 roku wykonuje obuwie dla aktorów biorących udział w operze Straszny Dwór granej w kinie Roma w Warszawie. 18 maja 1950 roku zostaje powołany do zasadniczej służby wojskowej i skierowany do szkoły podoficerskiej. Od 1 października 1952 roku rozpoczął zawodową służbę wojskową w stopniu plutonowego. Na początku służby wojskowej służył w jednostce wojsk wewnętrznych w ochronie kopalni uranu w Kowarach. Rozpoczął też naukę zawodu zbiorowego żywienia w wojsku. W latach 1962 – 1967 kończy Technikum Ekonomiczne w Jeleniej Górze. W tym też roku po rozwiązaniu jego jednostki wojskowej zostaje przeniesiony do jednostki do Łodzi, do Służby Żywnościowej w Klubie Garnizonowym. W latach 1973 – 1976 służył w miesiącach letnich w SNDW w Ustce. Po 32 latach w służby mundurze dalej pracował w jednostkach wojskowych jako cywil. W resorcie Obrony Narodowej przepracował i przesłużył łącznie 52 lata. Za działalność służbową był wielokrotnie wyróżniany, między innymi Krzyżem Kawalerskim OOP. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych wstąpił 1 sierpnia 1982 roku. Podczas VIII Zjazdu Rejonowego zostaje wybrany na stanowisko skarbnika Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy WP. Jest odpowiedzialny za działalność finansową Zarządu Rejonowego oraz dodatkowo aktywnie włącza się w działalność socjalno zdrowotną wspomagając ppłk Henryka Walinowicza w jego profilowej działalności. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Dyplom od Prezesa Zarządu Głównego gen dyw. Adama Rębacza otrzymał w czerwcu ubiegłego roku. W roku 2011 został wyróżniony Krzyżem Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. W 1954 roku żeni się. Żona Amelia. Mają dwie córki. Starsza jest nauczycielką w Jeleniej Górze. Młodsza córka mieszkała w Holandii. W 2008 roku po ciężkiej chorobie zmarła. Mają trzy wnuczki i prawnuczkę. Członkowie a także Zarząd ZZWP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie chor. szt. w st. spocz. Jana Brzozowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Janek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 1.12.2011 r.

**Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. Jana Szalaja wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI
ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności
społecznej.**

Płk. Jan Szalaj urodził się 2 stycznia 1939 roku w powiecie Tomaszów Lubelski w miejscowości Przewłoka w rodzinie chłopskiej. W chwili wybuchu II Wojny Światowej gospodarstwo Szalajów zostało znacznie zniszczone przez Niemców. W latach 1942 – 1943 – w ramach niemieckiej kolonizacji Zamojszczyzny – wieś przeżyła wiele pacyfikacji i wysiedleń ludności. Szczęśliwie rodzinie Szalajów udało się wojnę przeżyć. Po zakończeniu działań wojennych odbudowano zniszczone przez Niemców gospodarstwo. Jan Szalaj w 1958 roku ukończył Liceum Pedagogiczne w Zamościu i rozpoczął pracę jako nauczyciel w Szkole Podstawowej we wsi Krzewica. 5 Listopada 1959 roku został powołany do zasadniczej służby wojskowej i skierowany do szkoły elewów w Technicznej Szkole Wojsk Lotniczych w Zamościu. Po ukończeniu szkoły skierowany został do 61 pułku szkolno – bojowego w Nowym Mieście nad Pilicą. Pełnił tam funkcję mechanika radiowych urządzeń pokładowych w samolotach. Podczas nauki w TSWL w Zamościu jego dowódca plutonu – ppor. Wacław Kita – namówił Jana Szalaja do rozpoczęcia nauki w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze, szkoły której sam był absolwentem. Jan Szalaj z tej możliwości skorzystał i w 1962 roku ukończył Oficerską Szkołę Radiotechniczną. Ze specjalnością technika stacji radiolokacyjnej został skierowany do kompanii radiotechnicznej w Pastewniku koło Bolkowa. Po dwóch latach służby na tym stanowisku - ze względu na stan zdrowia - przechodzi do pracy w pionie dowódczo – wychowawczym. Rozpoczyna naukę w Ośrodku Szkolenia Oficerów Politycznych w Łodzi, po ukończeniu której zostaje skierowany do kompanii radiotechnicznej w Osinie Wielkiej koło Ziębic. W 1966 roku zostaje przeniesiony do Mrzeżyna na stanowisko zastępcy dowódcy kompanii. W latach 1968 – 1969 zostaje przeniesiony do dowództwa 1 Ośrodka Rozpoznania Radioelektronicznego w Grójcu. W latach 1969 – 1973 studiował w Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie. Po jej ukończeniu skierowany został do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisko wykładowcy w Cyklu Przedmiotów Społeczno – Politycznych. Jego głównym zainteresowaniem była pedagogika i dydaktyka. Dlatego też za zgodą przełożonych prowadził również zajęcia z pedagogiki i filozofii w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Jeleniej Górze. Za wzorowe wykonywanie obowiązków służbowych był wielokrotnie wyróżniany, między innymi złotym Krzyżem Zasługi i tytułem Mistrza Dydaktyki. 5 stycznia 1996 roku, po 36 latach służby w mundurze, w stopniu podpułkownika przechodzi na emeryturę.

Płk Jan Szalaj prowadzi wzorowe życie rodzinne. W 1966 roku zawarł związek małżeński z urodzoną w Niemczech Marią Nowetą. Rodzice żony zostali zesłani na roboty niewolnicze do Niemiec. Po wojnie zamieszkali na Ziemiach Odzyskanych i osiedlili się w Miedziance. Państwo Szalajowie mają dwoje dzieci, syna Andrzeja i córkę Małgorzatę. Ich dumą są wnukowie. Wnuk Michał w liceum należał do grupy najlepszych uczniów, uczestniczył w wielu olimpiadach matematycznych i lingwistycznych. Obecnie studiuje prawo na Uniwersytecie Wrocławskim. W sprawy obronności kraju zaangażowanych było wielu członków rodziny Jana Szalaja. Brat matki – Władysław Kurzępa – jako artylerzysta walczył podczas II Wojny Światowej podczas forsowania Nysy Łużyckiej. Po wojnie został w wojsku i dosłużył się stopnia pułkownika. Szwagier Jana Szalaja był żołnierzem zawodowym w Mrzeżynie, a ich syn jest również żołnierzem zawodowym w Bazie Lotniczej w Powidzu. Również młodszy brat Jana Szalaja dosłużył się stopnia oficerskiego w rezerwie.

Płk Jan Szalaj po przejściu na emeryturę wstąpił do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W Związku działał bardzo aktywnie. Pisał wiele artykułów do prasy wojskowej i innych stowarzyszeń. Przez jedną kadencję był członkiem Zarządu Koła. Za zaangażowanie w pracę związkową był wielokrotnie wyróżniany. Z okazji 30 lecia Związku Prezes Zarządu Głównego gen. dyw. Adam Rębacz wyróżnił płk. Jana Szalaja specjalnym dyplomem uznania.

Członkowie a także Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st.

spocz. Jana Szałaja wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Janek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 1.03.2012 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. Jana Korczaka wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI
ZASŁUŻONYCH DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności
społecznej.**

Płk Jan Korczak urodził się w miejscowości Chorostków 8 marca 1929 r. Jego rodzicami byli Wojciech i Anna z domu Zarieczna. Jego dziadek Walenty był żołnierzem legionów Piłsudskiego. Chorostków to małe miasteczko leżące na kresach II Rzeczypospolitej – na Podolu, przy linii kolejowej Tarnopol – Czortków – Zaleszczyki.. Do przedszkola chodził do „ochronki” prowadzonej przez zakonnice. W szkole był uczniem dobrym, miał zdolności w różnych kierunkach w tym śpiewu pieśni ludowych, których uczył się podczas wypasu krów. W późniejszym czasie jeszcze wielokrotnie wykorzystywał ten talent podczas różnych uroczystościach będąc członkiem różnych zespołów. Często trafiała mu się funkcja zapiewający. W chwili wybuchu II Wojny Światowej ojciec został zmobilizowany do Wojska Polskiego. Walczył we Lwowie. Później walczył w szeregach LWP. Młody Jasio Korczak podczas wojny był świadkiem wielu egzekucji ludności miejscowej wykonywanych przez Niemców, Rosjan czy ukraińskich band. Widział jak życie ludzkie nie było nic warte. W rodzinnej miejscowości mieszkał do zakończenia II Wojny Światowej, konkretnie do 1946 roku. Jego ojciec – jako kombatant otrzymał gospodarstwo rolne w miejscowości Piotrowice koło Jawora. Od 1946 roku Jan Korczak rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Jaworze. Od listopada 1950 roku rozpoczął służbę wojskową w 86 paplot w Poznaniu. Po miesiącu służby wszystkich żołnierzy posiadających maturę skierowano do szkoły oficerskiej w Koszalinie. Po jej ukończeniu został skierowany do 82 paplot do Rogowa na stanowisko dowódcy plutonu dowodzenia pułku. W 1953 roku zawiera związek małżeński z Alicją Urbanowską. Małżonka Jana Korczaka bez większych problemów bardzo często zmieniała garnizony na te, w których przyszło służyć jej mężowi. W 1954 roku zostaje przeniesiony do 14 daplott do Opoła na stanowisko dowódcy baterii dział plot 85 mm. W 1957 roku 14 daplott rozwiązano a baterię dowodzoną przez Jana Korczaka przeniesiono do Lublińca do 24 daplott. W 1964 roku zostaje przeniesiony do 3 daplott do Gubina na stanowisko Szefa Sztabu a w 1967 roku do Leszna na stanowisko zastępcy szefa sztabu ds. rozpoznania. W 1968 roku rozpoczyna studia na ASG, gdzie studiował w doborowym towarzystwie późniejszych generałów: Szumskiego, Balcerowicza, Puchały i Mirosława Hermaszewskiego. Po ukończeniu akademii zostaje szefem sztabu 84 paplot w Jeleniej Górze. Po pół roku zostaje na 6 lat dowódcą pułku. W 1984 roku 84 paplot zostaje przebrojony w rakiety przeciwlotnicze, dowodzenie pułkiem objął mjr dypl. Jan Kulik. Płk Jan Korczak zostaje przeniesiony na jeden rok do Studium Wojskowego na Uniwersytecie Wrocławskim i na kolejne 10 lat do Studium Wojskowego Akademii Ekonomicznej w Jeleniej Górze. Od 1989 roku jest na emeryturze. Od pierwszych dni wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Jeszcze podczas pełnienia czynnej służby wojskowej aktywnie wspierał działalność koła nr 5. W Związku jest aktywnym członkiem udzielającym się w różnych akcjach społecznych. Wraz z małżonką przeżyli 46 lat, mają troje dzieci – córkę Annę oraz synów Piotra i Janusza. Synowie poszli w ślady ojca i ukończyli uczelnie wojskowe: syn Piotr ukończył Wojskową Akademię Medyczną w Łodzi a Janusz WOSW Zmechanizowanych. Obaj synowie w stopniu majora są już w rezerwie.

Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. Jana Korczaka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Janek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje

zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 4 wrzesień, 2012 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić mjr w st. spocz. Kazimierza Szybakowskiego wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności społecznej.

Mjr Kazimierz Szybakowski urodził się na Kresach II Rzeczypospolitej 2 marca 1932 roku we wsi Zaścianek Mickuny, gmina Rudomino woj. Wilno. Miejscowość leżała przy granicy administracyjnej Wilna. Jego rodzice Piotr i Stefania byli rolnikami. Dzieciństwo spędził przy rodzicach i w otoczeniu sąsiadów, wśród których był powszechny patriotyzm, czytanie książek i ich wzajemne wypożyczanie. Ojciec Kazimierza przed wojną służył w Wojsku Polskim w 4 pułku Ułanów Zaniemeńskich i brał udział w walkach o Wilno w 1920 roku. W okresie międzywojennym ojciec dorabiał przy budowie pobliskiego lotniska Porubanek. Wychowaniem Kazimierza zajmowała się przede wszystkim matka. Do Szkoły Podstawowej uczęszczał do pobliskiego Czarnego Boru.. Z chwilą wybuchu II Wojny Światowej ojciec został zmobilizowany i do 20 września walczył w obronie Wilna. Po zajęciu Wilna przez wojska radzieckie polskich żołnierzy rozpuszczono do domów. Z chwilą wybuchu wojny przerwano naukę w szkole. Kazimierz od 1943 roku rozpoczął naukę na tajnych kompletach prowadzonych przez panią majorową Domaradzką. Jej mąż został rozstrzelany w Katyniu . Naukę w szkole kontynuował dopiero po wkroczeniu wojsk radzieckich w 1944 roku. Rodzina Szybakowskich w 1946 roku została repatriowana do Polski i zamieszkała w Piechowicach koło Jeleniej Góry. Tam ojciec dostał pracę w Administracji Lasów Państwowych. Kazimierz Szybakowski w 1948 roku rozpoczął naukę w państwowym Gimnazjum i Liceum Elektrycznym w Jeleniej Górze. Po ukończeniu Liceum w 1952 roku rozpoczął naukę w Oficerskiej Szkole Łączności Radiowej Beniaminów – Białobrzegi – Zegrze. Od 1946 roku należał do organizacji młodzieżowych ZHP, ZMP. Po rozwiązaniu ZMP w 1956 roku już nie należał do żadnej organizacji, i przez całą służbę wojskową nie wstąpił do żadnej partii. Po ukończeniu Szkoły Oficerskiej został skierowany do 22 batalionu radiotechnicznego we Wrocławiu – na Lotnisko Strachowice 3 PLM. W tym czasie tworzyły się Wojska Obrony Powietrznej Kraju. Służbę pełnił na stanowisku instruktora służby ruchu radio w batalionie szkolnym. Wiosną 1956 roku zostaje przeniesiony na stanowisko dyżurnego technika w radiowym Centrum Nadawczym. Jesienią 1957 roku zostaje kierownikiem tego Centrum. Funkcję tą pełnił przez kolejne 10 lat. W 1967 roku został przeniesiony na stanowisko kierownika Stacji Transmisji Informacji i Teletransmisji Węzła Łączności 3 Korpusu OPK. Tam pełnił służbę do 31 maja 1972 roku kiedy to na własną prośbę został zwolniony ze służby wojskowej. Rozpoczął naukę w Policealnym Studium Hotelarstwa. Po jego ukończeniu pracował w Zakładowym Domu Wczasowym Zakładów Metalowych HUTMEN we Wrocławiu. Później kierował Domem Wczasowym Wrzos w Świeradowie Zdroju, domem Hutniczanka w Szklarskiej Porębie i DW Hutmen w Dąbkach koło Darłowa. Po rozwiązaniu Domów Wczasowych rozpoczął pracę w Urzędzie Miejskim w Jeleniej Górze w Wydziale Meldunkowym a następnie Miejskim Inspektoracie Obrony Cywilnej. Od 1987 roku jest emerytem. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych wstąpił od pierwszego dnia funkcjonowania Związku.. Należał do koła nr 5 przy WKU. W VIII kadencji działalności Związku został wybrany na stanowisko sekretarza Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze. Jest aktywnym członkiem Zarządu Rejonowego. Był dwukrotnie żonaty. Pierwsza żona Bożena od 1957 roku do 1962. Druga żona Bogumiła od 1967 roku. Obecnie już nie żyje. Z pierwszego małżeństwa ma syna Marka.

Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Kazimierza Szybakowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Kazimierzu, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 4 wrzesień 2012 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. Czesława Urbana wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI
ZASŁUŻONYCH DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności
społecznej.**

Płk Czesław Henryk Urban urodził się 19 lipca 1928 roku w Grodzisku Wielkopolskim. Ojciec Sylwester był mistrzem piekarnictwa, matka Maria – gospodynią domową. Czesław Urban w 1947 roku kończy gimnazjum humanistyczne i zalicza jedną klasę liceum. We wrześniu 1949 roku został podchorążym Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie. W 1951 roku kończy szkołę oficerską w stopniu podporucznika w specjalności dowódczej. Otrzymuje skierowanie do nowoformowanego 97 pułku artylerii plot w Będzinie. Pułk należał do 13 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej Obszaru Kraju. W tym pułku organizował od podstaw 2 baterię dział p-lot 85 mm. Rozpoczął szkolenie załóg w strzelaniu do celów powietrznych i naziemnych z zakrytego stanowiska ogniowego. Po sprawdzeniu działalności pułku podczas sprawdzianu zimowego na poligonie Dęba – Rozalin i letniego na poligonie Mrzeżyno Gryfickie Czesław Urban został awansowany do stopnia porucznika. W okresie październik 1952 – sierpień 1953 r odbywa kolejne przeszkolenie dowódcze w oficerskiej szkole w Koszalinie. Po ukończeniu szkolenia został skierowany do 90 pułku artylerii plot Węgrzyce k. Krakowa. Przydzielono mu obowiązki Komendanta Szkoły Podoficerskiej. Po roku został przeniesiony na stanowisko dowódcy dywizjonu dział plot 85 mm.. Awans do stopnia kapitana uzyskał w 1955 roku. Również w tym roku został przeniesiony do 97 pułku art. plot do Będzina na stanowisko dowódcy dywizjonu dział plot 85 mm. Tam mieszkała jego żona i syn. W 1960 roku przebywał na szkoleniu w ZSRR na poligonie na Syberii gdzie szkolił się w zakresie kierowania raketami ziemia – powietrze. Po powrocie do kraju rozpoczął organizowanie 13 dywizjonu rakiet ziemia – powietrze w Lublińcu. Otrzymywał wielu absolwentów z Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Czesław Urban bardzo wysoko cenił poziom wykształcenia jeleniogórskich absolwentów. To dzięki nim miał możliwość przebrojenia dywizjonu z oręża klasycznego na wsparty elektroniką, radiotechniką i automatyką oręż rakietowy. Jego dywizjon rakietowy jako jeden z pierwszych z Polski udał się do Kazachstanu na ostre strzelanie. Tam zadanie wykonał wzorowo – cel został strącony jedną raketą. Czesław Urban w 1967 roku rozpoczyna studia w Akademii Sztabu Generalnego. Po ukończeniu studiów zostaje awansowany do stopnia podpułkownika. Przez krótki okres dowodził jednym z dywizjonów w Warszawie, później obejmuje na Śląsku dowodzenie 12 dywizjonem ogniowym rakiet ziemia – powietrze. W kolejnych latach jego dywizjon brał udział w różnych ćwiczeniach wojskowych w tym również w Kazachstanie. W połowie lat 70 XX wieku dywizjon realizował specjalne ćwiczenie Dowódcy Wojsk Obrony Powietrznej Kraju – marsz taktyczno – operacyjny dywizjonu z polowego lotniska pod Opolem w rejon Krakowa. Ćwiczenie było wykonywane z bojowymi raketami na transporterach. Dywizjon zadanie wykonał dobrze. We wrześniu 1975 roku – na własną prośbę – zostaje przeniesiony do rezerwy. Od lutego 1976 roku rozpoczyna pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Żegluga na Odrze – Wydział Floty w Koźlu. W 1979 roku przenosi się do Jeleniej Góry i podejmuje pracę najpierw w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Komunalnych,, później w Transbudzie, Spółdzielni Mieszkaniowej na ul. Różyckiego oraz Zespole Opieki Zdrowotnej w Wałbrzychu. Wszystkie stanowiska były w Obronie Cywilnej. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych wstąpił od momentu jego powstania w 1981 roku. Należał do koła nr 5. W tamtym kole był jednym z najaktywniejszych członków w działalności społecznej. Od 2 lat jest członkiem koła nr 4. Za aktywność w Związku był wielokrotnie wyróżniany przez władze Związku a w 2011 roku otrzymał brązowy krzyż Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Na emeryturze zajmuje się również dokumentowaniem wydarzeń historycznych regionu. Napisał kilka książek o tematyce historycznej. Jest autorem kilku amatorskich krótkich filmów historycznych. Od 1993 roku należy również do Straży Ochrony Przyrody, gdzie jest również aktywnym działaczem. Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. Czesława Urbana wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Czesław, tą drogą dziękujemy Ci za

Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 4 wrzesień, 2012 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić ppłk. w st. spocz. Zenona Szukała wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności społecznej.

Ppłk Zenon Szukała urodził się 21 marca 1928 roku w Szamotułach na Wielkopolsce w rodzinie wielodzietnej. Ojciec Władysław był z zawodu kupcem. Matka Teodora zajmowała się gospodarstwem domowym i wychowywaniem czwórki dzieci. Siedmioletnią Szkołę Podstawową oraz dwuletnie Gimnazjum Ogólnokształcące ukończył w 1947 roku w Obornikach Wielkopolskich. W 1950 roku ukończył 3 – letnie Technikum Elektryczne w Poznaniu uzyskując tytuł technika elektryka. W 1954 roku ukończył studia na Politechnice Szczecińskiej i uzyskał dyplom inżyniera elektryka. W czasie studiów podlegał 4-letniemu Studium Wojskowemu, dlatego też po jego zakończeniu uzyskał stopień podporucznika rezerwy. Po ukończeniu studiów – na mocy obowiązujących wówczas przepisów pracy – został skierowany nakazem pracy do Zakładu Energetycznego w Gorzowie Wielkopolskim. Pracował na stanowisku kierownika sekcji wysokich napięć. W 1960 roku zmienia miejsce pracy i przez rok pracuje w Wojewódzkim Zrzeszeniu Kin w Zielonej Górze na stanowisku inspektora nadzoru. W kwietniu 1961 roku zostaje powołany do odbycia okresowej służby wojskowej w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Otrzymał stanowisko wykładowcy w Cyklu Elektro-radiotechnicznym. W trakcie odbywania służby okresowej otrzymał propozycję pozostania w wojsku w służbie zawodowej. Propozycję tą przyjął i został powołany do zawodowej służby wojskowej na etat wykładowcy w OSR. W 1979 roku kończy studia magisterskie na Uniwersytecie Wrocławskim, na Wydziale Filozoficzno – Historycznym. Uzyskuje tytuł magistra pedagogiki. Przechodzi wszystkie szczeble kariery wojskowej od podporucznika do podpułkownika. Za osiągnięcia w służbie został wyróżniony Krzyżem Kawalerskim OOP, Srebrnym Krzyżem Zasługi, brązowym i srebrnym medalem Za zasługi dla Obronności Kraju oraz brązowym, srebrnym i złotym medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny a także medalem 40-lecia PRL. Zawodową służbę wojskową ukończył 25 marca 1988 roku. Od tego czasu jest na emeryturze. W czasie aktywności zawodowej wiele czasu poświęcał działalności społecznej, szczególnie w Towarzystwie Przyjaciół Dzieci. Przez dwa sezony był komendantem obozu młodzieżowego w Brennej. Za prace społeczne na rzecz dzieci w 1988 roku został wyróżniony medalem im. dr. Henryka Jordana. Od 1954 roku jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, gdzie w latach 1954 – 1960 pełnił obowiązki sekretarza koła w Gorzowie Wielkopolskim. Za działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany. Przez cały okres pracy zawodowej i służby wojskowej nie należał do żadnej partii. Związek małżeński zawarł w 1961 roku z Krystyną Żelachowską w Gorzowie Wielkopolskim. Małżonka pracowała w PPS Społem. Po 50 latach wspólnego pożycia małżeńskiego małżonka zmarła w 2011 roku. Wychowali wspólnie troje dzieci. Córka Aneta przez wiele lat pracowała jako kasjerka w BGŻ, obecnie pracuje w Niemczech. Syn Piotr po ukończeniu Politechniki Wrocławskiej prowadzi biuro projektów w Lipnicy na Pomorzu. Najmłodsza córka Izabela po studiach w Budapeszcie pracuje w międzynarodowej agencji w Bielsku Białej. Zenon Szukała doczekał się 5 wnuków i dwoje prawnuków.

Członkowie a także Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Zenona Szukała wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zenek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra . 6 grudzień 2012 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić st. chor. szt. w st. spocz. Konstantyna Trochimiaka wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności społecznej.

St. chor. szt. Konstantyn Trochimiak urodził się 21 grudnia 1929 roku w Klepaczewie. Ojciec Józef, matka Maria z domu Semeniuk. W czasie wojny był uczestnikiem tajnego nauczania. Do służby wojskowej powołany został 17 listopada 1951 roku. Posiada wykształcenie średnie techniczne, ukończył Szkołę Chorążych Wojsk Radiotechnicznych. Służył w garnizonach: Giżycko, Olsztyn i ostatnio w Jeleniej Górze. Przez lata był wzorowym pracownikiem administracji wojskowej. W 1983 roku otrzymał awans na stopień starszego chorążego sztabowego. Służbę wojskową zakończył 30 października 1985 roku w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisku Kierownika Kancelarii Oddziału Szkolenia. Za zaangażowanie w służbie był wielokrotnie wyróżniany, między innymi: brązowym, srebrnym i złotym medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, brązowym, srebrnym i złotym medalem Za Zasługi Dla Obronności Kraju, dwukrotnie Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Bezpośrednio po zakończeniu służby wojskowej wstąpił do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W związku aktywnie włączył się do pracy społecznej. Przez dwie kadencje był członkiem Zarządu Koła i pełnił funkcję skarbnika. Jego zaangażowanie w pracę społeczną było zauważone przez władze Związku. Otrzymał wiele wyróżnień statutowych, dyplomów pochwalnych i listów gratulacyjnych. Oprócz zaangażowania się w działalność w Związku Żołnierzy włączył się w prace społeczne w Pracowniczych Ogrodach Działkowych, gdzie pełnił funkcje sekretarza Zarządu POD.

Związek małżeński zawarł z Heleną na początku swojego życia wojskowego. Kilka lat temu obchodzili 50 rocznicę zawarcia związku małżeńskiego. Z tej okazji Prezydent RP Lech Kaczyński wyróżnił małżonków Helenę i Konstantyna Trochimiaków medalem 50- lecia pożycia małżeńskiego. Medal wręczył uroczystie prezydent Jeleniej Góry Marek Obrębalski w dniu 7 lipca 2009 roku. Pani Helena Trochimiak w czasie wojny była wraz z rodzicami wywieziona na roboty przymusowe do Niemiec. Po zakończeniu wojny do 1960 roku pracowała w zakładach przemysłu bawełnianego. Od 1960 roku do zakończenia pracy zawodowej była pracownikiem Garnizonowego Węzła Łączności. Obecnie jest na rencie inwalidzkiej. Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych uznał Helenę Trochimiak za osobę represjonowaną. Wychowali dwoje dzieci, syna Janusza i córkę Jolantę.

Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie st. chor. szt. w st. spoczynku Konstantyna Trochimiaka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Kostek,, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra . 6 grudzień 2012 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić mjr w st. spocz. Zdzisława Gębałę wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności społecznej.

Mjr Zdzisław Gębała urodził się 16 stycznia 1928 roku w miejscowości Tomaszewicz w województwie stanisławowskim. Rodzina zamieszkała w Stanisławowie, gdzie ojciec miał pracę. Do czasu wybuchu II Wojny Światowej uczył się w miejscowej Szkole Podstawowej. We wrześniu 1939 roku do Stanisławowa wkraczają Rosjanie, likwidują polską szkołę, a na to miejsce utworzyli swoją szkołę 10 letnią. Po 2 latach nauki w tej szkole rozpoczęła się okupacja niemiecka i skończyła się nauka w szkole. Dalszą naukę podjął dopiero po

zakończeniu wojny. Rodzina w ramach repatriacji przenosi się na Ziemię Zachodnie do Dębna Lubuskiego. Zdzisław Gębala tu kończy gimnazjum w 1948 roku. Ochotniczo zgłasza się do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Jeleniej Górze. Szkołę Oficerską kończy w 1950 roku w stopniu podporucznika. Do dalszej służby został skierowany do 1 Praskiego Pułku Piechoty w Warszawie na stanowisko dowódcy plutonu moździerzy 82 mm. W 1951 roku zostaje skierowany do Wesolej na Kurs Oficerów Łączności Specjalnej. Po kursie dostaje przydział do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Otrzymuje stanowisko w sztabie szkoły oraz prowadzi zajęcia z podchorążymi. W międzyczasie uzupełnia wykształcenie na zajęciach wieczorowych dla dorosłych. Kończy również Kurs Oficerów Sztabów Lotniczych. Otrzymuje awans na stopień kapitana. W 1961 roku otrzymuje skierowanie od Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Pracuje na stanowisku pomocnika Szefa Wydziału Ogólnego d/s łączności specjalnej. Prowadzi również zajęcia z podchorążymi. Zawodową służbę wojskową kończy w 1979 roku w stopniu majora. Za zaangażowanie w realizację zadań służbowych był wielokrotnie wyróżniany przez przełożonych. Otrzymał między innymi Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Srebrny i brązowy medal za zasługi dla obronności Kraju oraz złoty, srebrny i brązowy medal Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny. Jest żonaty. Ma syna.

Członkowie a także Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Zdzisława Gębala wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zdzisławie, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, dn. 7.02.2013 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić płk w st. spocz. mgr inż. Edwarda Basałygo wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności organizacyjnej i społecznej.

Płk Edward Basałygo urodził się 3 września 1950 roku w miejscowości Grudza, województwo dolnośląskie. Ojciec Waław, matka Zofia z domu Ławnikowska. Dziadek mieszkaniec Oszmiany – walczył w legionach marszałka Piłsudskiego, ojciec podczas II Wojny Światowej walczył w rejonie wileńsko – oszmiańskim w partyzantce AK – w 8 Oszmiańskiej Brygadzie dowodzonej przez por. Tura. Po przejściu frontu i rozwiązaniu dywizji powołany został do Wojska Polskiego – do 2 Dywizji Artylerii Wojska Polskiego na stanowisko zwiadowcy. Zawsze był na pierwszej linii frontu. Jego szlak bojowy wiódł poprzez Wał Pomorski, forsowanie Nysy Łużyckiej, walki w okrążeniu pod Budziszynem i Dreznem. Szlak bojowy zakończył na terenie Czech. Po wojnie został na Ziemiach Zachodnich jako osadnik wojskowy. Matka pochodziła z rodziny kolejarskiej – mieszkanka okolic Głębokiego – Postaw – (tereny na wschodnich rubieżach II Rzeczypospolitej - w okolicach Witebska) podczas II WŚ była zesłana na roboty przymusowe do Prus Wschodnich – pracowała w okolicach dzisiejszego Pasłęka. Najstarszy brat matki Rafał walczył w kampanii wrześniowej. Wzięty do niewoli przez Rosjan, został zesłany na Sybir. Tam ślad po nim zaginął. Drugi brat Witold walczył jako marynarz na niszczycielu ORP Wicher, później w podziemiu AK w Warszawie. Kolejny brat Władysław zesłany na Syberię do Archangielska – wrócił i walczył w składzie II Armii WP. Przeszedł cały szlak bojowy II Armii. Edward Basałygo w 1968 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące w Mirsku. Po ukończeniu szkoły do 1970 roku pracował na poczcie w Gryfowie Śląskim. W latach 1970 – 1974 był podchorążym w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej. Po jej ukończeniu został skierowany do służby na wyspę Wolin do pułku rozpoznania - JW. 1401 Dziwnów, skąd został przeniesiony do JW. 1109 do Grudziądza. Był to pułk zakłóceń radiowych zabezpieczający ćwiczenia wszystkich jednostek wojskowych z całej Polski łącznie z ćwiczeniami wojsk Układu Warszawskiego. Pułk przez żołnierzy biorących udział w ćwiczeniach był nazywany Janosiki. Jako podporucznik zaliczył wiele poligonów między innymi Drawski, Biedruski, Żagański czy w Nowej Dębie. Brał udział w ćwiczeniach Tarcza 76. W listopadzie 1976 roku zostaje przeniesiony do WOSR do Jeleniej Góry na stanowisko dowódcy plutonu. Kolejnymi szczeblami kariery wojskowej było objęcie stanowiska dowódcy kompanii, kierownika Sekcji Zaopatrzenia Oddziału Szkolenia, kierownika Warsztatów

Szkolnych i Pracowni Pomocy Dydaktycznych. Zwycięzca wielu konkursów z wiedzy wojskowej, zawodów strzeleckich, zdobywca tytułów Mistrz Ognia, Zasłużony Mistrz Nauczyciel Wychowawca Młodzieży czy przodujący pododdział. Oprócz wykonywania obowiązków służbowych pełnił wiele funkcji społecznych. Przez dwie kadencje był przewodniczącym Uczelnianego Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego oraz wiceprzewodniczącym Wojewódzkiego SKP w Jeleniej Górze. Za działalność w SKP został wyróżniony specjalnym medalem im. Ludwika Perzyny. Przez jedną kadencję był radnym Miejskiej Rady Narodowej w Jeleniej Górze. Wyróżniany także przez Szefostwo Służby Samochodowej WOPK za działalność na rzecz trzeźwości kierowców. Członek PTTK od 1970 roku. W 1998 r. uczestniczył w przeglądzie filmów turystycznych FILM-FOTO-TUR-98 z własnym filmem pt. Jelenia Góra - perła Karkonoszy. Film był szeroko wykorzystywany w szkoleniu żołnierzy Centrum Szkolenia Radioelektronicznego. W latach 70 ub. wieku był ławnikiem Wojskowego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy dla oficerów młodszych. W 1986 roku kończy Wyższą Szkołę Pedagogiczną i uzyskuje dyplom magistra. W tym samym roku kończy również CDO przy ASG w Warszawie. Posiada certyfikaty znajomości języka rosyjskiego i niemieckiego. Służbę wojskową zakończył w stopniu podpułkownika w styczniu 2003 roku. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami resortowymi i państwowymi w tym srebrnym Krzyżem Zasługi. Wielokrotnie wyróżniały go organizacje młodzieżowe i straż pożarna. Jest członkiem założycielem Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR. Po przejściu do rezerwy wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. W latach 2006 – 2009 pełnił funkcję sekretarza koła i wiceprezesa Zarządu Rejonowego ds. patriotyczno – społecznych. W latach 2009 – 2013 pełnił funkcję prezesa koła i również wiceprezesa Zarządu Rejonowego ds. patriotyczno – społecznych. Wstępując w szeregi Związku postawił sobie za cel propagowanie historii walk o niepodległość i tradycji wojskowych regionu. Jego działalność jest skierowana do środowiska byłych żołnierzy zawodowych, ich rodzin oraz do szerokiego kręgu społeczeństwa. Pod jego kierownictwem Związek Żołnierzy WP w Jeleniej Górze aktywnie działa w strukturach organizacji pozarządowych skupionych przy Urzędzie Miejskim w Jeleniej Górze. Aktywizację środowiska byłych żołnierzy prowadzi poprzez współpracę ze środowiskami emeryckimi cywilnymi, a szczególnie z Polskim Związkiem Emerytów Rencistów i Inwalidów. W aktywizacji środowiska nie zapomina o kombatantach. Utrzymuje ścisłą współpracę z Zarządem Okręgowym Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Jeleniej Górze. Za tą współpracę został w 2010 roku wyróżniony przez Zarząd Główny Związku Kombatantów odznaczeniem za zasługi. Dla środowiska emerytów wojskowych i środowisk z nami współpracującymi wspólnie z Ligą Obrony Kraju organizuje coroczne zawody sportowo – obronne. Od 2006 roku członek Polskiego Stronnictwa Ludowego. Podejmuje działania w organach władzy publicznej (Sąd Rejonowy) wykonując zadania związane z bezpieczeństwem publicznym i praworządnością. Ławnik Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze oraz członek Wojewódzkiego Sądu Koleżeńskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego we Wrocławiu. Dla upamiętnienia stacjonowania jednostek Wojska Polskiego na terenie Garnizonu Jelenia Góra zainicjował i zrealizował dwie inicjatywy – w 2010 roku – posadzenie Dębu Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra i w 2011 roku postawienie pomnika WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY upamiętniającego poległych żołnierzy Wojska Polskiego o Wolność Ojczyzny. Aktywna działalność Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze w znaczący sposób ułatwia działalność Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym. Z jego inicjatywy nawiązano ścisłą współpracę z Miejskimi i Gminnymi Ośrodkami Pomocy Społecznej na terenie Rejonu w celu pomocy emerytom wojskowym i ich rodzinom będącym w trudnej sytuacji życiowej, zdrowotnej i finansowej. W 2011 r. współorganizował podróż wojskowo – historyczną włoskim szlakiem walk 2 Korpusu gen. Władysława Andersa. W Związku Żołnierzy Wojska Polskiego prowadzi aktywną działalność publicystyczną, napisał 62 artykuły na temat obronności kraju i historii Wojska Polskiego. Artykuły publikowano w Głosie Weterana i Rezerwisty, prasie kombatantów, prasie ludowej, biuletynie radiotechników oraz w internecie. W 2008 r. z okazji 900 lecia istnienia miasta Jelenia Góra napisał książkę o regionie jeleniogórskim pt. „Tędy przeszła historia. Kalendarium wydarzeń w kotlinie jeleniogórskiej i okolicach”. Książka jest dostępna w internecie na stronach Jeleniogórskiej Biblioteki Cyfrowej i znajduje się na czołowych pozycjach najbardziej przeglądanych publikacji biblioteki. W 2010 r. z okazji XXX lecia Związku Żołnierzy Wojska Polskiego Zarządu Wojewódzkiego, Rejonowego i Koła w Jeleniej Górze zredagował i opracował kronikę Związku.

Za działalność publicystyczną w 2011 r. otrzymał Patent Korespondenta Głosu Weterana i Rezerwisty. Jego duża wiedza i nieprzeciętne umiejętności organizacyjne pozwalają mu na osiąganie wysokich wyników w działalności społecznej. Cechuje go aktywność w poszukiwaniu nowatorskich i nieschematycznych rozwiązań, które zastosowane w praktyce przynoszą wymierne korzyści. Bardzo dobry organizator pracy własnej i podległego zespołu. Koleżeński, lojalny, uczciwy. W uznaniu wyjątkowych zasług w działalności społecznej i patriotyczno – obronnej był wielokrotnie wyróżniany przez władze naczelne Związku Żołnierzy WP, Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, różnych Stowarzyszeń, Dyrekcje Szkół i władze PSL. Od 1974 roku jest żonaty. Żona Elżbieta pracowała w wielu zakładach pracy w Lubaniu Śląskim, Grudziądzu i Jeleniej Górze. Przez kilka lat była pracownikiem dyrekcji Zakładów Papierniczych w Jeleniej Górze a ostatnio przez 20 lat pełniła funkcję zastępcy Naczelnika Wydziału Kultury UM w Jeleniej Górze. Obecnie już na emeryturze. Posiadają dwoje dzieci: córkę Joannę i córkę Jolantę oraz troje wnuków. Córka Joanna jest zatrudniona w MSW Saksonii w Dreźnie. Córka Jolanta pracuje w firmie samochodowej. Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. mgr. inż. Edwarda Basałygo wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Edward, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, dn. 7.02.2013 r.

NADAJĘ CI IMIĘ WACŁAW.

Działo się to dnia 12 maja 2012 roku w byłym obiekcie Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej - obecnie należącym do Karkonoskiej Państwowej Szkoły Wyższej w Jeleniej Górze. Przed uczelnianą biblioteką zgromadzili się radiotechnicy służący jeszcze w wojsku a przede wszystkim emeryci wojskowi z rodzinami wspólnie z licznymi i zacnymi gośćmi. Dnia tego zgromadzeni różnego stopnia wojskowego spotkali się przed posadzonym 2 lata wcześniej Dębem Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra by nadać mu imię. Uważaliśmy, że samo drzewko ma za małą wymowę – chcieliśmy dodać mu odpowiednią historię. Takie drzewko dopiero wtedy otrzymuje duszę. Z woli byłych żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra dla naszego dębu wybrano imię „pierwszego po Bogu“ żołnierza garnizonu – imię byłego komendanta Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej i później Wyższej Oficerskiej

Szkoły Radiotechnicznej płk prof. Waclawa Kazimierskiego. Imię WACŁAW - pierwszego po Bogu żołnierza garnizonu – jest odpowiednim imieniem dla naszego dębu. Płk prof. Waclaw Kazimierski był tworcą chwały garnizonu Jelenia Góra oraz wielu sukcesów żołnierzy garnizonu, sukcesów które promieniowały na cały kraj. To właśnie z jeleniogórskiej Alma Mater pochodzą najlepsi radiotechnicy w Wojsku Polskim. Nadając imię naszemu pomnikowi pamięci mamy nadzieję, że tak jak płk Waclaw Kazimierski – jego dokonania i czyny otaczane są powszechnym szacunkiem i pamięcią – tak i nasz DĄB WACŁAW będzie świadczył przyszłym pokoleniom o dokonaniach radiotechników w mundurach żołnierzy Wojska Polskiego. Ceremonię chrztu prowadził ppłk w st. spocz. Marek Gołębiowski. Ojcem chrzestnym został wiceprezes Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze ppłk w st. spocz. Wawrzyniec Pióro – absolwent OSR z 1967 roku, wieloletni dowódca i wychowawca podchorążych i słuchaczy kursów w WOSR. Otaczany powszechnym szacunkiem, wielce zasłużony oficer dla Wojsk Radiotechnicznych. **Asystę honorową podczas chrztu stanowili absolwenci WOSR: Szef Wojsk OPL i Radiotechnicznych Sił Powietrznych gen. bryg Michał Sikora - absolwent z 1984 roku, gen. bryg. w st. spocz. Zbigniew Janoś – absolwent z 1973 roku, ppłk w st. spocz Marek Gołębiowski i mjr w st. spocz. Kazimierz Kopaniarz – absolwenci z 1974 roku.**

Moment nadania imienia dla Dębu Pamięci Żołnierzy WP Garnizonu Jelenia Góra.

Ojciec chrzestny wypowiedział formułkę „ **Dębie, rośnij przez setki lat, otocz cieniem pamięć żołnierzy Garnizonu Jelenia Góra i zechciej przyjąć imię płk prof. Wacława Kazimierskiego . NADAJĘ CI IMIĘ WACŁAW.** Rośnij długo i szczęśliwie ku chwale Ojczyzny i rozśławiaj imię żołnierzy Wojska Polskiego.“ Na zakończenie uroczystości dąb podlano wodą źródlaną. My, byli żołnierze garnizonu Jelenia Góra czujemy się ukontentowani społecznym i historycznym efektem naszego przedsięwzięcia a szczególnie tym, że wśród widzów było bardzo wielu członków Związku Żołnierzy WP. Również w tym samym dniu na słynnej bramie pod jeleniami odsłonięto tablicę upamiętniającą 60 rocznicę powstania Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej oraz 10 lecie działalności Stowarzyszenia RADAR. Odsłonięcia tablicy pamiątkowej dokonała jeleniogórska posłanka na Sejm RP Zofia Czernow. Transformacja Wojska Polskiego zlikwidowała garnizon w Jeleniej Górze. Pozostała nam tylko pamięć. I tą pamięć staramy się kultywować między innymi w wyżej opisany sposób.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników Chrztu przy Dębie Pamięci – już po podlaniu wodą źródlaną.

Odsłonięcie tablicy upamiętniającej 60 rocznicę powstania Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej oraz 10 lecie działalności Stowarzyszenia RADAR. Stoją od prawej: posłanka na Sejm RP Zofia Czernow, pplk Marek Gołębiowski, gen. bryg. Bronisław Peikert, gen. bryg. Michał Sikora.

6.12.2012.r.

W dniu 6 grudnia w pomieszczeniach Karczmy Staropolskiej odbyło się spotkanie weteranów Wojsk Radiotechnicznych – członków Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Weterani zameldowali się na spotkanie z małżonkami. Nasze spotkanie zaszczylicili również zaproszeni goście w osobach: Prezydium Zarządu Okręgowego Związku Kombatantów RP i BWP na czele z płk Edwardem Jakubowskim, Prezes JSZR RADAR ppłk Marek Gołębiowski, Prezes Zarządu Rejonowego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów por w st.

spocz. Stanisław Dziedzic, Sekretarz Zarządu Okręgowego Ligi Obrony Kraju w Jeleniej Górze por. w st. spocz. Waław Szymon Dadaczyński, Przewodniczący SLD w Jeleniej Górze ppor rez. Piotr Paczuski. Zaproszenia otrzymały posłanki na Sejm RP Małgorzata Sekuła – Szmajdzińska i Zofia Czernow, jednakże ze względu na sesję Sejmu nie mogły uczestniczyć w spotkaniu. Również nie wszyscy członkowie z różnych względów - nie mogli uczestniczyć w spotkaniu, jednakże na spotkanie zameldowało się 60 osób. Nieobecny przyznane wyróżnienia zostaną wręczone na kolejnym spotkaniu. Spotkanie otworzył prezes Związku w Jeleniej Górze ppłk Edward Basałygo. Krótco przedstawił okoliczność spotkania, serdecznie powitał przybyłe na spotkanie małżonki weteranów radiotechników oraz powitał zaproszonych gości. Prezes odczytał rozkaz specjalny o wyróżnieniach dla weteranów i ich małżonek. ZG ZŻ WP uchwałą nr 1/2012/K. Kapituły Odznaki „ZA ZASŁUGI dla ZŻWP” wyróżnił: Srebrnym Krzyżem Zasługi dla ZŻWP niżej wymienionych członków Związku: gen. bryg. Bronisław PEIKERT, mjr Tadeusz SMOLIŃSKI, ppłk Henryk WALINOWICZ, ppłk Edward BASAŁYGO, mjr Kazimierz KOPANIARZ, mjr Kazimierz SZYBAKOWSKI, chor. sztab. Jan BRZOZOWSKI. Brązowym Krzyżem Za Zasługi dla ZŻ WP wyróżniono: płk Tadeusz KUŚ, mjr Henryk ERENTRAUT. Medalem „XXX – lecia Związku Żołnierzy WP wyróżniono: Małgorzata SEKUŁA – SZMAJDZIŃSKA, Zofia CZERNOW, por. w st. spocz. Waław Szymon DADACZYŃSKI.

Grupa odznaczonych. Stoją od lewej: płk Tadeusz Kuś, mjr Henryk Erentraut, mjr Kazimierz Kopaniarz, ppłk Henryk Walinowicz, st. chor. szt. Jan Brzozowski, ppor Waław Dadaczyński, mjr Tadeusz Smoliński, ppłk Edward Basałygo.

Pani Maria Szalaj otrzymuje dyplom uznania z rąk Prezesa Związku w Jeleniej Górze. Obok kopia dyplomu dla Pani Janiny Peikert.

Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze wyróżnił dyplomem uznania małżonki 20 weteranów radiotechników.

Dyplomy otrzymały Panie: ELŻBIETA BASAŁYGO, AMELIA BRZozowska, MARIA CZARNECKA, GRAŻYNA ERENTRAUT, JANINA GORZAŁCZYŃSKA, WIESŁAWA GRZYBACZ, MARIA JAGIELSKA, EWA KOPANIARZ, ALFREDA KOSTRZEWA, TERESA MAJEWSKA, ELŻBIETA MARON, ELŻBIETA OLSZEWSKA – RACKA, ELEONORA PAWŁOWSKA, JANINA PEIKERT, MARIA PIÓRO, KRYSZYNA RUSIN, MARIA SZAŁAJ, EWA TARCZYŃSKA, HELENA TROCHIMIĄK, MARIA WALINOWICZ. Warto zauważyć, że wzór dyplomu został wykonany na podstawie dyplomu wręczanego małżonkom przedwojennych oficerów.

Podziękowanie z rąk Prezesa Związku otrzymuje płk Edward Jakubowski i ppłk Marek Gołębiowski.

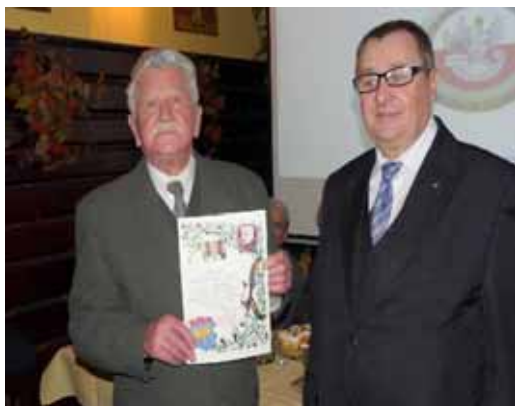
Za współpracę z naszym Związkiem podziękowano (w postaci dyplomów) Związkowi Kombatanów RP i BWP na ręce płk Edwarda Jakubowskiego, JSZR RADAR na ręce ppłk Marka Gołębiowskiego, Polskiemu Związkowi Emerytów, Rencistów i Inwalidów na ręce Stanisława Dziedzica i Zarządowi Powiatowemu SLD w Jeleniej Górze Piotrowi Paczuskiemu.

Podziękowanie z rąk Prezesa Związku otrzymuje Stanisław Dziędzic i Piotr Paczuski.

Do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze uroczystie wpisano ppłk Zenona Szukała i st. chor. szt. Konstantyna Trochimiaka.

W kolejnym punkcie uroczystości wręczono nową legitymację członkowską dla ppłk Emila Leśniaka.

Certyfikaty potwierdzające wpis do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze otrzymują ppłk Zenon Szukała i st. chor. szt. Konstantyn Trochimiak.

Nowego typu legitymację członkowską Związku otrzymuje ppłk Emil Leśniak.

Na szczególną uwagę zasługuje wyróżnienie wszystkich weteranów Wojsk Radiotechnicznych – członków Koła, nagrodą rzeczową w postaci spinki do krawata z logo ZZWP.

Podczas spotkania Zarząd złożył specjalne życzenia urodzinowe dla małżonki skarbnika naszego koła – Pani Grażyny Erentraut. **Z tej okazji dla wszystkich uczestników spotkania Pani Grażyna ufundowała dwa ogromne torty.** Wszystkim paniom wręczono czerwone róże. Zarząd przygotował dla uczestników spotkania specjalny skromny poczęstunek. Spotkanie po zakończeniu części oficjalnej przerodziło się w biesiadę o rodzinnej atmosferze.

**Wspólnie z nami obchodziła swoje urodziny
Pani Grażyna Erentraut.**

**Najbardziej ogniste życzenia dla solenizantki
składał małżonek Pani Grażyny – Henryk.**

Spotkanie – biesiada zakończyło się po 5 godzinach.

Kilka zdjęć ze spotkania

Państwo Jagielscy i Pawłowscy

Państwo Walinowiczowie i Rusinowie.

Państwo Kopaniarzowie i Szalajowie.

Na zdjęciu lewym Panie: Elżbieta Basałygo, Maria Pióro i Ewa Tarczyńska. Na zdjęciu prawym ppłk Jerzy Turbiński i Pani Danuta Kochanowska.

Dyplom Prezesa Zarządu Okręgowego Związku Kombatanów RP i BWP ppłk Edwarda Jakubowskiego wręczony na ręce Prezesa Związku ZŻWP w Jeleniej Górze.

Wybory w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.

Dzień 7 lutego 2013 roku dla Zarządu Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze był ostatnim dniem działalności w VIII kadencji. W tym dniu odbyło się walne zebranie sprawozdawczo – wyborcze. Przed rozpoczęciem obrad wyborczych ustępujący Prezes ppłk w st. spocz. Edward Basałygo zakończył bieżące w tej kadencji sprawy Koła. Wręczono nowe legitymacje członkowskie dla ppłk Zenona Szukała i ppłk Marka Gołębiowskiego. Dla ppłk Czesława Mroźniewskiego wręczono upominek w postaci eleganckiej spinki do krawata z emblematem Związku (spinki umieszczonej w etui). Obrady zebrania odbywały się w tradycyjny tłusty czwartek, więc ustępujący Zarząd przygotował dla wszystkich obecnych pączki i kawę oraz herbatę. Prezes Zarządu Rejonowego mjr Tadeusz Smoliński odczytał charakterystyki dwóch osób wpisanych do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Do tej księgi wpisano mjr Zdzisława Gębałę i ppłk Edwarda Basałygo. Po tym wstępie kierownictwo obrad przejął Przewodniczący zebrania sprawozdawczo – wyborczego ppłk Stefan Muczek, który z wielką wprawą i doświadczeniem przeprowadził obrady. Po przeprowadzeniu czynności proceduralnych sprawozdanie z działalności w VIII kadencji złożył prezes ppłk Edward Basałygo i skarbnik mjr Henryk Erentraut. Stan członków koła ze stanu 22 osoby w 2009 roku wzrósł do 41 w roku bieżącym. Multimedialne sprawozdanie odbyło się miesiąc wcześniej i trwało 2 godziny. Obecnie Prezes przedstawił tylko same opisowe sprawozdanie. Następnie zabrał głos przewodniczący Komisji Rewizyjnej płk Tadeusz Kuś, który ocenił działalność ustępującego Zarządu bardzo wysoko i postawił wniosek o udzielenie absolutorium dla ustępującego Zarządu. Rozpoczęła się dyskusja nad sprawozdaniami oraz wnioskami do dalszej pracy. Wniosek o udzielenie absolutorium dla ustępującego Zarządu w głosowaniu został przyjęty jednogłośnie. Podczas procedury wyborczej **dokonano wyboru nowych władz ZZWP w Jeleniej Górze na nową kadencję oraz 9 delegatów na X Zjazd Rejonowy. Prezesem Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze na okres IX kadencji jednogłośnie został wybrany ponownie ppłk Edward Basałygo. Również jednogłośnie zebrani wybrali pozostałych członków Zarządu: wiceprezesami zostali ponownie ppłk Wawrzyniec Pióro i mjr Tadeusz Smoliński, sekretarzem - mjr Kazimierz Kopaniarz, skarbnikiem - mjr Henryk Erentraut oraz członek mjr Jerzy Maron. Jednogłośnie wybrano Członków Komisji Rewizyjnej. Przewodniczącym tej Komisji został płk Tadeusz Kuś, sekretarzem ppłk Stefan Muczek oraz członkiem ppłk Emil Leśniak. Przewodniczący Komisji Uchwał i Wniosków ppłk Jan Szałaj odczytał projekty uchwał: na kadencję 2013 – 2017 oraz na plan pracy na rok 2013. Propozycje uchwał przyjęto jednogłośnie. Większością głosów – przy jednym głosie przeciwnym - **zatwierdzono kandydatów na delegatów na X Zjazd Rejonowy. Zostali nimi: gen. bryg. Bronisław Peikert, ppłk Edward Basałygo, ppłk Henryk Walinowicz, ppłk Czesław Urban, ppłk Adam Kornijecki, ppłk Stefan Muczek, mjr Kazimierz Kopaniarz, mjr Jerzy Maron i mjr Lech Piotrowski.** X Zjazd Rejonowy ZZWP odbędzie się 20 marca w Domu Kombatanta w Jeleniej Górze.**

2.02.2013 r. Nowo-wybrany Zarząd IX kadencji wraz z kolegami .

Fotografie z życia Związku.

**Zebranie 5 kwiecień 2009 r. Płk prof. Jan Jagielski
prezentuje dyplom i medal zdobyty w biegach narciarskich
Master Worldloped Racer zdobyty 08.03.2009 r.**

**7.05.2009. Delegacja Związku Żołnierzy
WP składa wiązanekę kwiatów pod
Piastowskimi Mieczami w Cieplicach
z okazji Dnia Zwycięstwa.**

**7 maj 2009. Członkowie Związku Żołnierzy
WP w Jeleniej Górze podczas uroczystości
Dnia Zwycięstwa przed „mieczami”
w Cieplicach.**

9.05.2009. Wiceprezes Zarządu Koła nr 4 pplk Wawrzyniec Pióro wręcza kwiaty dla europosłanki Lidii Gerniger de Oedenberg po spotkaniu.

Maj 2009. Towarzyskie spotkanie członków Koła przy kuflu piwa.

Maj 2009. Podczas Pikniku Militarynego w Skansenie Uzbrojenia Wojska Polskiego w Mysłakowicach. Stoją od lewej: prezes Koła nr 4 pplk Edward Basałygo, prezes Stowarzyszenia RADAR pplk Janusz Górecki i wiceprezes koła pplk Wawrzyniec Pióro.

23.05.2009. Impreza integracyjna z Polskim Związkiem Emerytów, Rencistów i Inwalidów zorganizowana w Górzyńcu.

Spotkanie 23.05.2009 roku w Górzyńcu z okazji Światowego Dnia Emeryta. Prezes Koła nr 4 pplk Edward Basałygo wręcza dyplom pamiątkowy dla Stanisława Dziedzica - Przewodniczącego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Jeleniej Górze. Obok stoi prezydent miasta Jelenia Góra dr Marek Obrębalski.

Prezes Zarządu Rejonowego mjr Tadeusz Smoliński w rozmowie z Przewodniczącym Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Jeleniej Górze Stanisławem Dziedzicem – honorowym członkiem naszego Związku

28 maj 2009. Obrady VIII Zjazdu Rejonowego Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze.

28.05.2009. Podczas obrad Zjazdu Rejonowego sprawozdanie z działalności paliatywno – zdrowotnej składa wiceprezes ds. zdrowotnych pplk Zygmunt Wójcik.

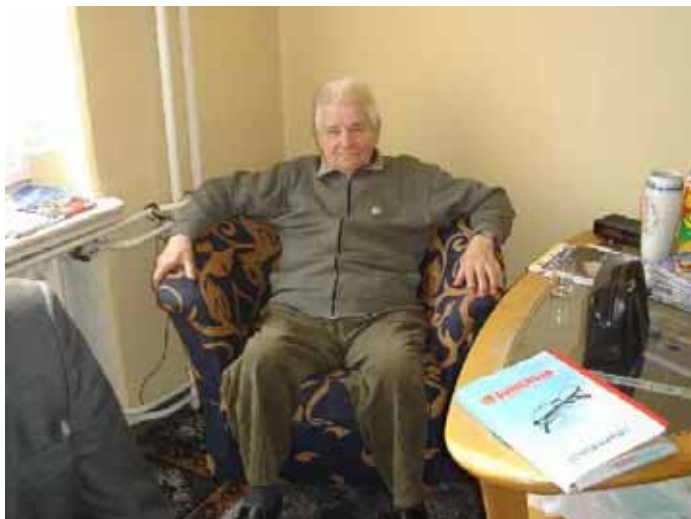
Czerwiec 2009. Zawody strzeleckie o puchar Prezesa Zarządu Rejonowego.

7 lipiec 2009. Prezydent Miasta Jelenia Góra dr. Marek Obrębalski wręcza Państwu Helenie i Konstantynowi Trochimiakom medal 50 lecia pożycia małżeńskiego, medal przyznany przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego.

15.08.2009. Delegacja Związku Żołnierzy WP składa wiązkę kwiatów pod pomnikiem Wolność i Niepodległość z okazji Święta Wojska Polskiego.

**Wiceprezes Zarządu Rejonowego Związku
Żołnierzy Wojska Polskiego VIII kadencji
ppłk Henryk Walinowicz.**

**Zebranie Koła nr 4. siedzą od lewej: płk
Zdzisław Grzybacz, poseł Marcin Zawila,
ppłk Edward Basałygo.**

**Podczas spotkania noworocznego w 2009 roku.
Od lewej siedzą: Grażyna Malczuk –
wiceprzewodnicząca Sejmiku Dolnośląskiego,
ppłk Krzysztof Kowalski – Szef WKU
w Jeleniej Górze oraz ppłk Edward Basałygo.**

5. listopad 2009. Spotkanie z radnym Rady Miasta Jelenia Góra Jerzym Pleskotem.

Delegacja Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze składa okolicznościową wizytę u Prezesa Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Jeleniej Górze płk Edwarda Jakubowskiego z okazji 85 rocznicy Jego urodzin. Stoją od lewej: ppłk Jan Szałaj, płk Edward Jakubowski, mjr Tadeusz Smoliński i ppłk Edward Basałygo.

21.01.2010 r. Prezes ZR mjr. Tadeusz Smoliński otwiera Konferencję Związku Żołnierzy WP.

**Kwiecień 2010r. Posiedzenie Zarządu
Koła nr 4. Od lewej: skarbnik mjr Henryk
Erentraut, sekretarz mjr Kazimierz
Kopaniarz, prezes ppłk Edward Basałygo,
przewodniczący Komisji Rewizyjnej płk
Tadeusz Kuś, wiceprezes ppłk Wawrzyniec
Pióro.**

**2010r. Złożenie wiązanek kwiatów na
cmentarzu jeńców wojennych w Borowicach.**

**Maj 2010r. Towarzyskie spotkanie z okazji
święta radiotechników organizowanego przez
Stowarzyszenie RADAR.**

**17 maj 2010 r. Koncert Zespołu
Estradowego Orkiestry reprezentacyjnej
Wojska Polskiego w Kościele
Garnizonowym w Jeleniej Górze.
W koncercie uczestniczyli członkowie
Związku.**

**12.06.2010 – Mistrzowie drużynowi Rejonu
Jeleniogórskiego w strzelaniu z pistoletu -
drużyna Koła nr 4. Od lewej: mjr Kazimierz
Kopaniarz, płk Jan Jagielski, ppłk Edward
Basalygo.**

**12.06.2010 r. Zawody Strzeleckie o puchar
Prezesa Zarządu Rejonowego.
Zdjęcie grupowe uczestników zawodów.**

12.06.2010 r. Dekoracja pań za zdobycie tytułu mistrzowskiego w strzelaniu. 1 miejsce i tytuł Mistrzyni Grażyna Erentraut, 2 miejsce i tytuł wicemistrzyni Ewa Tarczyńska, 3 miejsce i tytuł II wicemistrzyni Marlena Balicka.

15.08.2010. DĄB PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO GARNIZONU JELENIA GÓRA POSADZONY.

NA ZDJĘCIU OD LEWEJ – PPLK JANUSZ GÓRECKI, PPLK ANDRZEJ NAWROT, PPLK EDWARD BASAŁYGO, MJR HENRYK ERENTRAUT.

Delegacja Koła nr 4 składa wieńce pod pomnikiem Wolność i Niepodległość w dniu 15 sierpnia 2010 roku. W składzie delegacji: pplk Edward Basałygo, mjr Henryk Erentraut i pplk Jan Szalaj.

Wrzesień 2010 r. Spotkanie z weteranami września 1939 roku w siedzibie Związku Kombatantów RP i BWP w Jeleniej Górze.

10.2010 r. Spotkanie z kandydatami do samorządu. Od lewej: Bogdan Łasisz – kandydat do Sejmiku Dolnośląskiego, prezes Koła ppłk Edward Basalygo i kandydat na prezydenta miasta Jelenia Góra kpt rez. Sylwester Urbański

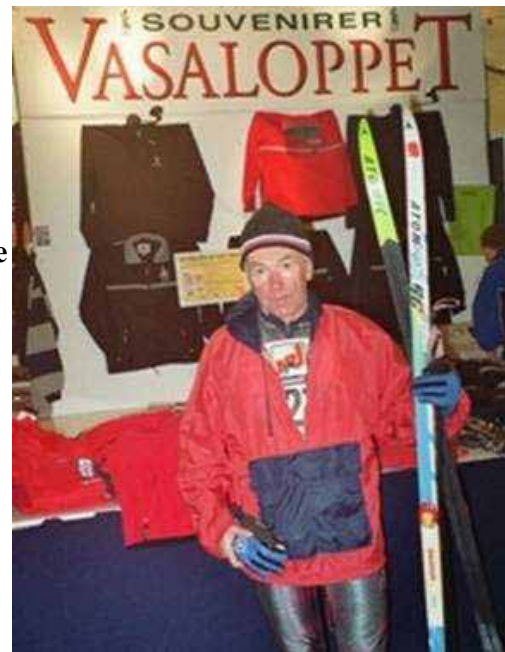
2.XI.2010 r. Członkowie ZŻ WP odwiedzają groby zmarłych kolegów. Przy grobie zmarłego skarbnika Koła nr 4 płk Stefana Staniaka stoją od lewej: płk Tadeusz Kuś, mjr Tadeusz Smoliński, ppłk Wawrzyniec Pióro, st. chor. szt. Jan Brzozowski, mjr Henryk Erentraut.

11.11.2010. Delegacja Koła nr 4 podczas obchodów Święta Niepodległości. Stoją od lewej: ppłk Jan Szalaj, st. chor. szt. Jan Brzozowski, mjr Henryk Erentraut, ppłk Edward Basałygo.

2010 r. Członek Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze płk prof. Jan Jagielski na mecie słynnego narciarskiego biegu Wazów w Szwecji.

2 Grudzień 2010 r. Towarzyskie spotkanie członków Koła.

**W 2010 roku pożegnaliśmy „na wieczną wartę”
ppłk Zdzisława Kowala -
Honorowego Prezesa Zarządu Rejonowego Związku
Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.**

**13.01.2011 r. Legitymację członkowską
Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
otrzymuje ppłk Henryk Majewski.**

3. marzec 2011 r. Zebranie członków Koła.

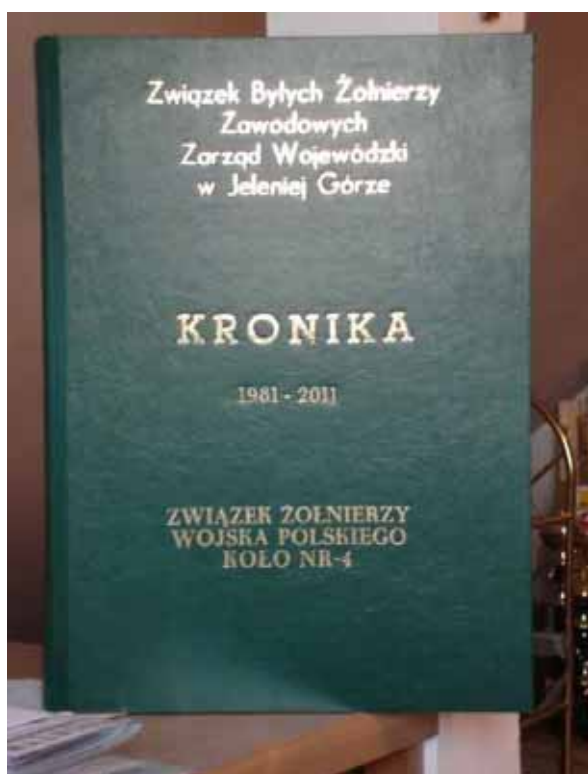
7.04.2011 r. Kolejne towarzyskie spotkanie członków koła przy kuflu piwa.

7.04.2011 r. Sprawozdanie z działalności Fundacji Pomocy Emerytom, Rencistom i Inwalidom Wojskowym składa jeleniogórski przedstawiciel Fundacji ppłk Henryk Walinowicz.

3. maj 2011 r. Uroczyste posiedzenie Zarządu Koła.

**12.05.2011. Uroczyste obchody
Dnia Zwycięstwa na terenie cmentarza
jeńców wojennych w Borowicach.**

**Czerwiec 2011 r. Z okazji XXX rocznicy powstania
Związku Zarząd Koła wydał kronikę Związku.
Kronikę opracowano również w formie elektronicznej.
Wersję elektroniczną umieszczono w Jeleniogórskiej
Bibliotece Cyfrowej.**

**Wrzesień 2011 r. Prezes Związku Żołnierzy
Wojska Polskiego w Jeleniej Górze
ppłk Edward Basałygo dekoruje krzyżem
Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP
ppłk Marka Gołębiowskiego - prezesa
Stowarzyszenia Radar oraz ppłk Zbigniewa
Deręgowskiego – członka Zarządu
Stowarzyszenia.**

1.09.2011 r. Spotkanie z kandydatem do Sejmu RP dr Józefem Kusiakiem – Prorektorem Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Legnicy.

1.09.2011 r. Pplk Wawrzyniec Pióro otrzymuje certyfikat potwierdzający wpis do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła.

1.09.2011 r. Zebranie członków koła. Studiowanie czasopism Polska Zbrojna oraz Głos Weterana i Rezerwisty.

2.09.2011 r. Delegacja Koła przed złożeniem wiązanki kwiatów podczas uroczystości 72 rocznicy wybuchu II Wojny Światowej. W skład delegacji wchodził: ppłk Jan Szalaj, ppłk Wawrzyniec Pióro i st. chor. szt. Czesław Kasperek.

2.09.2011 r. Prezes Zarządu Rejonowego mjr Tadeusz Smoliński dekoruje Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP płk Edwarda Jakubowskiego prezesa Związku Kombatantów RP iBWP w Jeleniej Górze.

2.09.2011 r. Spotkanie towarzyskie członków koła przy „żołnierskiej grochówce”

8 i 9 wrzesień 2011. Warszawa. XIII Sejmik Korespondentów Głosu Weterana i Rezerwisty. Na zdjęciu lewym -ceremonii otwarcia Sejmiku dokonuje Prezes ZG Związku Żołnierzy WP gen. dyw. Adam Rębacz. Na zdjęciu prawym na pierwszym planie red. Zbigniew Broniarek z małżonką. W drugim rzędzie siedzą: ppłk Edward Basałygo oraz płk Hieronim Kosior.

17.09.2011 r. Odwiedziny u chorego członka koła płk prof. Jana Jagielskiego. Podczas odwiedzin prezes Zarządu Rejonowego mjr Tadeusz Smoliński odznaczył kolegę Janka brązowym Krzyżem Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Kolega Janek prezentuje swoją kolekcję zdobytych medali sportowych.

6.10.2011. Spotkanie wyborcze z kandydatami do parlamentu RP. Na zdjęciu lewym przemawia: kandydat do Senatu Wojciech Chadży, na zdjęciu prawym prezentuje się kandydatka do Sejmu RP Elżbieta Zakrzewska, obok siedzi kandydatka do Sejmu RP Małgorzata Sekuła - Szmajdzińska.

6.10.2011. Zebranie członków koła.

6.10.2011. Zarząd Koła po spotkaniu z kandydatami do parlamentu RP. Stoją od prawej: mjr Kazimierz Kopaniarz – sekretarz koła, mjr Tadeusz Smoliński – prezes ZR, kandydaci do Sejmu RP Elżbieta Zakrzewska oraz Małgorzata Sekuła – Szmajdzińska, kandydat do Senatu RP Wojciech Chadży oraz prezes koła ppłk Edward Basalygo.

11.11.2011. Obchody Święta Niepodległości w Jeleniej Górze. Na zdjęciu lewym: Prezes Zarządu Rejonowego Tadeusz Smoliński wraz z grupą członków Związku. Na zdjęciu prawym: delegacja Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze składa wiązkę kwiatów przy pomniku Wolność i Niepodległość. W składzie delegacji od prawej: płk Tadeusz Kuś, ppłk Jan Szalaj i mjr Kazimierz Kopaniarz.

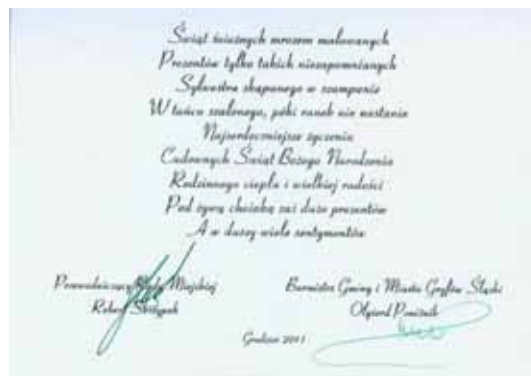
1.12.2011. Odznaczenia krzyżem Za Zasługi dla ZŻWP płk Jana Korczaka dokonuje prezes Zarządu Rejonowego mjr Tadeusz Smoliński.

1.12.2011. Wręczenie podziękowań dla Związku Kombatantów RP i BWP. Podziękowania przyjmuje Sekretarz Zarządu Okręgowego Związku Kombatantów Pani Janina Grzywna.

1.12.2011. Zebranie „mikołajkowe” podsumowujące rok działalności Koła.

Grudzień 2011r. Życzenia świąteczno – noworoczne od Burmistrza Gryfowa Śląskiego Olgierda Poniżnika oraz od Przewodniczącego Rady Miasta Roberta Skrzypka.

1.12.2011 Prezes koła ppłk Edward Basałygo otwiera zebranie „mikołajkowe” .

1.12.2011. Wyróżnienie wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze otrzymał wiceprezes Zarządu Rejonowego ppłk Henryk Walinowicz.

1.12.2011. Podziękowanie za działalność społeczną w Związku otrzymują ppłk w st. spocz. Józef Pawłowski i ppłk rez. Ryszard Rusin.

1.12.2011. Podziękowanie za działalność społeczną w Związku otrzymują mjr w st. spocz. Lech Piotrowski i st. chór. szt. Konstantyn Trochimiak.

1.12.2011. Podziękowanie za działalność społeczną w Związku otrzymują płk dr w st. spocz. Zdzisław Grzybacz i ppłk dr w st. spocz. Adam Kornijecki.

15.12.2011. Posiedzenie Zarządu Rejonowego ZŻWP. Na zdjęciu przedstawiciele koła z Jeleniej Góry.

21.12.2011. Prezes Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze składa podziękowanie Kapelanowi ks. dr. prałatowi Andrzejowi Bokiejowi za współpracę i pomoc w realizacji statutowych zadań Związku.

21.12.2011. Odznaczenie Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP naszego członka oraz Honorowego Prezesa Stowarzyszenia R A D A R gen. bryg. Bronisława Peikerta.

Pan Mjr
Tadeusz SMOLIŃSKI
Prezes
Zarządu Rejonowego
wraz z Członkami Zarządu
w Jeleniej Górze

Warszawa 2011 r.

Z okazji
**Świąt Bożego
Narodzenia
i Nowego 2012 Roku**
Serdeczne Życzenia bogatych w radośnie
przeżycia Świąt Bożego Narodzenia oraz
szczęśliwego Nowego 2012 Roku,
niósącego jak najlepsze zdrowie
i wszelką życiową pomyślność !

w imieniu Zarząd Fundacji

Składa

PREZES
Zarządu Fundacji
Edyta Krawiec
pplk w st. spoz. Jelenia Góra / 0119007

Wesołych Świąt
Bożego Narodzenia
oraz
Szczęśliwego
Nowego Roku

Zyczą

PREZES
ZARZĄDU WOJEWÓDZKIEGO ZWIĄZKU
wrocławiu
Janusz Tomczyk
plk dypl. pil. rez. Janusz Tomczyk

PROCEK 0, GRUDZIEŃ 2011 r

PODZIĘKOWANIE

dla
**Zarządu Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze**

Składam serdeczne podziękowanie za wkład
pracy i zaangażowanie w realizacji zadań w 2011
roku dla środowiska wojskowego Jeleniej Góry.

Prowadzone przez Zarząd Związku działania
spotkały się z uznaniem Stowarzyszenia „Radar”
oraz społeczności lokalnej. Wyrażam nadzieję na
kontynuację tej idei również w 2012 roku i w
następnych latach.

PREZES
Marek Gołębiowski
pplk rez. Marek Gołębiowski

DYPŁOM

dla
**Zarządu Koła Nr 4
Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze**

za
udział
w Konkursie Kronik Związku Żołnierzy
Wojska Polskiego

Warszawa 2012 r.

Stowarzyszenie
Kronik i Pamiątek 2010
28 V. ul. Piłsudskiego 10/11
PREZES
Janusz Tomczyk
plk w st. spoz. Janusz Tomczyk

**W wyniku ogólnopolskiego przeglądu kronik -
kronika przez nas opracowana zajęła 6 miejsce w Polsce.**

**1.03.2012. Zebranie członków Koła.
Gość honorowy zebrania - były Komendant
Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej
płk w st. spocz. dr inż. Józef Piekarczyk.**

**W maju 2012 roku pożegnaliśmy „na wieczną wartę”
ppłk w st. spocz. Stanisława Ryszarda Kota.**

**12.05.2012. Tabliczka z imieniem WACŁAW na kamieniu pamiątkowym
Dębu Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra.**

Posłanka na Sejm RP Zofia Czernow oraz Prezes Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze ppłk Edward Basałygo podczas spotkania z okazji Święta Wojska Polskiego w dniu 15.08.2012 r.

22.09.2012r. Zawody strzeleckie o puchar Prezesa Zarządu Rejonowego w Jeleniej Górze.

N zdjęciu zwycięzca zawodów mjr w st. spocz. Lech Piotrowski

Wicemistrzami zostali: ppłk Wawrzyniec Pióro i st. chor. Ryszard Zgarda

22.09.2012r. Zawody strzeleckie o puchar Prezesa Zarządu Rejonowego w Jeleniej Górze. Na zdjęciu grupa medalistów.

Drużyna mistrzowska – ppłk Edward Basałygo, mjr Tadeusz Smoliński, mjr Kazimierz Kopaniarz.

Drużyny wicemistrzowskie:

Zespół ZŻWP koła nr 4 w składzie: płk Jagielski, ppłk Wawrzyniec Pióro, mjr Lech Piotrowski

Zespół niezrzeszonych: ppłk Andrzej Nawrot, st. chor Ryszard Zgarda, st. chor szt. Zygmunt Łaskawiec.

04.10.2012 r. Dyplom z okazji 80 rocznicy urodzin z rąk Prezesa ZR mjr. Tadeusza Smolińskiego otrzymuje st. chor. Stanisław Domino.

04.10.2012 r. Plk Jan Korczak otrzymuje certyfikat potwierdzający wpis do Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze.

04.10.2012 r. Zebranie członków Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze.

8.11.2012 r. Spotkanie z Naczelnikiem Wydziału Dialogu Społecznego Urzędu Miejskiego w Jeleniej Górze Zygmuntem Korzeniewskim.

11.11.2012. Członkowie Związku Żołnierzy Wojska Polskiego podczas obchodów Święta Niepodległości w Jeleniej Górze. Na zdjęciu od lewej: ppłk Wawrzyniec Pióro, płk Tadeusz Kuś, mjr Henryk Erentraut, ppłk Jan Szalaj.

11.11.2012. Delegacja składająca wiązanekę kwiatów pod pomnikiem „Wolność i Niepodległość”. Na zdjęciu od lewej: płk Tadeusz Kuś, mjr Henryk Erentraut, ppłk Wawrzyniec Pióro.

6.12.2012 r. Na dorocznym spotkaniu podsumowującym działalność naszego Koła dla żon najbardziej aktywnych członków wręczono dyplomy uznania. Dyplomami wyróżniono Panie: Marię Pióro, Amelię Brzozowską, Elżbietę Basałygo, Marię Jagielską, Grażynę Erentraut, Ewę Kopaniarz, Janinę Peikert, Krystynę Rusin, Ewę Tarczyńską, Marię Szalaj, Elżbietę Maron, Alfredę Kostrzewa, Janinę Gorzalczyńską, Eleonorę Pawłowską, Marię Walinowicz, Marię Czarnecką, Elżbietę Racką -Olszewską, Helenę Trochimiak, Wiesławę Grzybacz i Teresę Majewską.

6.12.2012 r. Podczas spotkania z weteranami WRT kol. Piotr Paczuski wręczył organizatorom 3 szt. tzw. „rozweselacza biesiadnego”. W dalszej części spotkania „rozweselacz” zadziałał skutecznie.

10.12.2012. Życzenia świąteczno noworoczne od Prezesa Zarządu Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym płk w st. spocz. Mieczysława Mikruta.

17.12.2012. Prezes Zarządu Rejonowego mjr Tadeusz Smoliński dekoruje posłankę Zofię Czernow medalem XXX lecia Związku Żołnierzy.

17.12.2012. Życzenia świąteczne i noworoczne składają jeleniogórskie posłanki na Sejm RP Marzena Machalek i Zofia Czernow.

18.12.2012. Życzenia świąteczne i noworoczne składa jeleniogórska posłanka na Sejm RP Małgorzata Sekuła- Szmajdzińska.

Styczeń 2013 r. ppłk Andrzej Basiński przekazuje mundury wojskowe dla pocztów sztandarowych Związku Kombatantów RP i BWP. Mundury z rąk Prezesa ZZWP w Jeleniej Górze ppłk Edwarda Basałygo przyjmuje płk Edward Jakubowski Prezes Zarządu Okręgowego ZKRP i BWP.

5.luty 2013 rok. Ostatnie w VIII Kadencji posiedzenie Zarządu Koła Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Na zdjęciu od lewej: ppłk Wawrzyniec Pióro – Wiceprezes, mjr Henryk Erentraut – skarbnik, płk Tadeusz Kuś – Przewodniczący Komisji Rewizyjnej, ppłk Edward Basałygo – Prezes Zarządu, mjr Kazimierz Kopaniarz - sekretarz, mjr Tadeusz Smoliński – Wiceprezes.

**Przedstawiciel Fundacji
Pomocy Emerytom i Rencistom
Wojskowym
ppłk Henryk Walinowicz.**

**Pomoc paliatywno – zdrowotna
organizowana przez Zarząd Rejonowy
Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.**

Zadania zawarte w Statucie Związku i w Uchwale programowej VIII Zjazdu Delegatów nakładają na członków Związku **społeczne zadania obrony warunków socjalno-zdrowotnych emerytów i rencistów wojskowych oraz ich rodzin, w tym zadanie organizowania i prowadzenia opieki specjalnej (paliatywnej) w domu chorego dla wszystkich świadczeniobiorców wojskowych, a w szczególności dla osób samotnych, obłożnie chorych o długotrwałym kalectwie, dotkniętych trwałą niesprawnością fizyczną i psychiczną.**

W ramach tego zadania Związek realizuje:

- 1. Monitorowanie poziomu życia emerytów i rencistów wojskowych i ich rodzin** z wyraźnym zwróceniem uwagi na problemy emerytalno - rentowe w szczególności na zmianę systemu waloryzacji (z cenowej na płacową). Mimo wielu zabiegów i usilnych starań jak dotąd nie udało się tego osiągnąć - ale starania trwają i powinny zakończyć się sukcesem.
- 2. Opiekę specjalną (paliatywną) w domu chorego, dla obłożnie chorych emerytów i rencistów wojskowych oraz ich rodzin w tym kombatantów i inwalidów wojennych.** Podstawą do organizowania i prowadzenia opieki specjalnej (paliatywnej) jest Art. 4 pkt. 1a ustawy **o pożytku publicznym i wolontariacie z 24.04.2003 roku.** Należy podkreślić, że bez wsparcia finansowego nie byłoby praktycznie możliwe prowadzenie tej opieki.

W wyniku wspólnego działania kierownictwa Związku **udało się uzyskać zrozumienie i pomoc finansową ze strony MON jak i MPiPS** na realizację przedmiotowego zadania po podpisaniu stosownych umów. Dla poprawienia kondycji finansowej Związku konieczne jest **efektywniejsze wykorzystanie możliwości, jakie daje odpis 1% od podatku.** Związek organizuje i prowadzi opiekę specjalną (paliatywną) od 16 lat. Przeciętnie rocznie **opieką jest objętych około 1200 podopiecznych.** Uczestniczy w tym ponad **700 naszych Kolegów** - wolontariuszy i **50 organizatorów opieki.** Dla jednolitego organizowania i prowadzenia opieki Związek wydał kompleksowe „Wytyczne Zarządu Głównego ZBZZiOR WP w sprawie realizacji zadań w zakresie opieki specjalnej (paliatywnej)” - uzupełniane corocznymi wytycznymi. Organizowanie i prowadzenie opieki specjalnej w domu chorego **jest procesem ciągłym i nie może być przerwane.** Stąd szczególne zadanie dla zarządów poszczególnych szczebli organizacyjnych Związku.

W organizowaniu opieki paliatywno – zdrowotnej współpracujemy z:

1. lokalnymi władzami państwowymi i samorządowymi:

- współpraca w działalności opiekuńczo – paliatywnej;
- występowanie do władz oraz opiniowanie aktów normatywnych celem poprawy, lub przynajmniej nie pogarszania, przepisów dotyczących spraw socjalnych i zdrowotnych całego środowiska wojskowego;
- w ramach statutowej działalności w zakresie socjalnym i opieki zdrowotnej, zwracanie szczególnej uwagi na obronę interesów emerytów i rencistów wojskowych oraz organizacji opieki specjalnej (paliatywnej).

2. jednostkami i instytucjami wojskowymi:

- WBE w sprawach pomocy materialnej dla emerytów;
- WKU pomoc prawna dla emerytów;
- żołnierzami służby zasadniczej jednostek;
 - organizowanie badań profilaktyczno-lekarskich w ramach tzw. "białych sobót", poszerzenie dla członków Związku i ich rodzin dostępności do specjalistów oraz wysoko specjalistycznej diagnostyki.

WBE nie organizuje opieki paliatywnej tylko zajmuje się udzielaniem zapomóg.

W dawnym województwie jeleniogórskim organem prowadzącym tą działalność jest Zarząd Rejonowy Związku. Dlatego też Zarząd Rejonowy w organizacji opieki paliatywnej dla byłych żołnierzy zawodowych jest ważnym ogniwem. Zarząd Rejonowy często pomaga samotnym, niepełnosprawnym emerytom i rencistom wojskowym, załatwia dla nich różne sprawy socjalno-bytowe w urzędach, instytucjach wojskowych i cywilnych.

W Zarządzie Rejonowym Związku pomoc paliatywną **organizuje 5 naszych członków**, są to:

1. **ppłk w st. spocz. Henryk Walinowicz – pełnomocnik Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym;**
2. **mjr w st. spocz. Tadeusz Smoliński – Prezes ZR Związku;**
3. **ppłk w st. spocz. Zygmunt Wójcik – członek Związku, były Pełnomocnik Fundacji;**
4. **chor. szt. Jan Brzozowski - skarbnik ZR Związku;**
5. **ppłk rez. Jan Pipała – Prezes Koła nr 1.**

Zarząd Rejonowy Związku do działalności paliatywno – zdrowotnej pozyskuje środki z:

1. **Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym.** Związek opiniuje wnioski po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego i występuje w imieniu osoby zainteresowanej do Fundacji o pomoc finansową na cele paliatywne. Fundacja po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku pomoc finansową przesyła bezpośrednio do osoby zainteresowanej. Fundacja przydziela pomoc finansową lub refunduje zakupy sprzętu inwalidzkiego takiego jak materace przeciwoleżynowe, wózki inwalidzkie czy sprzęt do rehabilitacji.
2. **Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.** Pomoc z MPIPS jest przeznaczana na organizowanie pielęgniarstwa pomocy ciężko i obłożnie chorym – niewstającym i ich rodzinom.
3. **WBE.** Związek udziela merytorycznego wsparcia w uzyskiwaniu zapomóg z WBE.

Zarząd Rejonowy Związku monitoruje potrzeby socjalno-bytowe około 2400 osób, Monitoring sytuacji materialnej oraz rozpoznawanie osób potrzebujących pomocy paliatywnej prowadzą wszyscy nasi członkowie. Średnio w roku nasi członkowie zaangażowani w organizację tej działalności odbywają około 20 - 30 wizyt do wybranych podopiecznych w domu chorego. Po tych wizytach stwierdzają, że bez udzielonej opieki ich egzystencja życiowa byłaby bardzo trudna, wręcz niemożliwa oraz ze względu na niskie emerytury są zmuszeni korzystać ze środków Funduszu Socjalnego WBE. Około 50 emerytom i rencistom rocznie udziela się różnorodnych porad. Wielu osobom niepełnosprawnym załatwia się różnorodne sprawy osobiste w urzędach i instytucjach wojskowych i cywilnych.

Biuro Zarządu Rejonowego Związku mieści się obecnie w Domu Kombatanta przy ul. Teatralnej 1.

Biuro jest czynne jeden raz w tygodniu w środy w godzinach od 10.00 do 13.00

Adres pocztowy do biura Zarządu Rejonowego ZZ WP w Jeleniej Górze:

Związek Żołnierzy Wojska Polskiego

58-500 Jelenia Góra

ul. Teatralna 1, Dom Kombatanta, pokój 210

Siedziba nie posiada telefonu stacjonarnego. Telefony do Związku Żołnierzy WP przyjmuje sekretariat Związku Kombatantów RP i prosi do telefonu osobę dyżurującą w biurze.

Numer telefonu do sekretariatu Związku Kombatantów RP i BWP – 757522457

Niezależnie od wyznaczonych godzin dyżurowania w biurze z członkami Zarządu Rejonowego można kontaktować się telefonicznie w sprawach pilnych na **telefon komórkowy:**

Prezes ZR Tadeusz Smoliński – tel. kom. 694125135

Wiceprezes ds. socjalno - zdrowotnych Henryk Walinowicz – tel. kom. 508123609

Wiceprezes ds. społecznych i proobronnych Edward Basałygo – tel. kom. 601748304

Skarbnik – Jan Brzozowski – tel. kom. 604154730

Pełnomocnik Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym Henryk Walinowicz: tel. domowy 75 7531924, kom. 508123609

Wszelkie zapytania dotyczące działalności Związkowej można kierować również na adres internetowy biura: zbzzjg@wp.pl

26.09.2012 r. Na ogólnopolskim spotkaniu przedstawiciele Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym Zarząd Rejonowy w Jeleniej Górze został wyróżniony specjalnym dyplomem w uznaniu zasług dla Fundacji. Indywidualnymi medalami fundacji wyróżniono członków z naszego koła - ppłk Henryka Walinowicza, mjr Tadeusza Smolińskiego i st. chor. szt. Jana Brzozowskiego.

20 LAT DZIAŁALNOŚCI FUNDACJI POMOCY EMERYTOM I RENCISTOM WOJSKOWYM

* W listopadzie 1991 r. III Krajowy Zjazd Delegatów Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych podjął postanowienie o utworzeniu Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym 17 marca 1992 r. w Biurze Notarialnym w Warszawie **Aktem Notarialnym Nr A-942/92** ustanowiono Fundację Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym.

* 22 kwietnia 1992 r. w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy XVI Wydział Rejestrowy nastąpiła rejestracja Fundacji. Od tej daty *de jure i de facto*, rozpoczęło się działanie Fundacji.

* Fundacja działa na podstawie Ustawy z 6 kwietnia 1984 roku o fundacjach / jednolity tekst w Dzienniku Ustaw nr 46 z 1991 roku poz. 203 - z późn. zm./ oraz własnego Statutu.

* 9 czerwca 2004 r., na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym XX Wydział Gospodarczy pod numerem 0000137138, Fundacja uzyskała status Organizacji Pożytku Publicznego.

Status OOP pozwala jej korzystać z dobrodziejstw Ustawy z 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie / Dz. U. nr 99 z 2003 roku poz. 873 - z późn. zm./ ma prawo ubiegać się o odpisy 1% od podatku od osób fizycznych.

Celem Fundacji jest gromadzenie środków finansowych i zasobów materialnych na społeczną pomoc socjalną i zdrowotną:

- emerytów i rencistów wojskowych oraz ich rodzin;
- byłych żołnierzy zawodowych nie będących emerytami wojskowymi zrzeszonych w Związku oraz ich współmałżonków;
- wdów i sierot po zmarłym żołnierzach zawodowych,

zwłaszcza w zakresie:

- 1). finansowego (doraźnego) wsparcia działań związanych z opieką socjalną nad osobami samotnymi, niepełnosprawnymi i przewlekłe chorymi;
- 2). doraźnej pomocy finansowej w przypadku trudnych warunków materialnych i w razie zdarzeń losowych;
- 3). częściowego pokrycia kosztów zakupu sprzętu rehabilitacyjnego i sprzętu ułatwiającego życie;
- 4). uzupełnienie środków na ochronę zdrowia, w przypadku długotrwałej choroby powodującej znaczny wzrost kosztów utrzymania i, ze względu na konieczność zakupu drogich leków i opłat zabiegów rehabilitacyjnych;
- 5). pomocy materialnej dla sierot po żołnierzach zawodowych, które z różnych przyczyn znalazły się w trudnej sytuacji materialnej lub zdrowotnej.

Przychody Fundacji

LATA	Darowizny od osób prawnych i fizycznych	Sprzedaż cegiełek	Odpisy 1% od podatku	Odsetki z lokat bankowych	RAZEM
1992	13.145,27	-	-	8.026,57	23.171,84
1993	3.516,96	14.145,27	-	10.292,61	27.954,84
1994	965,72	16.770,96	-	27.414,69	45.151,37
1995	9.233,00	23.428,93	-	39.839,06	72.500,99
1996	8.275,71	18.716,35	-	24.100,74	61.092,80
1997	5.490,72	9.467,30	-	33.028,15	47.986,17
1998	19.375,50	16.335,10	-	41.835,15	77.545,75
1999	136.207,55	7.204,00	-	35.126,29	178.537,84
2000	80.258,90	10.956,00	-	53.625,03	144.839,93
2001	102.986,70	4.473,00	-	70.976,83	178.436,53
2002	112.596,05	18.270,05	-	45.463,56	176.329,66
2003	94.076,41	14.835,50	-	31.158,71	139.270,62
2004	170.120,45	12.120,45	-	24.332,23	206.573,13
2005	10.304,65	26.309,70	259.275,82	46.321,00	342.210,17
2006	8.773,97	11.326,40	339.286,05	28.927,00	388.313,50
2007	5.289,50	15.457,95	340.635,00	33.399,67	394.782,12
2008	16.537,70	14.279,75	264.700,05	98.648,79	394.166,29
2009	23.225,76	12.953,93	227.484,01	49.952,96	313.616,66
2010	16.453,58	11.717,26	165.343,63	48.673,26	242.187,63
2011	14.703,94	4.101,00	178.509,73	56.943,85	254.258,52
Razem	853.545,96	263.064,92	1.775.234,29	820.282,05	3.712.127,22

Dotacje MON i MSWiA

LATA	MON	MSWiA	Razem
1992	25.000,00	-	25.000,00
1993	25.000,00	-	25.000,00
1994	10.000,00	-	10.000,00
1995	20.000,00	19.300,00	39.300,00
1996	-	-	-
1997	30.000,00	-	30.000,00
1998	-	-	-
1999	15.000,00	-	15.000,00
2000	15.000,00	-	15.000,00
Dotacje MON na realizację „zadania publicznego”			
2003	31.677,31	-	31.677,31
2004	38.228,84	-	38.228,84
2005	65.237,37	-	65.237,37
2006	65.725,49	-	65.725,49
2007	26.400,00	-	26.400,00
2008	11.345,06	-	11.345,06
2009	-	-	-
2010	-	-	-
2011	-	-	-
Razem	378.614,07	19.300,00	397.914,07

Pomoc indywidualna

LATA	Ilość rozpatrywanych pól	Ilość pozytywnie rozpatrzonych	Na kwotę
1993	33	28	11.600,00
1994	109	88	36.000,00
1995	75	70	36.615,00
1996	70	64	35.500,00
1997	56	51	36.980,00
1998	61	55	38.900,00
1999	86	65	52.900,00
2000	76	59	54.030,00
2001	89	77	75.000,00
2002	103	62	45.687,00
2003	87	70	56.800,00
2004	94	78	68.300,00
2005	139	126	106.700,00
2006	228	186	135.500,00
2007	302	254	173.400,00
2008	364	325	134.800,00
2009	324	281	188.700,00
2010	350	282	192.300,00
2011	257	197	117.000,00
Razem	2.903	2.418	1.596.712,00

Pomoc Lekarska Fundacji od 26.10.2000r.

11848 przyjętych pacjentów.

Pomoc zbiorowa

Dla Pensjonariuszy Domu Emeryta Wojskowego Fundacja udziela pomocy w postaci zakupu sprzętu do masażu i rehabilitacji.

2002 r.	3.481,00
2007 r.	6.345,00
2008 r.	1.500,00
2009 r.	4890,00
2010 r.	4999,00
2011 r.	3800,00
Razem	25.015,00

* W realizacji przypisanej Fundacji Statutem, działalność pomocowej nie jest ona samodzielnym bytem. Ta jej działalność jest następstwem czynionych rocznie przez emerytów i rencistów wojskowych, a od pięciu lat również żołnierzy zawodowych Wojska Polskiego, „darów dobrego serca” - w formie darów pieniężnych, zakupu fundacyjnych „cegiełek” oraz odpisów 1% od podatku.

* Wszystkim Działaczom i Członkom Związku Żołnierzy Wojska Polskiego, Żołnierzom służby czynnej, którzy kiedykolwiek swolmi działaniami organizacyjnymi, promocyjnymi, a przede wszystkim pieniężnym wsparciem, przyczynili się do pomnożenia dorobku Fundacji, Zarząd Fundacji składa serdeczne podziękowanie!

Przedstawiłem Państwu informację o działalności Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze w czasie trwania VIII kadencji. Informacja nie obejmuje szczegółowo wszystkich aspektów działalności Związkowej. Wykazałem tylko te najważniejsze. Charakteryzują one jednak całokształt naszej działalności. Dopóki będą chętni do społecznej pracy w szeregach naszego Związku, będziemy tą naszą pracą dalej prowadzić zgodnie z naszą dewizą

„ZAWSZE WIERNI OJCZYŹNIE”

Z poważaniem

**Związek Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze
ppłk Edward Basałygo**

**I Część Kroniki (za okres 1981 – 2011 r.) można pobrać
z Jeleniogórskiej Biblioteki Cyfrowej
pod adresem internetowym :**

<http://jbc.jelenia-gora.pl/dlibra/docmetadata?id=5157>

Dziękuję za uwagę.